

1979 ஏப்ரல் 19]

(முற்பகல் 10.30)

(அ) கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற் சாலைகளும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 4,94,50,000 மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகளில் தொழிலாளர்களுக்கு முறையான வைத்திய வசதி கிடைக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,94,50,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, காண்டிராக்ட் முறையை சட்டுப்படுத்தி ஒழிப்பதற்கு மாறான அநேகமாக சகல தொழில்களிலும் காண்டிராக்ட் முறை புகுத்தப்பட்டு வருவதைச் சுட்டிக்காட்ட—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,94,50,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, கொள்கைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,94,50,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 19]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, கொள்கைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும்; தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,94,50,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

THIRU SALEM M. ARUMUGAM : Sir, “to discuss the need to appoint Government auditors in Factories”, I move

“That the allotment of Rs. 4,94,50,000 under Demand No. 29, Labour Welfare including Factories be reduced by Rs. 100”.

கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,65,92,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, கிராமப்புற வீட்டு வசதி திட்டத்தில இப்போது உள்ள நடைமுறைகளை குறைத்து ஏழைகள் உடனடியாக வீட்டு வசதி கடன் பெற ஏற்பாடு செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,65,92,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் பணிபுரியும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 9,65,92,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்

1979 ஏப்ரல் 19]

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 9,65,92,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, இளையாங்குடி, ஆர். எஸ். மங்களம் பகுதியில் அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போல பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 9,65,92,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

THIRU SALEM M. ARUMUGAM : Sir, “To discuss the need to build a housing complex for the unmarried working women in Madras City and elsewhere” I move :—

“ That the allotment of Rs. 9,65,92,000 under Demand No. 33—Housing be reduced by Rs. 100 ”

கோரிக்கை எண் 49.

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 4,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ,”

[1979 ஏப்ரல் 19]

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்: தலைவரவர்களே, தூத்துக்குடி, ஆவடி ஆகிய நகரங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு நீர் வழங்கும் திட்டம் சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,78,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, புளியங்குடி மேல் நிலை நீர்த் தொட்டி அடிக்கடி கழுவிய தண்ணீரை அருகில் உள்ள ஜின்னா நகர் வலையர் ஊரணியில் விடுவதால், அப்பகுதியில் தண்ணீர் ஏராளம் வெள்ளமாகி விடுவதால், சிறு குழந்தைகளை அடித்துச் செல்வதும், கூறை வீடுகளை சேதப்படுத்தும் நிலையை பாதுகாக்காமலிருப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,78,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,78,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவரவர்களே, பரமக்குடியில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் கொண்டுவருவது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,78,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. சேலம் மு: ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 4,78,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிய கொள்கை விளக்க அறிக்கைகள்* அச்சிடப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை நான் படித்ததாகப் பதிவேட்டில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கும்படி பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று தொழிலாளர் நலத் துறையும், குடிதண்ணீர்த் திட்டமும், வீட்டு வசதி வாரியமும் அடங்கிய மூன்று மிக முக்கியமான மானியங்களின் மீது இப்போது நான் இங்கே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நீர் நிலை என்பது நாலா பக்கமும் அடைக்கப்பட்டுவிட்ட மிகப் பெரிய செயலாகும். மேற்கேயிருந்து வரும் தண்ணீர் அனைத்தையும் இன்று கேரளாவும், கர்நாடகமும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. நமக்கு வருவதைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வடக்கே ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து நமக்கு நீர் வரத்துக்கள் இல்லை. கிழக்கே பார்த்தால் கிழக்கேயும், தெற்கேயும் கடலால் சூழப்பட்ட பகுதி. ஆகவே, இங்கேயிருக்கின்ற மக்கள் குடி தண்ணீருக்காகக் கூட அல்லல்படுகின்ற ஒரு துயரமான சூழ்நிலை இன்று நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தென் மாவட்டங்களில் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்னை என்பது மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக உருவெடுத்திருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில், நம்முடைய அரசாங்கம் நல்லெண்ணத்தோடு பல அரிய திட்டங்களைத் தீட்டினார்கள். இப்பொழுது நமக்கெல்லாம் இது ஒரு பெரிய சோக நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. கிழக்குடி துப்பாக்கிச் சூடு நிகழ்ச்சி குடி தண்ணீர் திட்டத்தால் ஏற்பட்டதுதான். ஆனால், நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டினார்களேயொழிய விவேகத்தோடு அங்கே இருக்கிற மக்களை அணுகி, எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அணுகி, சுமுகமான முறையிலே அணுகி தீர்வு காணுகின்ற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருப்பார்களானால், இப்படிப்பட்ட கடுமையான துப்பாக்கிச் சூடு கூட நடைபெற்றிருக்க முடியாது.

* 642, 738, 756-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV, V ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

(திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்)

[1979 ஏப்ரல் 19]

நம்முடைய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலேயிருந்து அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள், 'வாட்டர் போர்ட்' இன்ஜினியர்கள், கிராமப் புறங்களிலே எங்கே தண்ணீர் இருக்கிறது என்று ஆராய்கிறார்கள். குறிப்பாக, கிழக்கு இராமநாதபுரம், மேற்கு இராமநாதபுரம் எல்லாம் எப்போதுமே வறட்சியான பகுதிகள். அங்கே ஒரு சில மணல் பாங்கான இடங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் தண்ணீர் ஏற்படுவது இயற்கை. அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து விவசாயத்திற்கு, முக்கியமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், நாமும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள திட்டங்களைப்போட்டு, ஏழை, எளிய மக்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டத்தைப் போடுவது என்பது அவ்வளவு நல்ல காரியம் அல்ல என்பதை அங்கேயிருக்கிற அதிகாரிகளிடம் நானே பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற கடலாடிக்கு ரூ. 1-3/4 கோடியிலே ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். கீழ்குடியிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து, கடலாடிக்குக் கிட்டத்தட்ட 84 கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப் போகிறோம். முதுகுளத்திற்கு அச்சன்குளம் கிராமத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இவை இரண்டும் வறண்ட பகுதி. ஆழ் குழாய் போட்டால்கூட, நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்படாது என்று சொன்னேன். ஆனால், அவர்கள் ஆழ் கிணறுகள் போடுவதால் தண்ணீர் எடுத்து மக்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி அச்சம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் அதிகாரிகளிடம் நன்றாக வேலை வாங்குகிற, சுறுசுறுப்பாக இயங்குகிற அமைச்சராக இருந்தாலும் அந்தத் துறையிலே கொஞ்சம் தவறி விட்டார்கள் என்று குற்றம் சுமத்துகிறேன். மாண்புமிகு குடிநீர் வடிகால் வாரிய அமைச்சர் எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அணுகி, எத்தனையோ திட்டங்களுக்காக, நேரடியாக எங்களை அணுகினார்கள். ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் பார்வையிடுகின்ற நேரத்தில், திட்டம் நிறைவேற்றுகிற இடத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று, அங்குள்ள மக்களை அணுகி, எங்களைப் போன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அணுகி, பேசியிருந்தால், இவ்வளவு பெரிய கடுமையான துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருக்காது.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் தலைமை.)

இந்தத் திட்டம்—ரூ. 2½ கோடி திட்டம், தோல்வித் திட்டமாக அமையும் என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வைகை என்பது கை வைத்தால் தண்ணீர் வரக் கூடிய ஆறு. இப்பொழுது அதிலிருந்து அருப்புக் கோட்டைக்குத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ; பரமக்குடிக்குத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ; இராமநாதபுரத்திற்குத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது போன்று சிறு சிறு திட்டங்களுக்குக் கூட தண்ணீர் எடுக்கப்படுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 19]

(திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்)

அது போன்று இந்த இரு திட்டங்களையும் வைகையோடு இணைத்திருந்தால் இந்தப் பிரச்னை சமூகமாக அமைந்திருக்கும். வைகையிலே தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்வார்கள். 20, 25 அடிதானே மணல். அதற்குக் கீழே, தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்வார்கள். வைகை என்பது நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் ஓடக்கூடிய ஆறு இல்லையென்றாலும்கூட, ஊற்று உள்ள ஆறு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வறட்சிக் காலங்களில் தண்ணீர், வைகையிலே இல்லாவிட்டாலும், நாம் கேரளாவிலிருந்து குடி தண்ணீர் குக்காவது கேட்டு, ஓரளவுக்கு ஒரு பருவத்திற்கு, கோடை காலத்திற்குத் தண்ணீர் பெறக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால், குடி தண்ணீர்த் திட்டம் வெற்றிகரமாக அமையக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கும். வைகை எந்த நேரத்திற்கும் தண்ணீர் கொடுக்காவிட்டாலும், ஒரே ஒரு பருவத்திற்கு மட்டும், கோடை காலத்திற்கு மட்டும், தண்ணீர் பெற ஏற்பாடு செய்தால் போதும். நம்முடைய அமைச்சரவர்களும், அதிகாரிகளும், இந்த அரசும் அதிலே அதிகமாகக் கவனம் எடுத்து, உடனடியாக, இரண்டு குடி தண்ணீர் திட்டங்களையும், வைகையிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துச் செயல்படுத்துகிற வகையில், இந்த வைகைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

அதற்கான முயற்சிகளை செய்யுமாறு நம்முடைய அரசை நான் வணக்கத்தோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போலத் தான் எங்களுடைய கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களிடையே தொகுதியிலே கூட அங்கேயிருந்த அமராவதி நதியிலே கூட ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா நதிக்களிலும் இத்தகைய திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றினால், குடி தண்ணீர் தட்டுப் பாடே இல்லாது போய்விடும். அண்டை மாநிலங்களில் இருக்கிற அரசோடு தொடர்புக் கொண்டு அவர்களுடைய மாநிலங்களின் வழியாக தண்ணீர் கொண்டு வந்து நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற மிகப் பெரிய பிரச்சனையான குடிதண்ணீர் பிரச்சனையை தீர்க்க வேண்டும். குடி தண்ணீர் என்பது இப்பொழுது கோடைக் காலமாக இருக்கிற காரணத்தினால் எல்லா இடங்களிலேயும் மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக இது உருவாகியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வீடு கட்டும் திட்டம். இப்பொழுது கிராமங்கள் தோறும் வீடு கட்டும் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்திற்காக அங்கே போடப்பட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் எத்தனை பேர்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பணிகள் என்ன, அதற்கெல்லாம் எவ்வளவு செலவாகிறது என்றெல்லாம் தெரியவில்லை. அதற்கான நடவடிக்கைகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன்

(திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்)

[1979 ஏப்ரல் 19]

அதற்கு மூன்றாயிரம், 4 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் செலவில் வீடு கட்டப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூவாயிரம் ரூபாயை வைத்து வீடு கட்ட முடியுமா? மூவாயிரம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு வீடு கட்டுவது கனவில் கூட நடக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன்.

செங்கல் 1500 செங்கல்கள் சேர்ந்த ஒரு லோடு அதன் விலை இப்பொழுது 150 ரூபாய். முன்பு ஆயிரம் செங்கல் விலை 40 ரூபாய் 50 ரூபாய் என்று இருந்தது. அது இப்பொழுது 150 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதேப் போலத் தான் சிமென்ட் விலையும் மற்ற வீடு கட்டும் பொருட்களின் விலையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே சிறு ஏழை எளிய மக்கள் கூட 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு குறைவாக வீடு கட்ட முடியாது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த மானியத் திட்டத்தை 3,000 விருந்து 5,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்கள் பிரச்னை என்று பார்க்கிற போது நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக இந்தச் சட்ட மன்றத்தையே ஒரு உலுக்கு உலுக்கிய பிரச்னை இந்த தொழிலாளர்கள் பிரச்னை. அதே நேரத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய சில சலுகைகளை செய்து தராமல் இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன்.

நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் எங்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கப்பட்டவில்லை, நிர்ணயிக்கப்பட்டவில்லை என்று பெரிய குறையைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசு அதற்காக தனி நீதிபதியை போட்டு விசாரணை நடத்தினார்கள். விசாரணை செய்து அந்தத் தனி நீதிபதி 32 லட்சம் ரூபாய் பேர்னஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள். ஆனால், அங்கே இருக்கிற ஒரு சங்கம் சி.ஐ.டி.யு. சங்கம் என்று நினைக்கிறேன், அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த நிர்வாகத்தினுடன் தொடர்புகொண்டு நம்முடைய தனி நீதிபதியினுடைய தீர்ப்புக்கு எதிராக 14 லட்சம் ரூபாய்க்கு போனஸ் கொடுத்தாலும் போதும் என்று ஒப்பந்தத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த 14 லட்சம் ரூபாயானது இன்று அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்ததா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த 14 லட்சத்திலும் 2 லட்சம் ரூபாய் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த 2 லட்சம் ரூபாய் என்னவாயிற்று என்றே தெரியவில்லை. மர்மமாக இருக்கிறது. அதிலும் நன்கொடைகள் என்ற பெயரில் ஆளுக்கு 20, 30 ரூபாய்கள் கொடுக்கப்பட்டதாக தெரிகிறது. அதற்கு காரணம் என்ன? இதுபோன்ற குறைபாடுகளை இனிமேலாவது இல்லாமல் நமது அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு நமது தனி நீதிபதி அவர்கள் உத்தரவு போட்ட 32 லட்சம் ரூபாயை வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 19] (திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்)

அதைப்போன்று நம்முடைய நாட்டில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த நேரத்தில் பீடி தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சட்டம் போட்டது. அதன் மூலமாக பீடி தொழிலாளர்கள் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்று நம்முடைய கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு சட்டம் போட்டு, அவர்களுக்கும் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இதர தொழிலாளர்களுக்கும் சட்டங்கள் போட்டு ஊதிய நிர்ணயம், போனஸ், மருத்துவ வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி முதலியவைகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையில் குரோம் பேட்டைப் பக்கத்தில் ஒரு லெதர்கம்பெனி 10 மாத காலமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. 500-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பட்டினிகிடக்கிறார்கள். அதற்காக நம்முடைய அரசு, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக முயற்சி செய்து அந்த குரோம்பேட்டை லெதர் கம்பெனியை உடனடியாக திறப்பதற்கு நடவடிக்கை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இப்போது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையில் தொழிலாளர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலைக்கு மேல் போகாமல் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் என்னுடைய ஊரில் இருந்து சென்னைக்கு வருகிற நேரத்தில் இரவு 1 மணிக்கு அந்த துரித வண்டியில் ஏறிய டிரைவர் காலை 11 மணிக்கு சென்னை வந்து சேருகிறார். அந்த வண்டியில் பயணம் செய்வதற்கே நமக்கு அச்சமாக இருந்தது. 11 மணி நேரம் ஒரு டிரைவர் வேலை செய்கிறார், வண்டி ஒட்டுகிறார் என்றால் இது தான் இந்த அரசு தொழிலாளிக்குச்செய்யும் நன்மையா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளியை எந்த நிலையிலும் 8 மணி நேரத்திற்கு மேல் வேலைக்கு இல்லாமல் இருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களின் கேசுவல் லேபர் என்று வைத்திருக்கிறோம். இந்த முறை கொத்தடிமை முறை. அதை ஒழித்து தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக பணியாற்றும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் சென்று அவர்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையே நல்ல உறவு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு எஸ். செல்வராஜ்: மாண்புமிகு பேரவை தற்சாலிகத் தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் நலன், வீட்டு வசதி மானியத்தின் மீது பேசும் நல்வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து, அதனை அவன் கண் விடல்—என்னும் வள்ளுவரின்

[திரு. எஸ். செல்வராஜ்] [1979 ஏப்ரல் 19]

வாக்கிற்கொப்ப யார் யாருக்கு என்னென்ன பொறுப்பைக் கொடுத்தால் அந்தப் பொறுப்பைச் சீராக, சிறப்பாக செம்மையாக செயல்படுத்த முடியும் என்றாய்ந்து, தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபட்டு, தன் வாழ்வில் முதலில் தொழிலாளியாக வாழ்வைத் துவங்கி தொழிலாளர் தலைவராக தன்னை உயர்த்தி தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடி போராடி, வழக்காடி தந்தை பெரியாரின் புகழ்பாடி, பகுத்தறிவுக் கொள்கையைப் பரப்பும் தம்பியாக அண்ணாவின் தம்பியாக புரட்சித் தலைவரின் அமைச்சரின் அங்கமாக தொழிலாளர்களுடன் சங்கமமாகியுள்ள மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைத் தொழிலாளர் நலத்துறைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமைச்சராக ஆக்கியுள்ளார் என்றால், தொழிலாளர்கள் மேல் எந்த அளவிற்கு அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்டு உள்ளார் என்பது வெள்ளிடை மலையாகும். அதே போல் அந்தக் காலத்திலேயே ஆயுதம் செய்வோம், நல்ல காகிதம் செய்வோம், கல்விச் சாலைகள் அமைப்போம், தொழிற்சாலைகள் அமைப்போம் என்று பாரதியார் சொன்னது போல் கிராமப் புறங்களில் எல்லாம் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு எல்லாம் திட்டங்கள் தீட்டி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திறமையாகவும், சிறப்பாகவும் பணியாற்றி தொழிலாளர் நலனைக் காக்கும் வகையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

முந்தைய ஆட்சியில் எல்லாம் டாட்டா, பிர்லா, டால்மியா போன்றவர்களுக்கும் அவர்களைப் போன்ற குபேரர்களுக்கு பல நல்ல சட்டங்களை, அவர்களுக்கு சாதகமான சட்டங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்து வந்தார்கள். மேலும் முன்னைய ஆட்சியாளர்கள் செல்வந்தர்கள் பின்னும் அரசியல் வலையில் சிக்கித் திணறி, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினர். அதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் வாழ்விழந்து வாடி வதங்கி, தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு, வாழ்மையின் எல்லைக் கோட்டில் நிற்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும்படி செய்தார்கள். இந்த புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் குபேரர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்காமல் சாதாரண பாட்டாளிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்கள் உழைத்து முன்னேறுவதற்கு நல்ல பல சட்டங்களை ஏற்படுத்தி, ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பான சூழ்நிலையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றபிறகு தமிழகத்தில் அமைதி பூக்காடு மலர்ந்து விடுமோ என்றொரு “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்—உள்ளூர் தொழிலாளர்களே இரண்டுபடுங்கள்” என்று சொல்லாவிட்டாலும்—உள்ளூர் நந்தனைப்பற்றிக் கவலைப்படாவிட்டாலும், அமெரிக்காவில் அடைபட்டு இருக்கும் ஆஞ்சலோ டேவிட்சைப்பற்றி கவலைப்படும் தொழிற்சங்கவாதிகளும் தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தை அலங்கோலமாக்க தொழிற்சாலைகளை தொல்லைசாலைகளாக்க, தொழிலாளர்களைப் பட்டினி போட அவர்கள் மத்தியில் போராட்டத்தையும் புரட்சியையும் உருவாக்கி, தங்களது அரசியல்

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. எஸ். செல்வராஜ்]

காழ்ப்புணர்ச்சியையும் கசப்புணர்ச்சியையும் போக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்குகின்றனர். இதன் மூலம் ஆட்சியைக் கவிழ்க்க ஒத்திகையையும் ஓரங்கநாடகத்தையும் அரங்கேற்றப் பார்க்கின்றனர் என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தினந்தோறும் மேடைகளிலும் பத்திரிகையின் வாயிலாகவும் சொல்லம்புகளின் ஊர்வலத்தையும் சுடு மொழிகளின் கோர தாண்டவத்தையும் தாம் காணமுடிகிறது.

நான் அவர்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்கள் நலன் பேணும் அரசாக இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு ஈடாக இணையாக எந்த அரசாவது இருந்தது உண்டா? மாறாக கூலி கேட்டான் அத்தான், குண்டடிப்பட்டு செத்தான் அத்தான் என்று பூவிழந்து பொட்டிழந்து, தன் வாழ்விழந்து நிற்கும் தாய்க்குலத்தின் சாபக்கேட்டிற்கு அன்றைய தமிழகம் ஆளானதோடு மட்டுமல்ல அலங்கோலமான நிலையிலும் இருந்தது. அதோடு மட்டுமல்ல; துப்பாக்கி முனையில் தொழிலாளர் பிரச்சினைக்கு தீர்வு கண்டார்கள். அன்றைக்கு தமிழகத்தின் தெருவோரங்களில் எல்லாம் சவங்களை இமயங்களாக்கி, ரத்தக் சங்கைகளை உற்பத்தி செய்து அதில் மனித உடல்களை சடலங்களாக்கி படகுபோல் மிதக்கவிட்டவர்கள், இடி அமீனை விட கீழ்த்தரமாக நடந்து கொண்டவர்கள், இன்று சாத்தான் வேதம் ஒதுவதைப்போல உபதேசமழை பொழிகின்றார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில்படிந்த இரத்தக்கறைகளை அரேபியாவிலுள்ள அத்தனை வாசனைத் திரவியங்களை இங்கே கொண்டுவந்து கொட்டிக் குவித்தாலும், அந்தக் கறை நீங்காது. அந்த அளவிற்கு தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை மாசு நீக்கமுற்ற நிறைந்து இருந்தது என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

[முற்பகல் 10-50]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில பிரச்சினைகளை சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மேலூரில் அரசு கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்றுண்டு. அந்த கூட்டுறவு நூற்பாலை அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு எப்படி வேலை வாய்ப்பளிக்கிறதோ அதே போன்று சமயநல்லூரும் பின்தங்கிய பகுதியாகும், அந்த சமயநல்லூருக்கும் தேனூரில் தனியார் நூற்பாலை ஒன்று இருந்த போதிலும் அரசு நூற்பாலை மேலூரில் இருப்பதைப் போன்று ஒன்று அமைக்க வேண்டும். சமயநல்லூரில் ஏற்கனவே ஒரு மின் நிலையம் இருந்தது. அது வேறு இடத்திற்கு சென்றுவிட்டது. அதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் வேலை இழந்துவிட்டார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதியிலே கூட்டுறவு நூற்பாலையாவது அமைத்தால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதனை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் அழுத்தம் திருத்தமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். செல்வராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

அடுத்து நெசவாளர் பிரச்சினை. என்னுடைய தொகுதியிலே வண்டியூர், அனுமார்பட்டி, சௌராஸ்டிராபுரம், கடச்சேனேத்தல், திருவள்ளூர் காலனி, செல்லூர், கிருஷ்ணபுரம் காலனி ஆகிய பகுதிகளில் நெசவாளர்கள் மிகச் சிரமப்படுகிறார்கள். 'மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கமும் இடி 'மாஸ்டர் வீவருக்கு' நாலுபக்கமும் இடி. என்ற அளவில் அவர்கள் துன்பப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நெசவாளர்கள் தாங்கள் வசிப்பதற்கு வீட்டு வசதி கூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வீடுகட்டுவதற்கு ஆவனசெய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த டிரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே வீட்டுவசதி வாரியம் இப்போது எந்த அளவிற்கு திறமையாகச் செயல்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத் தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமயநல்லூர் தொகுதியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற பகுதியிலே வீடுகட்டும் திட்டத்தை உருவாக்கி அதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பங்கள் நன்மை அடையக் கூடிய வகையிலே வீட்டு வசதி வாரியம் செயல்படுகின்றது. அதில் அதிகாரிகளாக முன்பெல்லாம் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது சாதாரணப் பட்டதாரிகள் அந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தின் தலைவர்களாக நியமிக்கப்பட்டு எந்த அளவிற்கு அடக்க உணர்வோடும், அமைதியோடும் வீடு தேடிச்சென்று வீட்டில்வாதவர்களுக்கு வீடு கிடைக்க உரிய காரியங்களை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற நல்ல திட்டமாக இருக்கிறது இன்றைக்கு என்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இன்றைக்கு ஒரு பி. எஸ். லி, பட்டதாரி இருக்கிறார்கள். அரிஜனங்களுக்கு வீடு பெறுவதற்கு வீட்டின் முழுத் தொகையில் 1-ல என்று இருந்ததை 1-ல் 10 என்று அக்கி இப்போது 1-ல் 10 பாகம் கட்டினால் போதும் என்று உத்திரவு இட்டது அரிசனங்கள் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் வீடு பெறுவதற்கு எளிதான நிலையை ஏற்படுத்தி உள்ளது. இது அரிசன மக்களுக்கு இதுவரையிலும் எந்த அரசும் செய்யாத சாதனையாகும். இதை வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் செய்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அடுத்து அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் கடன் வழங்குவதில் வட்டி இல்லாமல் ரூ. 2 லோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள் இது பெரிய சாதனை அல்லவா? ரூ. 350-க்கு குறைந்த வருமானம் உடையவர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து திருநகரிலுள்ள ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனையில் ஒரு வேன் இருக்கிறது. வேன் பழுதடைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் பயன்படுத்த முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. அதைப் பழுது பார்க்க வேண்டும். ஏறத்தாழ 24 கிலோமீட்டர் தூரத்திலிருந்து தொழிலாளர்கள் அங்கு வர வேண்டியிருக்கின்றது, வந்து சிகிச்சை பெற சிரமமான சூழ்நிலை உள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. சீ. செல்வராஜ்]

அடுத்து சிலைமானில் ஒரு ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சிலைமானில் ருக்குமணி நூற்பு ஆலையில் சுமார் 2000 தொழிலாளர்கள் வேலைபார்க்கிறார்கள். அவர்கள் திருநகருக்கு போய் சிகிச்சை பெறும் சிரமத்தைப் போக்க திருநகரில் இருப்பதைப் போன்று சிலைமானில் ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனை அமைக்க அவசியம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து குடிநீர்ப்பிரச்சினை. என்னுடைய தொகுதியில் அதிகமான இடங்களில் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. எரிசன்குளம், செங்கோட்டை, வெள்ளாங்குளம், உறங்கான்பட்டி போன்ற பல இடங்களில் கைப்பிடிக்குழாய் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவை எல்லாம் பழுதுபட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே போதிய குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரெயிலார் நகர், சாந்தி நகர், அஞ்சல் நகர், கூடல் நகர் போன்ற பகுதிகளில் வீடுகளுக்கு குழாய் மூலம் தண்ணீர் வழங்கவேண்டும். அங்கே இப்போது வெளியிடங்களில் வந்து தண்ணீர் பெற்றுக் செல்லக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. அங்கே படித்தவர்கள், அரசு ஊழியர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் வெளியிலே வந்து தண்ணீர் பிடித்துச் செல்கின்ற அவல நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே அவர்களுக்கெல்லாம் வீட்டுக்கே குழாய் மூலம் தண்ணீர் ப்பளை செய்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

அடுத்து என். எஸ். கே. நகரிலுள்ள வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீடுகளுக்கு இன்னும் வீடில் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதாவது ஃபைனல் காஸ்ட் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதைக் குறிப்பிட்டு அந்த மக்கள் நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு ஃபைனல் காஸ்ட் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வீடுகளுக்கருகில் மதுரை மாநகர் உரக்கிடங்குகள் இருக்கின்றன. அந்த உரக்கிடங்கு அருகில் இருப்பதால் அப்பகுதி வாழ் மக்களுக்கு சுகாதார கேடாக இருக்கிறது. ஆகவே உரக்கிடங்குகளை வேறு இடத்துக்கு மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்த உரக்கிடங்குகள் நாய்களை அடித்துக்கொல்கின்ற இடமாக இருக்கின்றது. அப்படி நாய்களை அடித்துக் கொல்கின்றபோது சில நாய்கள் தப்பித்து ஓடிவிடுகின்றன. அதனால் அந்தப் பகுதி மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த இடத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

[திரு. எஸ். செல்வராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

அடுத்து கரிசல்குளம், கனிமங்கலம், வரிச்சியூர், அனைஞ்சியூர் போன்ற ஊர்களில் தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குதல் வேண்டும்.

சொட்டகைமேடு, கீழவடக்கூர், தட்டாங்குளம், நரசிங்கம், மூலக்குறிச்சி, மீனாட்சிபுரம்புதூர், திருமணப்பதி, அனைஞ்சியூர் ஆகிய இடங்களில் மேல்நிலைத்தொட்டி கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிவகெங்கை சாலையையும், மேலூர் சாலையையும் இணைக்கின்ற வண்டியூர் கண்மாயை ஒட்டியுள்ள சாலையை அமைக்கவேண்டும். என். எஸ். கே. நகரில் புறக்காவல் நிலையம் ஒன்றும் உடனடியாக அமைக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய வீட்டுவசதி வாரிய வீடுகளில் அடிக்கடி திருட்டுப்போகிறது.

என். எஸ். கே. நகரிலுள்ள வீட்டுவசதி வாரியப் பகுதிகளில் நியாய விலைக் கடைகள் அமைத்து நியாயமான விலையில் அப்பகுதி மக்களுக்கு பொருள்கள் கிடைக்க ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்மேலும், கோட்டைலத்திலும், கொளுத்தும் வெயிலிலும் என். எஸ். கே. நகரில் பள்ளி இல்லாது நீண்ட தூரம் சென்று பள்ளி மாணவர்கள் படிக்கும் அவல நிலை உள்ளது. ஆகவே, அப்பகுதி மாணவர்கள் கல்வி கற்க உடனடியாக தொடக்கப்பள்ளி ஒன்றினை அவசியம் திறந்திட அவசர முடிவு எடுத்து பள்ளி அமைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். மேலும், என். எஸ். கே. நகரில் நூலகமும், வானொலியும் அமைத்திட வேண்டுவதோடு, அங்குள்ள மாட்டுச்சந்தையினையும் வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்த பேரவை மாற்றுத் தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெறுகின்றேன்.

* திரு. கு. ரமணி : அவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழிலாளர் நலம், வீட்டு வசதி, பொது சுகாதாரம், குடிதண்ணீர் ஆகிய மானியங்களின்மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை நான் முன்வைக்க விரும்புகிறேன். சுருக்கமாக, ஆனாலும் நான் தொழிலாளர் நலன்பற்றி அதிகமாக பேசவேண்டியிருப்பதால், வீட்டு வசதி, பொது சுகாதாரம் ஆகியவைகளைப் பற்றி முதலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறைந்த வாடகையில் வசிப்பதற்காக இந்த அரசு பல இடங்களில் நிறைய வீடுகளைக் கட்டி, மாடி வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பது ஒரு நல்ல முயற்சி. முதலிலேயே அவர்கள் வசிக்கக் கூடிய இடத்தையே சுத்தப்படுத்தி, அந்த இடத்திலேயே எழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது அவசியம். ஆனால்,

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு. ரமணி]

அந்த வீடுகளில் அவர்கள் வசிப்பதற்கு குறைந்தபட்ச அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் வீடுகளை மட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, விளக்கு வசதி இல்லாமல், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல், அந்த வசதிகளையெல்லாம் பின்னால் முனிசிபாலிட்டிகளே செய்து கொள்ளட்டும், சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களே செய்து கொள்ளட்டும் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. அந்த அடிப்படைத் தேவைகளை யெல்லாம் பூர்த்தி செய்துவிட்டு, அந்த வீடுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது ஒரு நல்ல நடவடிக்கை. முன்பிருந்த அரசின் பக்கத்திலிருந்து ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வளர்ந்து வருகின்ற திட்டம், மேலும் பணம் செலவழித்து, விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அது தான் ஏழை எளிய மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய ஒரு முக்கியமான திட்டம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொது சுகாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பல இடங்களில் தண்ணீர் வசதி நிறைய கிடைக்கச் செய்தால்தான், சாக்கடை ஒழுங்காக இருக்க முடியும். தண்ணீர் வசதி இல்லாவிட்டால், அந்த சாக்கடைகள் சரியாக இருக்காது. பல இடங்களில் தண்ணீர் இல்லாத குறையிருக்கிறது. இதை நிவர்த்திப்பதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான பணம் செலவுசெய்து, ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். சேரிகளிலும், ஏழை மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளிலும், தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளிலும் அதிகப்படியான தண்ணீர் வசதியை செய்துகொடுக்க வேண்டும். துப்புரவு சரியாக நடக்கக்கூடிய அளவுக்கு வேண்டிய ஊழியர்களை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுமாதிரி கழிவு நீர் போவதற்கு பாதாள சாக்கடைத் திட்டங்களை நகரங்களிலும், மற்றும் பாக்கியிருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலும் அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக, நல்ல முறையிலே அதிகப்படியாக செலவுசெய்து, இன்னும் சிறந்த திட்டங்களை கொண்டு வர வேண்டும்.

அடுத்து, தொழிலாளர் நலனைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் நலனில் இந்த அரசின் கொள்கை நடைமுறையில் எப்படி சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருஷ அனுபவத்தைக் கொண்டு நாம் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு உரைகல்லாக, தொழிலாளர் நலனில் இந்த அரசு எடுக்கும் தொடர் நடவடிக்கைகளை, தந்திரங்களை பார்க்கின்றபோது, ஏதோ திசை திருப்புகின்ற முறையில் தந்திரத்தைக் கையாண்டு வருகிறதே தவிர, கொள்கையை நிறைவேற்றுவதாக இல்லை. அடுத்தது, இந்த அரசு சில கொள்கைகளை வெளியிட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்த காலத்திலேயே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சொன்ன கொள்கைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா, அல்லது நடைபெற்றிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்தக் கொள்கைகளுக்கு நேர்மாறான திசையில் சென்றிருப்பார்களோ என்பதைப் பரிசீலிக்க

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

வேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு சாதகமான முறையில் ஆரம்பித்து, பிறகு அந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு விரோதமான செயலாக அந்தக் கொள்கை போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-00]

இதை நாங்கள் அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறோமே தவிர, அரசியல் ரீதியாக உங்கள் மீது குற்றஞ்சாட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இதைச் சொல்லவில்லை. வேறு விதமான கண்ணோட்டத்துடனும் சொல்லவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், இந்த அரசும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதே சட்டமன்றத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் 1977 ஆகஸ்டு 11-ம் தேதி என்ன கூறியிருக்கிறார்கள்? அவர் கூறினது “வேலை நிறுத்தம் செய்கிற உரிமையை பறிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை, தொழிலாளர்கள் போராடிப் பெற்ற அந்த உரிமையில் இந்த அரசு தலையிடாது என்பதை நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்....” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் என்ன நடக்கிறது. அரசாங்கத்தின் இந்தக் கொள்கை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நேர் மாறாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது முக்கியமாக பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு இந்தக் கொள்கையிலிருந்து மாறிச் சென்று விட்டார்கள் என்பது தான் எங்களுடைய கருத்து, அதற்கான உதாரணங்கள் பலவற்றையும் நான் அடுக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியும். தமிழ்நாடு தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டங்கள் அனைத்திலிருந்தும் உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியும். அவற்றையெல்லாம் சொல்ல நேரம் இருக்காது. ஒரு சில உதாரணங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு அரசாங்கத்திற்கு வருவதற்கு முன் கோவையில் 2,000-க்கு மேல் தொழிலாளர்கள் உள்ள லட்சுமி மெஷின் ஒர்க்ஸில், 1977, ஜூன் 2-ம் தேதி போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முக்கியமான சில கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கே பத்து சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கம்பெனியில், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் சங்கம் உட்பட 7 சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாக சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்கள். அதே நேரத்தில் மைனாரிட்டியாக இருக்கின்ற 3 சங்கங்கள் சேர்ந்து, தொழிலாளர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வகிப்பதாக கருதக்கொண்டு கம்பெனி நிர்வாகம் அவர்களோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, அதை அமலுக்கு கொண்டு வர முயற்சித்தார்கள். ஆனால் 7 சங்கங்கள்

1979 ஏப்ரல் 19

[திரு. கு. ரமணி]

ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கம் உட்பட 7 சங்கங்கள் அதை எதிர்த்தார்கள். போராட்டத்தையும் தொடர்ந்தே நடத்தினார்கள். இந்த அரசு ஜூன் 30-ம் தேதி வந்தது. ஆனால் அதற்கு முன்பே இந்தப் போராட்டம் 2-ம் தேதியிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த அரசு வந்ததின் பின்னால், இந்த அரசின் துணையோடு அங்கு கதவடைப்பு செய்ய திட்டமிட்டது. பட்டினி போட்டு எப்படியாவது இந்தப் போராட்டத்தை முறியடிக்கவேண்டும் என்று இந்த நிறுவனம் முயற்சி செய்தது. ஆனால் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? அங்கே உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தம் செய்த 1,600 தொழிலாளர்களை, போலீசார் உள்ளே புகுந்து கைது செய்தார்கள். கம்பெனியில் யாரும் உள்ளேயில்லாமல் சுத்தமாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், இரவும் பகலுமாக அங்கிருந்த 1,600 தொழிலாளர்களை கைது செய்து முடிந்த பின்னால், கம்பெனியின் உள்ளே காலியான பின்னால் கதவடைப்பு செய்கிறார்கள். ஆனால் அடுத்த நாள் கைது செய்தவர்களை விடுதலை செய்கிறார்கள். இது என்ன தந்திரம்? உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் வெளியே போகவேண்டும். அத்தக் காரியத்தை போலீஸ் மூலமாக செய்து முடிக்கப்படுகிறது. இது எப்படி சரியாகும்? இது சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா? நீதிக்கு உட்பட்டதா என்பதை அரசாங்கம் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளிகளுக்கு உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்ய உரிமை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதாகும். அதை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். வேலை நிறுத்த உரிமை அளிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் நேர் மாறாக இருக்கிறது. இப்படி கைது செய்யப்பட்ட பின்னால் மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னால் தொழிலாளர்களை எல்லாம் பட்டினி போட்டு விட்டு பின்னால் ஒன்பதாவது மாதம் 4-ம் தேதி பழைய மூன்று சங்கங்களையும் சேர்த்து அத்துடன் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு 4 சங்கங்களோடும் ஒப்பந்தம் செய்கிறார்கள். இதெல்லாம் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுக்குத்தெரியும். அவரிடம் நேரிலும் எடுத்துச் சொன்னேன். இதை எப்படி அனுமதித்தீர்கள் என்று கேட்டேன். தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இடமளிக்க மாட்டோம். இதை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். இப்படி ஆளும் கட்சி சங்கம் உட்பட நான்கு சங்கங்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதற்கு பிறகு 5-ம் தேதியன்று கம்பெனியை திறக்கிறார்கள். திறப்பதோடு மட்டுமல்ல, அந்த கம்பெனியின் முதலாளி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வாழ்த்துத் தந்தியும் அனுப்பியிருக்கிறார், இது தான் தொழிலாளர் நலக் கொள்கையா? தொழிலாளர்களுக்கு நேர் விரோதமான கொள்கையாகும் இது என்பது தான் எங்கள் கருத்து. மேலும் அங்குள்ள மீதியுள்ள தொழிற் சங்கங்கள் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். கடைசியில் 5 மாதம் 12 நாள் வரைக்கும் அந்தப் போராட்டம் நடத்த வேண்டி வந்தது. நான் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் சரி, இந்தத் தொழிற் சங்கப் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்ற தொழிற் சங்க வாதிகளானாலும் சரி எங்களுக்குள் போராட்டம் என்ற இந்த விஷயம் எப்படி நடந்தது என்பது தான் தெரியும். 12 (3) அக்ரிமென்ட் சட்டம் இங்கே - குட்டிச்சுவராக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று இந்த 12 (3) அக்ரிமென்ட், பற்றி சிம்கோ மீட்டர் விஷயத்தில் அரசு பிடிவாதமாக இருந்தது. அந்த ஒப்பந்தத்தை புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றது, இல்லா விட்டால் 12 (3) கெட்டு விடும் என்று கூறி தொழிலாளர்களின் பின்பலமற்ற அதே பழைய சங்கங்கத்தைக் கொண்டே ஒப்பந்தத்தை ரீ-ஒபன் பண்ண வேண்டும் என்றது. இந்த 12 (3) அக்ரிமென்ட் சட்டத்தை குப்பைத் தொட்டியிலே போடுவது சரியல்ல என்று கூறப்பட்டது. அப்படியானால் இது எப்படி அரசின் சரியான கொள்கையாக இருக்க முடியும்? ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை அங்கே லட்சுமி மிஷின் ஒர்க்ஸில் கையாண்டு இதற்கு அரசு அளித்த போலீஸ் ஆதரவை வைத்துக் கொண்டு முதலாளிகள் அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களை பிளவுபடுத்தும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள். 1,291 பேர்களை முதலாளிகள் சஸ்பென்ட் செய்தார்கள். நிரந்தரமான மொத்தத் தொழிலாளர்கள் 1600 பேர்கள், அப்போது தொழிலாளர்களின் மெஜாரிட்டி அங்கே மைனாரிட்டி சங்கங்களுக்கு எப்படி இருக்கமுடியும்? இந்த ஒப்பந்தத் திற்கு, அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக சரியான சட்டமாகி விடுமா? ஆகாது. ஆகவே, இது தவறு என்று சொல்கிறேன். டாக்டி கலாக, கொஞ்சம் தந்திரமாக அரசு இருந்திருக்க வேண்டும். இப்படி தவறு செய்யக் கூடாது. இந்த அரசாங்கத்தின் பெயர் கெடக் கூடாது. ஆகவே, அந்த நிலைமையிலே இந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தை நியாயமாக அமுலாக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் நலனையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் இனிச்சவாயன்கள் அல்ல. தொடர்ந்து 5 மாதங்கள் 12 நாட்கள் போராட்டம் 600 தொழிலாளர்கள் சிறையில் என்றால், பல குடும்பங்கள் பட்டினி போடப்பட்டார்கள். 1396 தொழிலாளர்கள் மேல் இ.பி.கோ. 19 செக்ஷன்களின் கீழ் 25 குரூப்புகளில் பல விதமான கேஸ்களைப் போட்டு, அவர்களை வாட்டி வதைத்தார்கள். அப்போதும் அவர்கள் ஒற்றுமையோடு நின்று போராடினார்கள். இறுதியாக அந்தத் தொழிலாளர்களும், தொழிற் சங்கமும் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? அப்போதும் நாங்கள் 'பேலன்ஸ்' தவறவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களின் தீர்ப்புக்கு விடுகிறோம் என்று சொன்னோம். இந்தப் பிரச்சனையில் அவரே முடிவெடுக்கட்டும், அவருடைய மனசாட்சிக்கு, கொள்கைக்கு எது சரியோ அப்படி அவரே முடிவுக்கு வரட்டும் என்ற அளவிலே தொழிலாளர்கள் மிகவும் அடக்கமாக, உறுதியாக, கொண்ட கொள்கையை விடாமல், ஒற்றுமையாக இருந்தார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 19][

திரு. கு. ரமணி]

தப்பைத் திருத்துவதற்காக அல்ல, பழிவாங்கவே அந்தத் தொழிலாளர்களின் மீது முதலாளியினால் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு, ஆர்பிட்டுரேஷன் தீர்ப்புக்குக் கொடுத்தார்கள். அதனால் ஒரு பைசா உயர்வுகூட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு அனுமதிக்கவில்லை. இதிலே நம்மிடையே தொழிலாள நல அமைச்சர் அவர்களுக்கும் முக்கிய பங்கு உண்டு என்று நான் கருதுகிறேன். தப்பானால் அவர் திருத்தட்டும். ஆனால், வேலையில் இருந்து நீக்கப் பட்டத் தொழிலாளர்கள் அண்ணா தி.மு.க. கழகத்தைச் சேர்ந்த சில பேர்களை திரும்ப வேலைக்கு எடுத்தார்கள், சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்களையும் எடுத்தார்கள். அவர்களையும் எடுக்கும் போது யாரையும் பழிவாங்கக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத் தோடு உத்தரவாதம் தரப்பட்டது. அனாதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். இப்படி செய்ததால் அந்த கம்பெனியின் உங்கள் சங்கத்தின் பால்ன்ஸ் ஷீட்டை இன்றைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் வளர்ந்தீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் உண்மையிலேயே யாரும் பேசும் போது குறுக்கிடுவதாக இல்லை. கடைசியாகவும், முதலாவதாகவும் ஒன்று மட்டும் குறுக்கிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் போராட்டம் முடிந்த பிறகு, சி.ஐ.டி.யு. வில் மிக முக்கியமான தோழர்கள், நல்ல கேடர்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நடராஜன், கருப்பையா அல்லது கருப்பசாமி ஆகிய இரண்டு பேர்களுக்கு வேலை போய் விட்டது. வேலை வாங்கித்தர வேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய ரமணி அவர்கள் சொன்னபோது, இந்த அரசின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி நாங்கள் வேலை வாங்கித் தருவதற்கு முயற்சி எடுத்து, பேசியிருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போதாவது பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

*திரு. கு. ரமணி : அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கின்ற எந்த நல்ல காரியத்தையும் நான் என்றைக்கும் மறுப்பதில்லை. நான் சொன்னேன். அண்ணா தி.மு.க. கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களையும் திரும்ப வேலைக்கு எடுக்க வேண்டும் என்றும், அண்ணா தி.மு.மு.கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர் பக்கத்திலே போய் நின்றாலும், ஒப்பந்தப்படி அந்தத் தொழிலாளர்களையும் வேலைக்கு எடுக்க வேண்டும் என்றும் சொன்ன நல்ல எண்ணத்தை தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது.

[முற்பகல் 11-10].

அமைச்சர் உதவி செய்தாரா என்றால் செய்திருக்கிறார். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

முதலமைச்சருடைய இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைக்குப்பிறகு தான் அந்தப் போராட்டம் முடிந்தது. 1396 பேர் மீது போடப்பட்ட வழக்கு ஒன்று கூட வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. இரண்டு தரம், மூன்று தரம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேரிலேயே சொன்னேன். ஆனால் அத்தனை கேஸ்களிலும் வாதிட்டு பிறகு தான் முடிவுக்கு வந்தது. அவர்கள் அதற்குப் பிறகு தான் விடுதலை பெற்று வந்தார்கள். இது நடந்தது. இது மதிப்பு மிக்க போராட்ட சரித்திரம்.

ஈரோட்டில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ரிஃபைனரி மில்ஸ் என்று இருக்கிறது. இது ஒரு மில் அல்ல. ஐந்து கம்பெனிகள், இரண்டு முதலாளிகள், அண்ணன், தம்பி, மனைவிமார் சேர்ந்து நான்கு பேர் டைரக்டர்கள். ஒரு கம்பவுண்டுக்குள் 12 ஏக்கர் நிலத்தில் 5 கம்பெனிகள், இது 1969-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 9 வருஷ காலமாக பதிவே செய்யப்படவில்லை. பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் என்ன செய்தார்? அந்தக் கம்பெனியில் 298 தொழிலாளர்கள், 117 பெண்கள் உட்பட வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ரிஜிஸ்டர் கிடையாது, ரிக்கார்டு கிடையாது, தொழிலாளர்களுக்கு குறிப்பிட்ட கூலி கிடையாது. கேட்டால் தொழிலாளர்களே வைக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் வைத்த உடனே அந்த முதலாளி லைசென்ஸ் துப்பாக்கி வைத்திருக்கிறார், துப்பாக்கியைக் காட்டி மிரட்டி யிருக்கிறார். நானே ஈரோடு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே ரிப் போர்ட் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் இது வரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஏன், துப்பாக்கி வைத்திருப்பவர் பணக்கார முதலாளி. பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டரோ வேறு யாருமோ கிட்டே தெருங்க முடியாது. அவர்கள் பணத்தின் செல்வாக்கில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களிலே 298 பேர் சங்கம் வைக்கும் உரிமை எங்களுக்கு இருக்கிறது, எங்களை மிரட்டக் கூடாது என்று போராடினார்கள். அதனால் அந்த 298 பேர்களை வெளியே அனுப்பினார்கள். தஞ்சையிலிருந்து அக்ரிகல்சுரல் ஒர்க்கர்ஸ் 150 பேரைக் கொண்டு வந்து அங்கே வேலை செய்ய வைத்தார்கள். இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் ரிப்போர்ட் கொடுத்தேன். முதலமைச்சர் எம்.ஜி. ஆர். அவர்களிடம் 7-12-1978-ல் ரிப் போர்ட் கொடுத்தேன். பிறகு இரண்டாவது ரிப்போர்ட் கொடுத்தேன். 23-2-1979 அன்று கடைசி ரிப்போர்ட் கொடுத்தேன். இன்று வரை எந்த விசாரணையும் இல்லை. அந்த முதலாளி அந்த 298 பேரை வேலைக்கு வரக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டார். கலெக்டர், தாசில்தார், கோட்டாட்சித் தலைவர், போலீஸ் சூப்பரின்டென்டென்ட், டெபுடி லேபர் கமிஷனர் யாவரும் தலையிட்டுப் பயன் இல்லை. நான் வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தில் அமைச்சர்களுக்கும் அடுத்தபடியாக உச்ச பதவியில் இருக்கிற ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்களைக் கூட அந்த முதலாளிகள் வசீகரித்து

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு. ரமணி]

வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது செய்தி. நானே முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இதைப் பற்றியெல்லாம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்று வரை சுண்டு விரலைக் கூட அசைக்க முடியவில்லை. 298 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை. பணம் வென்றது என்று சொல்லலாமா? நான் சொல்ல மாட்டேன். தொழிலாளர்கள் வெல்வார்கள். அரசு தோற்றது என்று சொல்வேன். இது அங்கே நடைபெறுகிறது. இதைப் பற்றி இன்டஸ்ட்ரிஸ் விவாதத்தில் மேலும் பேசிக் கொள்ளலாம்.

டி.வி.எஸ். கம்பெனியில் நடைபெற்ற போராட்டங்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் விரும்புகின்ற சங்கத்தில் சேரக் கூடாது என்பது தான் உள்ளுக்குள் அடங்கியிருக்கும் சத்தான காரியம். அந்த ஏகபோக முதலாளிக்கு, பணக்கார திமிர் பிடித்த முதலாளிக்கு தொடர்ந்து போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்களா இல்லையா? என்ன கண்ணாட்டம் இது? தொழிலாளிதான் தகராறு செய்வான் என்பது கண்ணாட்டமா? இது எப்படி சரியாகும்? ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்படுகிறேன். டில்லியில் சென்று வாகிடு கின்ற நேரத்தில் 'இப்படி ஒரு முதலாளி ரவுடிகளை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளிகளைத் தாக்குகிற முறை சரிதானா?' என்று முதலமைச்சர் அந்தக் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பிரயோசனப் படவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையை இந்த மன்றத்திலே எத்தனை தரம் விவாதித்திருக்கிறோம், அப்போது எல்லாம் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் என்ன பதில் சொன்னார் நமக்கு. அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கிற முறையில் அக்ரிமென்ட் கிடையாது என்று சொன்னார். There is no agreement under the Industrial Disputes Act.

பின்னாலே என்ன நடந்தது? அந்த முதலாளியுடன் ஏற்பட்டது ஒரு அக்கார்ட், என்றார்கள். அக்கார்ட் என்றால் ஏமாற்று என்று அகராதியிலே அர்த்தம் கொள்ளலாமா? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் உட்கார்ந்து பேசி அக்கார்ட் டண்ணினார்கள் என்று சொன்னார்கள், அது ஏமாற்று என்று அர்த்தமா? அப்படியானால் முதலமைச்சரை ஏமாற்றுகிறார் என்று தான் அர்த்தம். பழி வாங்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மீது விசாரணை நடத்தி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னதாக முதலமைச்சரிடத்திலே அதை வைக்க வேண்டும் என்பது தான் அந்த முடிவு. ஆனால் முதலமைச்சர் முன்னாலே வைக்கப்படவில்லை. என்ன நடைபெற்றது? 12 பேர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சரை மதிக்கவில்லை. உங்களை மதிக்க வில்லை, உங்களைப் பற்றியே கவலைப்படாமல் அவர்கள் இந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் தொழிலாளர் அமைச்சர் முன்னால் வந்திருக்கிறது. அவர் என்ன செய்யப் போகிறார்? அவருக்கு அது பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையில் சீராக விசாரணை நடத்தப் போகிறார்களா?

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

அதே மாதிரி அம்பத்தூர் சைக்கிள் பேக்டரியில் நடந்த போராட்டம். ஏற்கெனவே அமைச்சர் சொன்னார், நாங்கள் சொல்வது இந்த மாதிரியான விஷயங்கள் தான் என்று. ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு தானே பதம் பார்க்கவேண்டும். பாளைச் சோற்றை முழுவதையும் கீழே போட்டு காலாலேயா மிதிப்பார்கள்? ஒரு சோறு தான் பதம் பார்க்கப்பார்கள். அம் பத்தூர் சைக்கிள் பேக்டரியிலே என்ன நடை பெற்றது? அந்தக் கம்பெனி மூடப்பட்டு, டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் தான், அந்தத் தொழிலாளர்களை பட்டினி போட்டு அவர்கள் பட்டினி பொறுக்க முடியாமல் குடும்பங்களோடு ஊர்வலமாக கிளம்பி வந்தால் நீங்கள் என்ன பாதுகாப்புக் கொடுத்தீர்கள்? தடியடிப் பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம், நல்ல காலம் உயிர் போகவில்லை, தடியடி செய்தால் எங்களுடைய தொழிலாளர்கட்கு சிந்துவதற்கு ரத்தம் இல்லை. உள்ள ரத்தத்தை யும் சிந்த வைக்கிறீர்கள். அந்தக் காரியத்தைத்தான் நீங்கள் செய்தீர்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் பட்டினி பற்றிக் கவலைப் படவில்லை. அந்த முதலாளி இதையே சாக்காக வைத்து ஒரு தொழிலாளர் ஒன்றே கால் சைக்கிள் உற்பத்தி செய்தால் தான் பஞ்சப்படி என்றார். பஞ்சப் படிக்கும் உற்பத்திக்கும் இணைப்புக் கொடுக்கிற நிலைமையை எந்த இடத்திலே தொழிலாளர் வர்க்கம் ஏற்றுக் கொண்டது? தொழிலாளர் அமைச்சர் ஏற்றுக் கொள்வாரா? உண்மையிலேயே அவருக்கு அவக் கேடான சொல் ஏற்பட்டு விட்டது. அப்படி அதை அமலாக்கி சங்கத்தை ஒழிக்கத் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. கம்பெனித் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்று ஒரு சில கையாட்களைப் பொறுக்கி எடுத்து தொழிற் சங்கத்தை அழித்து விட்டு அவர்களோடு மேனேஜ்மென்ட் ஒப்பந்தம் செய்கிறது. எந்த சட்டம் இது? சட்டம் எல்லாம் இன்றைக்கு மண்ணைத் தின்கிறது. ஒரு சட்டமும் இல்லை. அற்புதமான நூதனமான முறை இது. மறுபடியும் நீங்கள் 12(3) என்று சொன்னால் எங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

அடுத்து, பொள்ளாச்சியிலே குவாலிடி மில் தொழிலாளர் போராட்டம், அந்த முதலாளி என்ன சொன்னார், அங்கே வேலையிலிருந்து ஒரு சில தொழிலாளர்கள் வெளியே இருந்தார்கள், அவர்களாகவே உள்ளே பிரவேசித்து வேலை செய்தவர்களை அடித்தார்கள், நொறுக்கினார்கள், பலாத்காரத்திலே ஈடுபட்டார்கள். என்று சொல்லி கைது செய்யப்பட்டார்கள். அது உண்மையா?

உண்மையல்ல. இன்றைக்கும் அந்த மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு முதலாளி சங்கங்களுடன் செய்திருந்த ஒப்பந்தத்தில் உற்பத்தித்திறனை அடிப்படை சம்பளத்துடன் இணைத்திருந்தார். (prusic wake lineked with productivithy) அதை தொழிலாளர்கள் எதிர்த்தார்கள் ஆயினும் ஒப்பந்தக் காலம் முடியும் வரை பொருத்திருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் எதிர்க்க காரணம் புரடக்ஷன்

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு. ரமணி]

கூட அல்ல புரடக் டிவிடியோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தித் திறனோடு அடிப்படைச் சம்பளத்தை இணைக்கும் முறையில் அது செய்யப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. நாளாவட்டத்தில் தொழிலாளி உணர்ந்து மாறுகிறான். இன்றைக்கு அவர்கள் போராடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருப்பதை அரசாங்கம் கவனித்து இருந்தால் அதிலே உண்மையிலேயே உள்ள பிரச்சினை என்ன என்று தெரிந்து அதைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்திருந்தால் இன்றைக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆனால், அரசு அதைச் செய்யவில்லை. உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமையைக் கூடப் பிடுங்கிக் கொண்டு இன்றைக்கு அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு கண்டிஷன் ஜாமீனிலே வெளியே விடப்பட்டு இருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் ஆளை வைத்து அடிக்கலாம், தொழிலாளர்களை நொறுக்கலாம், ரௌடிகளை வைத்துக் கொள்ளலாம், என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், ஆனால், பல வருடங்களாக அந்த மில்லிலே வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் அந்த மில் பக்கம் வரக்கூடாது கண்டிஷன் பெயில் என்ன அர்த்தம்? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பதில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அவை எல்லாவற்றிற்கும் நான் போகவில்லை.

(திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி-தலைமை)

[முற்பகல் 11-20]

அதெல்லாம் நமக்கு இந்தக் காலத்திலே எதைக் காட்டுகிறது? சொன்ன கொள்கைகள் நடக்கவில்லை, தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களுக்கு—நாங்கள் அதிலே தலையிடமாட்டோம், அந்த உரிமையைப் பறிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னது இன்றைக்கு அமலாக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாகப் போராட்டத்தை உடைக்கப் பல காரியங்கள் நடக்கின்றன. போலீஸ் அடக்குமுறை தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகச் சிறிப் பாய்கிறது, முதலாளிகளின் ரௌடித் தனத்தை கட்டுப் படுத்துவதற்குப் போலீஸ் போகவில்லை. இதனைக் கண்டு தொழிலாளர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் உங்களுடைய இந்த மாதிரிக் கொள்கைகளை நிராகரிக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இதை சப்ளிமெண்ட் செய்து கொண்டு போவதற்காக இன்னொரு லயனை ஆரம்பிக்கின்ற அபாயகரமான நிலைமை இருக்கிறது. அது எந்த அரசாங்கத்திற்கும் ஆபத்தாகத் தான் முடியும். அதாவது, போட்டிச் சங்கங்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறை ஆரம்பித்து இருக்கிறது. அது நடக்கிறது.

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கள்ளக் குறிச்சியில் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிற்சாலையில், அங்கேயிருக்கின்ற அத்தனை கட்சிகளையும், சார்ந்த சகல கட்சிகளையும் சார்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஒரேயொரு சங்கம் இருந்தது. அந்தச் சங்கத்திற்கு எதிராக முதலாளியே ஜனவரி மாதத்தில் ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தத் தூண்டிவிட்டு, அதோடு ஒப்பந்தமும் செய்கிறார்கள். பிறகு, பிப்ரவரி மாதத்தில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு சங்கத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். இப்படிச் சங்கங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்ற பிரச்சனைக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. ஆனால், எப்படி இந்தச் சரித்திரம் உருவாகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஒரு சங்கத்தை ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதோடு ஒப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அது எப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்று பார்த்தால், ஏற்கெனவே செய்த ஒப்பந்தத்தின்படி கிடைத்த சலுகைகளை இரண்டரை மாதங்களுக்கு முன்னால் இருந்தே சேட்டு முன்பணம் வாங்குவது. அதைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பது இந்த விவாதம் நடப்பதைப் பார்த்து பிறகு அதைச் செய்யப் போகிறார்களா இல்லையா என்பது தெரியாது. இப்படிச் செய்கிறார்கள். இது எப்படிச் சரியாகும்? கோரிக்கைகளைக் கிளப்பிய சங்கம் இருக்கிறது. மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் உள்ள சங்கம் அங்கே இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, டெபுடி லேபர் கமிஷனர், லேபர் ஆபீசர் புதிய சங்கத்துக்காக தலையிடுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் தனக்குத் தானாகவே செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்று நினைக்கவில்லை. நல்ல ஆபீசர்களும் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், தயவு செய்து நான் கேட்கிறேன், தொழிலாளர் நல அமைச்சர், என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர், அவர் நல்ல அதிகாரிகளையும் கெட்ட பாதையிலே செல்ல வழி காட்டக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. அவர்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடுவதற்கு முயற்சியெடுக்கக்கூடாது. இங்கே சட்டப் பிரச்சனை வருகிறதா இல்லையா என்பது அல்ல. நேற்றைக்கு உண்டான சங்கத்துக்கு இன்றைக்கு ரெப்ரசெண்டேட்டிவ் உபாட்சிப்பு எப்படித் தெரியும், வெரிஃபிகேஷன்களா ஆவது வேண்டும். உள்ளபடியே நீங்கள் திறந்த உள்ளத்தோடு செயல்பட வேண்டும்.

ஹிந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸ் தொழிற்சாலையிலும் அல்லது பி.எச்.இ.எல்-லிலும் நடந்ததைப் போல சீக்ரெட் பேஸ்ட் மூலமாக தொழிலாளர்கள் எந்தச் சங்கத்தை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்ற உரிமையைக் கொடுத்து விடவு செய்யச் சொல்லுங்கள். அதேமாதிரி சிம்கோ மீட்டர் தொழிற்சாலையிலும் போராட்டம் நடக்கும்பொழுது ஐ.என்.டி.யூ.சியைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களுக்கிடையே மாறுதல் ஏற்பட்டு,

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு. ரமணி]

சி.ஐ.டி.யு.வீடம் அவர்களாகவே வந்து, சங்கத்தை உருவாக்கச் சொல்லி அந்தச் சங்கம் அத்தனை தொழிலாளர்களையும் திரட்டியபிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சங்கம் இருந்தது, ஆனால் அவர்கள் பிரதானமான சக்தியாகச் செயல்படவில்லை. அங்கே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு முயற்சித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த முறையில் போட்டிச் சங்கங்களை ஊக்குவிப்பது என்ற கொள்கைக்கு நீங்கள் போனால், இது முடியாவிட்டால் மாற்றுச் சங்கங்களோடு, தங்களுக்குப் பிடித்தமான சங்கங்களோடு, அரசியல் உறவு முளைத்து வருகின்ற சங்கங்களோடு சேர்ந்துகொள்ளும் போக்கில் போனால் இது எப்படிச் சரியானதாக ஆகும்? இதைத் தொழிலாளர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோடிக்கால் பூதம். ஒரு கோடித் தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு கோடிச் சங்கங்கள் உண்டு. அந்தச் சங்கங்களில் அவர்கள் உங்கள் தந்திரங்களைப் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதைத்தான் சிம்கோ மீட்டரில் பார்த்தோம்.

அடுத்து, ஆரோ புட் பேக்டரியைப் பொறுத்தவரையில் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிலே இருக்கிறது. அங்கே ஒரு போரட்டம் நடக்கிறது. அங்கே லேபர் கமிஷனர் தலையிட்டு தகராறுகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சித்தால் முடிவு கானலாம். ஆனால் அந்தப் போராட்டத்தில் அந்தச் சங்கம் வெற்றி பெற்று விடக்கூடாது என்று அமைச்சரவர்கள் நினைத்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்கள் தலையிட்டு ஒப்பந்தம் செய்வது தடுக்கப்பட்டது என்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன், எனக்குக் கிடைத்த தகவல் அப்படி. இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் நீடித்தால் என்னவாகும் என்றால், ஒரு சில நல்ல அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களும் கெடுவார்கள். நல்ல அதிகாரிகள் என்று சொல்லும்பொழுது அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காகத் தனியாக சேவை செய்து விட்டார்கள் என்று அல்ல, அவர்கள் சேவை சட்டபூர்வமாக, பார்ஷியாலிட்டி இல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு உதவுகின்ற முறையில்! அந்த சட்டங்களை விளக்கிச் சொல்ல முடியும். இந்தத் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தை தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள், அதுகூட இல்லாமல் போய்விடும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு, அதிகார வர்க்கமே, அதிகாரிகளே பெரும் தொல்லையாக மாறி, இந்த மன்றத்திலேயே விவாதம் நடந்து கொண்டிருப்பது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இது சரி அல்ல என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கு.ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

அடுத்து, இன்னொன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் போட்டி சங்கங்களை ஊக்குவிப்பது, அதன் மூலம் இருக்கிற சங்கங்களை பலவீனப்படுத்துவது, அதன்மூலம் தாங்கள் உருவாக்க விரும்புகிற சங்கங்களை உருவாக்குவது, இதெல்லாம் சாத்தியம் அல்ல. அரசாங்கத்தின் கடைக் கண்கடாட்சத்தின்கீழ் சங்கங்களை உருவாக்குவது என்பது சாத்தியம் அல்ல.

Under the patronage of Government, no Trade Union can thrive and develop.

இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்து, வழக்குகளைச் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், எங்களுக்கு அடிக்கடி அமைச்சர் சொன்னது உண்டு. எந்த ஒரு வழக்கிலும், தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லையென்றால், கோர்ட்டுக்கு அனுப்புகிறோம் என்று அவர் சொன்னார், 'ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி' ரெஃபர் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லியும், என்னால் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 'ஹெ லெவல் கமிட்டி', லேபர் கமிஷனர், துறைச் செயலாளர் போன்றவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி, வழக்கை லேபர் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டாமென்று சொல்லியும், நான் சிபாரிசு செய்து, ரெஃபர் செய்து, வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன் என்று. இது ஜூலை மாதத்தில், இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர் பேசியிருக்கும்படியான பேச்சு. வேறு ஒன்றும் வேண்டாம், ஒரு சின்ன உதாரணம் சொன்னாலே போதும் உங்களுக்கு. ரெஃபரன்சுக்கும் வராத எத்தனையோ கேஸ்கள் இருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு மின்வாரியத்துக்குட்பட்ட மதுரை மின் திட்டத்தில் 17-6-1977 முதல் 17-2-1979 முடிய உள்ள காலத்தில், தொழிற் சங்கம் முன் வைத்த, 9 வழக்குகள் கிட்டத்தட்ட 37 தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கேசம் கூட கோர்ட்டுக்கு விடவில்லை 'நோ ரெபெரன்ஸ்' என்று வந்திருக்கிறது.

1975-76-ல் பயங்கரமான சர்வாதிகார ஆட்சியில், 4 சதவிகித போனஸ் கூட மறுக்கப்பட்டது. வேறிடத்திலே அந்த போனஸ் கொடுக்கப்பட்டபோது, பல்லவன் கழகத்திலே—அரசின் கீழே உள்ள கழகத்திலேயே, போனஸ் மறுக்கப்பட்டது. அப்படியென்றால், ஒரு கண்ணிலே வெண்ணெய், மறு கண்ணிலே சுண்ணாம்பு என்ற நிலைதான். அவர்களே, கொடுக்கவில்லை, மதுரை கோடீஸ் மில்லில் போனஸ் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது கோர்ட்டுக்கு விடப்படவில்லை.

அதே மாதிரி, கோவை மெகானிகல் இன்ஜினீயரிங் யூனியன் தொழிலாளர்கள் வழக்கு கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டாமல் இருக்கிறது. ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்தான்.

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு.ரமணி]

இந்த முறையை அரசு கைவிட்டுவிட வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்று நினைத்தால் அந்த கேஸ்களை கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவார்கள். அனுப்புவேன் என்று அமைச்சர் சொன்னதை நிறைவேற்றினால் போதும்.

அடுத்து இன்னொரு விஷயம்—அமைச்சரவர்கள் சவாலாக சொன்னது என்ன? இந்த அவையிலே கேள்வி நேரத்தில் 16—4—1979 அன்று அமைச்சர் சொன்னதை நான் கோடிட்டு காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் முன்பு “..... தொழிலாளர் நலன் மேம்பாடு ஆகியவற்றிற்காக தமிழக அரசு உருவான திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறதா அல்லது மேற்கு வங்க அரசு உருவான திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளதா என்பதை அடுத்த தேர்தலுக்குள் பார்த்து விடுவோம் என்று மேற்கு வங்கத் தொழிலாளர் நல அமைச்சரோடு சவால் விட்டுள்ளேன். இதில் தமிழகம் வெற்றி பெறும்” என்று சொன்னார். நாங்கள் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறோம். அமைச்சர் வெற்றி பெற வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தால் எங்களுக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். நீங்கள் எத்தனை பேருக்கு எத்தனை வழக்குகளிலே பண விஷயத்திலே சமரசம் செய்து வைத்தீர்கள் என்பது தெரியும். அதையெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பிரச்சினை அதைவல்ல. தொழிற்சாலைகளிலே ரௌடிகளை முதலாளிகள் வைத்துப் போலீசை பாதுகாப்பாக வைப்பது என்பது மேற்கு வங்கத்திலே நடக்குமா? 2½ இலட்சம் சணல் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திலே இறங்கியபோது அங்குள்ள தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டத்திலே போய்ச் சொல்கிறார்கள் “trenchen your Organisation” உங்களுடைய அமைப்பை வலுப்படுத்துங்கள். இந்த ஐட் பேரன்ஸ் இருக்கிறார்களே அந்தச் சணல் முதலாளிகள் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள். அரசு உங்கள் பக்கம் இருக்கிறது. கவலைப்படவேண்டாம். அடக்குமுறை சட்டங்களோடு போலீஸ் இங்கே வராது. நீங்கள் அமைதியாக இருந்தால் போதும். ” என்று சொன்னார். போராட்டம் நடத்தினார்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். அப்படி அவர்கள் நடத்துகிறார்கள். அது ஒரு “அப்ரோச்”; அது ஒரு தந்திரம் அதையும் நீங்கள் வங்காளத் தொழிலாளர் நல அமைச்சரிடத்திலே கேட்டிருக்கலாமே, தோழர் சி.எஸ். கிருஷ்ண பத்தா கோஷ் சொல்லியிருப்பாரே? அந்த மாதிரி இங்கே 1½ இலட்சம் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். சம்பள உயர்விற்கு. நமது மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் “உங்கள் பக்கம் நிற்போம் போலீஸ் வராது, 144-வா செக்ஷன் வராது, தடை வராது, உங்கள் உடம்பில் இருக்கிற ரத்தம் கம்மி; அதை சிந்த வைக்க மாட்டோம்” என்று அந்தக் கூட்டத்திலே வந்து பேசத் தயாரா? (குறுக்கீடு).

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

(முற்பகல் 11-30)

தேரியம் இருக்கிறது, அவருக்கு இல்லாத தேரியமா. அவர் தான் சிலம்பம் விளையாடுபவர் ஆயிற்றே. ஆகவே அவர் அதைச் செய்வார். எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் அது அந்த கவர்ன்மென்ட் அப்ரோச். பர்டிகுலர் அப்ரோச்; டாக்ட்டிக்கல் லைன்; பொலிட்டிக்கல் கன்விக்ஷன் அண்டு பேசிக் பிலாசபி. அது இல்லாமல் எதுவும் சாத்தியம் இல்லை. ஆகவே மேற்கு வங்காள அரசோடு நீங்கள் போட்டிப் போட்டு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியதும் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியதும் நிறைய இருக்கிறது நீங்களும் மேற்கு வங்காள அமைச்சரும் மகாராஷ்டிர அரசு திரு. பவார் ஆகியோர் சேர்ந்து ஒரு புதிய பாதையை இந்திய நாட்டிலே உருவாக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காருடைய தவறான கொள்கைகளை மாற்றுவதற்கு முன் வர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆனால் மேற்கு வங்காள அமைச்சரின் டேக்டிக்ஸ் தனி உங்களுடைய அப்ரோச்சும் டேக்டிக்ஸ் பேசிக் அன்டர்ஸ்டேன்டிங் எல்லாம் என்டையர்லி டிபரண்டு. முற்றிலும் மாறானது, வேறுபட்டது.

ஒருமுறை நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். புரட்சித் தலைவரின் சீரான தலைமையின்கீழ் சர்க்கார் அமைந்து விட்டதால் தமிழ்நாட்டிலே சோஷலிஷம் வந்துவிட்டது என்று இந்த அவையிலே பேசினார்கள். அது தவறான கருத்து. தயவு செய்து புரிந்துக்கொள்ளுங்கள். சோஷலிசம் என்பது பல வரைட்டிகளை உடையது அல்ல. இந்தியாவிற்கு சைன்டிபிக் சோஷலிசம் தேவை. இந்தியாவில் சோஷலிசம் பல வரைட்டிகளில் விற்பனையாகிறது. அதில் நீங்கள் தப்பான வரைட்டியை வாங்கி விட்டீர்கள். ஆனால் நமக்கு சைன்டிபிக் சோஷலிசம் தான் தேவை. அது இங்கே எப்படி ஏற்பட முடியும்? உற்பத்திக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய சாதனங்கள் பொருள்கள். மற்றும் உற்பத்தி செய்வதற்கான அமைப்புகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் சமூகச் சொத்தாகச் செய்து முடித்தால்தான் சோஷலிசம் வந்து விட்டது என்று பொருளாகும். அதைத்தவிர வேறு எந்தவிதத்திலும் சோஷலிசம் வந்துவிட்டது. சோஷலிசத்தை அடைந்துவிட்டோம் என்று சொல்வது தவறாகும். அதை யெல்லாம் நீங்கள் செய்து முடிக்கத்தான் வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி உங்களால் செய்யவும் முடியாது. அது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அதற்கான முதல் நடவடிக்கைகளிலாவது இறங்கவேண்டும். முதல் முயற்சிகளையாவது செய்ய வேண்டும்,

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு.ரமணி]

தொழிலாளர்கள் வர்க்கம் உயரவேண்டும்; அவர்களுடைய சக்தி வளர்ந்து அதன் மூலம் ஒரு நல்ல புதிய சமுதாயம் வெளிவரவேண்டும். ஒரு நல்ல புதிய சமுதாயம் என்பது இன்றுள்ள சமுதாயத்தின் கர்ப்பத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிசு. அந்தக் குழந்தை என்னும் புதிய சமுதாயம் பிரசவம் ஆக வேண்டும். பாதுகாப்பாக வெளிவர வேண்டும். அதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் மருத்துவச்சியாக செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு வந்தபின் ஒரு புதிய சட்டத்தை யாவது தொழிலாளர்களுக்காக கொண்டு வந்ததா ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டத்தில் ஒரு சின்ன திருத்தம் கொண்டு வந்தீர்கள் For summoning records and witnesses if necessary என்று அதை வரவேற்கிறேன். அதில் மேலும் அவசியமான திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் நல்லது. அவைகளை விரைவில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த பவர் லூம் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பே இல்லை அதற்கு ஒரு சட்டம் தேவை. ராஜா சுப்பிர

மணயம் கமிட்டி பரிந்துரையின் அடிப்படையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாய் இந்த சபையில் பலதரம் கூறப்பட்டது. ஆனால் அது என்ன வாயிற்று என்று தெரியவில்லை. அந்த ரிப்போர்ட்டினுடைய மூஞ்சியையும் பார்க்கவில்லை. முகரக்கட்டையையும் பார்க்கவில்லை. பலமுறை அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அது என்னவாயிற்று என்றே தெரியவில்லை. நாங்கள் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. அமைச்சரைத்தான் பார்க்கிறோம். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களின் முகத்தைத்தான் பார்க்கிறோம். சொல்வீர்கள் செய்வீர்கள்; தெரியும் ஆனால் நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் ஆயிரம் சொல்வதைவிட அரைச் செய்கை மேலானது. அந்தச் சட்டத்தைக்கூட கொண்டு வரமுடியவில்லை.

நான் இன்றைக்கு இங்கே ஒன்றைச் சொல்லியாக வேண்டும். எனக்கு எம்.ஜி.ஆர் மன்றத்திலிருந்து தந்தி வந்திருக்கிறது.

“Police joined alliance powerloom owners-Sankarankoil Police unlawful action with labourers-Immediate action requested” என்று தந்தியில் உள்ளது.

நான் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேச வருகிறேன். தொழிலாளர்களுக்காக இந்த இலாக்கா எந்தவிதப் புதிய சட்டத்தையும் கொண்டு வரவில்லை.

[தி. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

தொழிலாளர்கள் ஆலோசனை போர்டில் 2 வருடங்கள் சர்வீஸ் ஆன தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு நகல் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதன் கதி என்னவாயிற்று என்றே தெரியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிற சட்டத்தையாவது அமுலாக்குவதற்கான முயற்சியிலாவது ஈடுபடவேண்டும். சட்டமே அமுலாக்கப்படவில்லை என்றால் என்னச் செய்வது.

பீடித் தொழிலாளர்களைப் பொருத்தவரையில், பீடித் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அந்த முதலாளிகள் சுக்குநூறாக உடைத்துப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பண பலத்தைக் கொண்டு எதையும் அவர்கள் செய்ய முடிகிற போது, இந்த நாட்டில் உள்ள கோர்ட்டுகள் என்ன செய்யும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, அரசாங்கம் வெறும் சட்டம் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. தொழிலாளர்களுடைய நம்பிக்கையை பெற்று, அரசும் தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து கொடுக்கிற நிர்ப்பந்தம்—பிரஷர்—அதிலே அந்த முதலாளிகளை வளைத்து அதை அமல் செய்யவேண்டும். அது நடக்கமாட்டேன் என்பது தான் எனக்கு வருத்தம்.

அடுத்து, கான்டிடாக்ட் அபாவிஷன் அண்டு ரெகுலேஷன் ஆக்ட் இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்றால், கான்ட்ராக்ட் எக்ஸ்பேன்ஷன் அண்டு டெவலப்மென்ட் ஆக்ட் என்ற முறையில் இருக்கிறது. நாங்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறபோதுதான் அதைப் பற்றி விவாதித்து, அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றினோம். இன்று ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் முடிவு பற்றி அமைச்சர் அறிக்கை வைக்கிறேன் என்று சொன்னார்; வைக்கவில்லை. நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் கான்டிடாக்ட் இன்றைக்கு பெரிய பூதம் மாதிரி சகல தொழிலுக்கும் பரவியிருக்கிறது. பாக்டரிக்குள்ளே போய் இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டும். இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்பு என்பது இப்போது ஒரு முக்கியமான விஷயமாக இருக்கிறது. நேற்று இரவுதான் இந்தக் கொள்கை விளக்கக்குறிப்புகள் எங்களுக்கு வந்தது. இந்தப் பழக்கத்தை மாற்றியாகவேண்டும். கொள்கை விளக்கக்குறிப்புகள், மானியக் கோரிக்கைகள் மீது கருத்துரைகள் விவரங்கள் எங்களுக்கு 3 நாளைக்கு முன்னால் கொடுக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அது இரவுக்குள் “மெட்மார்போசிஸ்” உருவம் மாறி எங்கள் மண்டைக்குள் புகுந்து விடுமா? ஆகவே முன்னதாக அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு. ரமணி]

வேலையில்லாத தீண்டாட்டத்தின் நிலையைப் பாருங்கள். குமரி மாவட்டத்தில், பனை வெல்லம் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்கள் விலை வீழ்ச்சியின் காரணமாக சுமார் ஒரு லட்சம் பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதேபோல், முந்திரித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கும் சுமார் 75,000 பேர் கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தால் வேலையிழந்து இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த வகையில் பாதுகாப்பு தர இருக்கிறது. மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு உடனடியாக அந்த மூலப்பொருளை வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வலை பின்னும் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள், இன்றைக்கு அந்த வலைபின்னும் தொழிலில் இயந்திரம் வந்து விட்ட காரணத்தால் 6,000 பெண்கள் வேலையற்றுக் கிடக்கிறார்கள். அதைப்போல் வேலை இல்லாமல் எத்தனையோ பேர் இன்றைக்கு வீதி வீதியாக திரிகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமா என்ற சந்தேகத்தோடு மிக மோசமான நிலையில் அவர்கள் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே படித்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த வேலையில்லாத தீண்டாட்டத்தைத் தீர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேலத்தில் இருக்கிற மேக்னசைட் தொழிற்சாலையில் 3000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் 20 வருட சர்வீஸ், 25 வருட சர்வீஸ் என்று இருக்கிறார்கள். அரசு எடுத்தவுடன் எத்தனை பேரை நிறுத்தியிருக்கிறது தெரியுமா அரசு எடுத்த உடனே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தத் தொழிலாளிக்கு சர்வீஸ் இல்லை சர்வீஸ் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அரசாங்கமே இப்படி செய்தால், முதலாளிக்கு இது ஒரு வழிசாட்டியாக இருக்காது. அவர்கள் உங்கள் அரசாங்கமே இப்படிச் செய்கிறார்களே என்று கேட்பார்கள். ஏன் இந்த நிலை அந்த நிலைமை நீடிப்பது சரியல்ல. அதை மாற்றவேண்டும். மேலும், அங்கே கிராஜுட்டிக்கு குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்கு பணம் கட்ட அங்கே, யாரும் இல்லை. ஒவ்வொரு தரமும் முதலாளி 25,000 ரூபாய் வரை கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்று நீங்கள் எடுத்து இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தானே கட்டவேண்டும். அது தான் சரியான முறை. அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலுள்ள குரோம் லெதர் கம்பெனி—இந்த செளத் ஈஸ்ட் ஆசியாவிலேயே பெரிய கம்பெனியாக இருக்கிறது. அங்கே 400 தொழிலாளர்கள் 9 மாதகாலமாக சம்பளம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அங்கே உற்பத்தியில்லை. மூடிக்கிடக்

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

கிறது. அதைப் பற்றி திரு. பாலகிருஷ்ணன் எடுத்துச்சொன்னார். திரு. மாரிமுத்து எடுத்துச்சொன்னார். அந்தப் பாக்கீட்டில் பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட் படி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு இருந்தாலும் அதை ஏன் இன்னும் அமுலாக்கவில்லை. முதலாளிகளுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஏன் அரசு சம்பளம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தொழிலாளிக்குப் பாதுகாப்பாக அந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை சம்பந்தப்பட்டவரையில் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 1977 ஆகஸ்ட் 11-ல் பிரகடனப்படுத்திய கொள்கையை, நிறைவேற்றுவதில் வெற்றி பெறுவதில்லை, வெற்றிபெறவேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். கொஞ்சகாலம் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தோம். அதற்காக ஒத்துழைத்தோம். தொடர்ந்தும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் எதிர்பக்கம் போய் விட்டீர்கள். தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்றால் வன்முறை வந்து விடும் என்று சொல்கிறீர்கள். நண்டு கொழுத்தால் வங்கில் இருக்காது என்பதைப்போல் தொழிலாளி தின்று கொழுத்து திமிர் பிடித்து தெருவில் அலைகிறானா, வன்முறையில் ஈடுபடவேண்டும் என்று விரும்புகிறானா, இல்லை. வன்முறையின் பிறப்பிடமே முதலாளிதான். அவர்கள் தான் ரூபாய் கொடுத்து ஆட்களைச் சேர்த்து வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள். நாங்கள் நிரூபிக்கத் தயார். ஆகவே, தொழிலாளிகளைப் பற்றி அந்தக் கருத்துக்கு வரவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 40 நிமிடங்கள் 39; நிமிடங்கள் பேசி விட்டீர்கள்; இன்னும் ஒரு நிமிடம்தான் இருக்கிறது. மற்றவர்களும் பேச வேண்டி இருக்கிறது. சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

*திரு. கு. ரமணி : ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலே தொழிலாளர்கள் போராடுகிறபோது அவர்கள் நியாயத்திற்காக போராடுகிறபோது அவர்களுக்குத்தான் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமே தவிர அவர்களை அடக்க நினைக்கக்கூடாது. உங்கள் தலைமையிலே இருக்கக்கூடிய சங்கங்களைக் கூட ஊக்குவிப்பதில்லையே. எப்படியோ தொழிலாளர்களின் நியாயமான போராட்டங்களுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருந்தால் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அந்தமாதிரி அச்சமின்றி தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்து

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கு. ரமணி]

வதற்கு பாதுகாப்பு வேண்டும். முதலாளிகளுக்கு முதலிலே போலிஸ் பாதுகாப்பு கொடுப்பது கைவிடப்பட வேண்டும். அச்சமின்றி அடக்குமுறை ரவுடித்தாக்குதல் பயமின்றி தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை நடத்த அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தர வேண்டும். தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களைப் பலவீனப்படுத்தும் காரியங்களை அரசு செய்யக்கூடாது. தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் என்று வருகின்றபோது அரசு தலையிட்டு தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்வு காண சலியாது தொடர்ந்து முயற்சி செய்யப்படவேண்டும். போராட்டத்தை நீடிக்கவிட்டு பலவீனப்படுத்தி தோற்கடிக்கும் தந்திரம் செய்யக் கூடாது. போராட்டங்கள் நடக்கும்போது போட்டி சங்கத்தை ஏற்படுத்தும் காரியத்தை அரசாங்கம் செய்யக் கூடாது. அதிகாரத்தில் இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் அப்படி எல்லாம் செய்யக் கூடாது. முன் காலத்தில் அதிகாரத்தில் இருந்து அப்படி எல்லாம் செய்தவர்கள் போட்டி சங்கத்தை உண்டாக்கியவர்கள் இப்போது அனுபவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் அவர்கள் ஆட்சியை விட்டு இறங்கியவுடன், அந்தச் சங்கமும் முடிந்துவிடும்.

அடுத்து 12 (3) என்ற ஒப்பந்தம். அந்த ஒப்பந்தத்தைக் காப்பாற்றுவதுதான் இந்த அரசினுடைய ஒரே கொள்கை.... (மணியடிக்கப்பட்டது) இப்போது முடித்துவிடுகிறேன். அதாவது 12 (3) என்ற ஒப்பந்தத்தைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லி அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளைக் கிடைக்காமல் செய்வது கூடாது. ஒரு ஒப்பந்தம் என்று சொன்னால் அந்த ஒப்பந்தத்தை மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்காக ரகசிய ஒட்டெடுப்பு நடத்தியபின் தான் கையொப்பமிட வேண்டும். ஆகவே நல்ல முறைகளைக் கையாண்டால் இந்த அரசுக்கு நல்லது என்று சொல்லிக் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் மிகவும் நல்ல முறையில் வேகமாகப் பேசினார்கள். ஆனால் கடைசியாக ஒன்று சொல்லும்போது இப்படி சங்கத்தை உண்டாக்கியவர்கள் கீழே இறங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்களே. அது யார் என்பதை விளக்கமாகச் சொல்லவில்லை. அதைக் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டால் நல்லது.

திரு. கு. ரமணி : நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. ராதா அவர்கள் கேட்கின்ற கேள்விக்குரிய அர்த்தம் அவர்களுக்குத் தெரியும்; நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அதிகாரத்தில் இருக்கும்போது அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி போட்டி சங்கத்தை ஆரம்பித்தால் அவர்கள் கீழே இறங்கும்போது அந்தச் சங்கமும் மறைந்துவிடும் என்பதுதான். ஆகவே அந்த அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(திரு. ப. குருசாமி)

[1979 ஏப்ரல் 19]

திரு. ப. குருசாமி : இந்த மாமன்றத்தின் மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவரவர்களே தொழிலாளர்களுடைய நலனை நல்ல அறிவாற்றல் கொண்டு இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு எங்களுடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நான் முதலில் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு நாடு நல்ல நாடாகவும் சிறந்த நாடாகவும் விளங்க வேண்டும் என்றால் அந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையிலே பணியாற்ற வேண்டும். தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையிலே செயலாற்றவேண்டும். அப்படி செயலாற்ற வேண்டுமென்றால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையிலே இயங்க வேண்டுமென்றால் தொழிலாளர்களுக்குண்டான சலுகைகளும் அவர்களுக்கு தேவையான வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அந்த தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையிலே செயலாற்றுகிற முறையிலே எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அவர்கள் அரும்பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை தங்களுடைய பிரச்சினைகளாக ஏற்றுக் கொண்டு, எங்களுடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி பிரச்சினைகள் நடக்கும் இடத்திற்கு விரைந்து சென்று தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை முடிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நான் மீண்டும் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் பொதுவாக கிராமப் புறங்களிலும் நகரப் பகுதிகளிலும் சுத்தம் செய்கின்ற துப்புரவு தொழிலாளர்கள் அவர்களில் இரண்டு பகுதியினராக இருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியினர் நகரப்புறங்களில் இருக்கிற பாதாளச் சாக்கடைகளில் அவர்கள் பணி புரிகிறார்கள். மோசமான பணி என்று அவர்கள் கருதாமல் மக்களுக்குச் சுகாதார வாழ்க்கையில் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். அந்த நோக்கத்துடன் அந்த அரிசனத் தொழிலாளர்கள் நகரச் சுத்தித் தொழிலாளர்கள் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். அந்தத் தருணத்தில் பாதாளச் சாக்கடைகளில் இறங்கி பணியாற்றுகின்ற நேரங்களில் அவர்கள் தங்கள் உயிரை இழக்கின்ற நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி உயிரை இழக்கும் தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தினருக்கு அரசு உழியர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அதிகப்படியான சலுகைகளை கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 19]

(திரு. ப. குருசாமி)

அதைப் போலவே கிராமப் புறங்களிலும் நகர்ப் பகுதிகளிலும் ஸ்லீப்பர்ஸ் வேலை செய்கின்ற அந்தப் பகுதியினரும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அசுத்தமான வேலை செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே கிராமப் பகுதிகளிலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அந்தச் சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டும்; ஏன் என்றால் அவர்கள் பணியாற்றுகின்ற போது அந்தப் பணியாளர்கள் தாங்கள் கொடுக்கும் ஊதியத்தை வாங்க வேண்டும்? கட்டளையிடுகிறார்கள் அப்படி செய்யும்போது அந்த விவசாயி என்று கூலி ஆட்கள் அவர்களை விட்டு பிரியமுடி என்று சொல்கிறார்கள். அதனால்தான் அந்த விவசாயக் கூலி ஆட்களுக்கு சரியான சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஏழை கூலி விவசாய கூலி ஆட்களுக்கு ஏழை அரிசனங்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்குத் தரப்படுவதுபோல் கொடுக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். அதைப் போலவே என்னுடைய ஆண்டிபூர் தொகுதியில் காவிரி ஆற்றிலிருந்து குடி தண்ணீர் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி ஒன்றியத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-50.)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே : முதலாவதாக சமுதாயத்தில் நலிந்த மக்களுக்காக ஒரு துறை அமைத்து அந்த நலிந்த மக்களின் வாட்டத்தைப் போக்குகின்ற வகையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பான பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவரை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே மாதிரி சட்டங்களை அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்காகப் போட்டுவிட்டு இந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் அவர்களுக்காகப் போடுகின்றோம் என்று சொல்லி விட்டு அந்தச் சட்டங்களை அமுலாக்காமல் இருந்தால் அதைவிட பெரிய கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது. தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்காக ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் பேசப்பட்டவைகள்

Minimum Wages Act, Catering Establishment Workers Act.

என்கின்ற முறையில் பலவிதமான சட்டங்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி ஒரே காம்ப்ரஹன்ஸீவ் லெஜிஸ்லேஷனாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

[1979 ஏப்ரல் 19]

There must be comprehensive legislation covering all the workers (குறுக்கீடு) இதற்காக போடப்பட்டிருக்கின்ற குழுவில் நானும் மெம்பராக இருக்கிறேன். இதைப் பற்றி அங்கேயும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக அந்தச் சட்டங்களிலே பல திருத்தங்களை கொண்டு வரவேண்டும் என்று அங்கே சொல்லுகிறோம். அந்த திருத்தங்களைச் சொல்லுகிறபோது ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் இருக்கின்ற விதிகள் மற்றொரு சட்டத்திலும் இருக்கின்ற நிலைமைகளை பார்க்கின்றோம். சில நேரங்களில் . . . it over laps each other என்கின்ற முறையில் இருக்கின்ற காரணத்தால்..

There must be a codified and uniform legislation for all the workers என்கின்ற முறையில் சட்டத்தை நீங்கள் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக தொழிலாளர்களுடைய நலன்களை பற்றி சொல்லுகிற போது என்னுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பாக சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். பெருவாரியாக அங்கு பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த பீடித் தொழிலாளர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக இரண்டு மூன்று சட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த சட்டங்கள் எல்லாம் அமல் நடத்தப் படுகின்றனவா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதிகளும் இல்லாத நிலையில் அந்தச் சட்டத்தில் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன அந்த ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அந்த முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல அவாடுகள் பாஸ் பண்ணப்பட்டன. அந்தத் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு நஷ்ட ஈடு தர வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறபொழுது, அந்த முதலாளிகள் நீதிமன்றத்திற்கு செல்லுகிறார்கள். அந்த நீதிமன்றங்களில் செல்லுகின்ற பொழுது, ஸ்டே ஆர்டர் வாங்குகிறார்கள். as against the workers. என்று அந்த முதலாளி வாங்கி விடுவார்களேயானால் அதை எதிர்த்து, நீதிமன்றங்களில் சென்று வாதாடி பல ஆண்டு காலங்கள் அங்கே ஏங்கி தவித்து நின்று பின்னால் அந்தச் சட்டத் தின் பலனை அவர் அனுபவிப்பதற்கு சக்தியில்லாத நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு தடவை ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்படுமானால் அந்தத் தீர்ப்பை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக அமல் நடத்துவதாக வேண்டும். அப்படி அமல் படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னால் அப்படி அமல் படுத்தாத அந்த முதலாளிகள்மீது இந்த அரசாங்கம் எந்த விதத்திலாவது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற அச்சத்தை உண்டு பண்ணினால் தான் அந்த நீதிமன்றங்களை நாடிச் சென்ற அந்த தொழிலாளிகளுக்கு நீதி கிடைக்கும். அது இல்லாத போனால் நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்பைப் பெற்ற பிறகும்கூட, வேறு நீதி மன்றங்கள் மற்றவர்களுக்கு இருக்கலாம். as against workers'..... is the workers intimat the concerned authorities, there must be a

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

provision. என்ற முறையில் அன்றாடம் உழைத்து சம்பாதித்து சாப்பிட வேண்டும் என்கின்ற நிலையில் இருக்கின்ற அந்த தொழிலாளிக்கு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி நிலைமை ஏற்படுகிறபோது, அவர்களுக்கு அரசாங்கமே சட்ட உதவியைக் கூட தருவதாக ஒரு நிலைமையை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் என்ன வேடிக்கை என்று சொன்னால், இதுவரைக்கும் இந்த உதவியை நாடி வந்தவர்கள் யாரும் இல்லை என்கிற ஒரு குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இப்படி எவ்வளவோ தீர்ப்புகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி வருகிறபோது, if the workers desire, the Government should help the

அவர்களாகவே—அதாவது அரசாங்கமே அந்த வழக்கை எடுத்து நடத்த வேண்டிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதே போன்று பிடித் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தையும் திருத்தியமைத்து அமுல்படுத்த வேண்டும். இதை உடனடியாக அரசாங்கம் திருத்தி அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் தொழிலிலே சிறுவர்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். சுகாதாரம் இல்லாத இடங்களிலே இந்தத் தொழில்கள் நடத்துகிறார்கள். அதன்மூலம் சுகாதார வசதி கெட்டு, நோய் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக டி.பி. வியாதியால் பெருவாரியாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு பிரத்தியேகமாக வைத்தியச் சலுகைகளோ அல்லது மற்ற வசதிகளோ, சவுகரியங்களோ செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாப்லிஷ்மென்ட் ஆக்ட் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே பாதுகாப்பு செய்து வருகிறோம். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தை யார் அமுல்படுத்துகிறார்கள்? அமுல்படுத்த முடிகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாப்லிஷ்மென்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதே போல் மினிம்ம் வேஜஸ் ஆக்ட் என்று பலவிதமான சட்டங்கள் தொழிலாளர்களை பாதுகாப்பதற்காக போட்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற தொழிற்சாலைகளில் ஓரளவுக்கு அமுல்படுத்த முடிகின்றது. ஆனால், தனியார் துறையிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு குறிப்பாக, எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே உள்ள திருமகள் மில்ஸ், ராஜேஸ்வரி மில்ஸ் போன்ற தனிப்பட்டவர்களுடைய நுற்பாலைகளில், தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்றவர்களிடையே அமுல்படுத்த முடியவில்லை.

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

[1979 ஏப்ரல் 19]

They will have to act according to their whims and fancies.

அந்த முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகத் தான் செயல்படுகின்றார்கள். அவர்களுடைய உரிமைகளை நிலை நாட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

They are subject to victimisation.

என்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதையும் பாதுகாத்தாக வேண்டும். அந்த முறையிலே 'ஆர்கனைஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ்' அதாவது அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலையில் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களை பாதுகாக்கின்ற முறையில் இந்த அரசாங்கம் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இந்தத் தொழிலிலே குழந்தைகளுக்கு எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் தந்தாக வேண்டும். வேலை செய்கின்றபோது, இந்தக் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு, அந்தக் குழந்தைகளை பராமரிக்கின்ற தன்மை, அவர்களுக்கு பள்ளிப் படிப்பு போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்கும் வகையில் இந்தச் சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துப்புரவை எடுத்துக் கொண்டால், இங்கே பொதுச் சுகாதாரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பொது சுகாதாரத்தைப் பற்றி இந்த அரசாங்கத்திடம் அடிக்கடி கூறி வருகிற ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பகுதியிலே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை ஆம்பூர், வேலூர், ராணிப்பேட்டை ஆகிய இடங்களிலே இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே இருந்து வெளியேற்றப்படும் கழிவு நீர் பல மைல்கள் தொலைவிற்கு தண்ணீரைக் கெடுத்து விடுகிறது. குடிப்பதற்கு லாயக்கில்லாத தண்ணீராக மாற்றி விடுகிறது. அந்த நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குடிகின்ற போது, சொறி சிரங்குகளால் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். அதை மாற்றியமைக்கும் நிலைமையை இந்தக் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், சேலத்திலே மேட்டூர் பகுதியிலே கெம்பிளாஸ்ட் என்ற தொழிற்சாலை இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் உப்பை அதிகமாக ஓபன் ஏரில் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே கழிவுநீர் விடப்படுவதன்மூலம், குடிநீரெல்லாம் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அதையும் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல பகுதிகளிலே குடிநீர் பிரச்சனைக்காக மக்கள் அணுகுகின்ற போது, இந்த அரசாங்கம் தாராளமாக இந்தப் பிரச்சனைகளை அணுக வேண்டும். அதேபோல் வீட்டு வசதியைப்பற்றி வருகின்ற

[1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

போது, அதுவும் இந்த அமைச்சரின் கீழ் வருகின்றது. செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுக்குத் தான் இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கிடைக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றி, ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் பரவலாக வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும்.

There must be uniform distribution of construction of houses
இந்த முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

[நண்பகல் 12.00.]

அதே நேரத்தில் மலைசாதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்து அந்தச் சலுகைகளைத் தர வேண்டும். பின்தங்கிய மக்கள் எங்கெங்கு இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு பற்றிய இந்த மானியத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கூறிக் கொள்ள முன் வருகிறேன். இந்த அறிக்கையினுடைய முதல் பக்கத்திலேயே 'தமிழ்நாட்டில் 1978 ஆம் ஆண்டில் தொழிலதிபர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே நல்லுறவு நிலவியது' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1978 ஆம் ஆண்டில் நல்லுறவு நிலவியது என்பது உண்மைதான் என்பதைப் பற்றித்தான் நாம் பரிசீலிக்கப் போகிறோம். நல்லுறவு நிலவ அரசாங்கம் செய்த பணிகள் என்ன? எந்தப் பக்கத்தில் சர்க்கார் நின்றிருக்கிறது? தொழிலாளிகளுக்கு ஆதரவாக நின்றிருக்கிறதா? முதலாளிக்கு ஆதரவாக நின்றதா? இதைப்பற்றி சில முக்கியமான விவரங்களைக் குறிப்பிட முன்வருகிறேன்.

இந்த அறிவிப்பில் கூறியிருப்பது மாதிரி நிலை இல்லை. 1978 ஆம் ஆண்டில் கடும் போராட்டங்கள் வெடித்துள்ளன. 100 நாட்களுக்கு மேல், திரைப்படம் ஒடுவது மாதிரி தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்திருக்கின்றன. டி.ஐ.சைக்கிள் போராட்டமானாலும், சிம்கோ போராட்டமானாலும், டி.ஷ.எஸ். போராட்டமானாலும், எந்தத் தொழிற்சாலை போராட்டமானாலும் 100 நாட்களுக்கு மேல் நீண்ட நாட்கள் நடந்துள்ளன. பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பல நாட்கள் பட்டினி கிடந்துள்ளனர் என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தொழிற்சாலையை மூடிய முதலாளிகள் தொழிலாளர்கள் வீட்டு அடுப்பையும் அணைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் துணை போயிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்ட வரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

உதாரணமாக, சக்தி பைப்ஸ் எவ்வளவு காலமாக மூடப் பட்டிருக்கிறது? அந்தத் தொழிலாளர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? இருக்கிறார்களா? இறந்து போய் விட்டார்களா? அதைப்பற்றிச் சர்க்காருக்கும் கவலை கிடையாது. டி.வி.எஸ். டி. ஐ. சைக்கிள், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம், சிம்கோ மீட்டர்ஸ், நாகை உருக்கு உருட்டுத் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றில் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் உரிமைக்கு எதிராக போலீஸ் ஏவப்பட்டுள்ளது. போலீசார் அத்துமீறி தொழிலாளர்கள்மீது பொய் வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். கரூரில் எல்.ஜி.பி., பாடி தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தின்போது தொழிற்சாலைக்குள்ளே போலீஸ் போயிருக்கிறது. தொழிலாளர் பிரச்சனையில் போலீஸ் தலையிடக் கூடாது என்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டும், சொல்லியிருந்தும் அரசாங்கம் மீறி நடவடிக்கையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

டி.வி.எஸ். தொழிலாளர்களுக்காக அரிபட் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். அந்தப் பந்தல் தாக்கப்படுகிறது. கொளுத்தப் படுகிறது. டி.ஐ. சைக்கிள் பாக்டரி தொழிலாளர்களுக்காக ஊர்வலத்தில் தோழர் ஏ.எம் கோபுவும், கே.டி.கே. தங்கமணியும் சென்றார்கள். அங்கே போலீசார் புகுந்து தாக்குகிறார்கள். அவர்கள் வன்முறைக்கும் தாக்குதல்களுக்கும் உள்ளாகிறார்கள். இந்த நாட்டில் உண்ணா விரதம் இருக்கிற, ஊர்வலம் போகிற ஜனநாயக உரிமைகள் கூட பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

டி.ஐ. சைக்கிள் பாக்டரியில் மோகன் குமாரமங்கலம், ஜானகிராமன், அந்தோணிப் பிள்ளை, சிந்தன ஆகியோர் மட்டுமல்ல, இன்றைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கூட தலைவராக இருந்திருக்கிறார். அங்கு நல்ல முறை இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அப்படி இருந்த நிறுவனத்தில் பாரம்பரியம் மிக்க நிறுவனத்தில் கே.டி.கே தங்கமணி, கோபு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள். உள்ளே நடந்த சிறிய தகராறு காரணமாக சேதப்படுகிறது. ஜனநாயக பூர்வமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்குப் பதிலாக அரசே ஒரு பஞ்ச பாண்டவர்களை அழைத்து அவர்களோடு பேசியிருக்கிறார்கள். யார் அந்த பஞ்ச பாண்டவர்கள்? டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தின் செல்லப்பிள்ளை ஐ.என்.டி.யூ.சி. தவ்ர வேறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை தொழிலாளர்கள் தேர்ந்தெடுத்தாலும் நிர்வாகம் அங்கேரிக்க வேண்டுமாம். அப்படி அங்கேரித்தால்தான்

[1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

அந்தச் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்க முடியுமாம். நாடு சுதந்திரம் பெற்று 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட நிலை நாட்டில் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. வெட்கக் கேடானது.

ஒரு நிறுவனம் சர்க்காருக்கு சவால் விடுகிறது. போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டால் அங்கே போலீஸ் போவது கிடையாது என்பது யதார்த்தமான நிலையாக இருக்கிறது. தொழிற் சங்கங்களை உடைப்பது ஆளுங்கட்சிக்கு ஆதரவாக சங்கங்களை அமைப்பது. இங்கே தோழர் ரமணி அவர்கள் கேட்டார்கள் எத்தகைய சங்கமாக இருந்தாலும் என்.ஜி.ஓ. சங்கமாக இருந்தாலும் சிம்கோ மீட்டர் சங்கம் ஆகட்டும்—சிம்கோ மீட்டரில் ஏ.டி.எம்.கே. சங்கம் எந்தத் தேதியிலே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது—அங்கே நடந்த சர்வ கட்சி கூட்டத்திலே நானும் கலந்துகொண்டேன். ஏ.டி.எம்.கே. சார்பிலே ஒருவர் வந்திருந்தார். எப்போது அமைக்கப்பட்டது அந்த சங்கம்? ஆளுங்கட்சியினுடைய சங்கங்களை அமைப்பதற்காக இருக்கின்ற சங்கங்களை உடைப்பது என்பது சரியல்ல. எ.ஐ.டி.யு.சி. சங்கத்தை உடைத்து அங்கே ஐ.என்.டி.யு.சி. ஆக்கினார்கள். சங்கமும் உடைந்தது. ஆட்சியும் உடைந்தது. சிம்சனிலே சங்கமும் உடைந்தது. கட்சியும் உடைந்தது. ஆட்சியும் உடைந்தது. அதைப்போலவே நீங்கள் உடைக்கிறீர்கள். நீங்களும் உடைவீர்கள் என்பதை நான் எச்சரிக்கையாக நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக சங்கங்களை உடைப்பது என்பது நியாயமல்ல தர்மமல்ல, முறையல்ல. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்தைக் கண்ட பெரிய ஆசான் உலகத்திலே உள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களும் ஒன்றுபடவேண்டுமென்று உரைத்த கார்ல் மார்க்ஸினுடைய ஓர்க்கிங்கிளாஸ் யூனிட்டி என்ற சித்தாந்தத்திற்கு மாறாக வேறு சித்தாந்தத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 16 ஆம் நாளில் டி.ஐ. கைக்கிள்ஸ் திறக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 13 ஆம் நாளில் கே.டி.கே., கோபு ஆகியோர் தலைமையில் 2 ஆயிரம் பேர்கள் ஊர்வலம். அந்த ஊர்வலத்திற்கு இந்த அரசும் போலீஸும் என்ன பாதுகாப்பைக் கொடுத்தார்கள். தொழிலாளர்களை சரணடைய வைத்தார்கள். வெள்ளைக் காகிதத்திலே தொழிலாளர்களுடைய கையெழுத்தை நிர்வாகம் வாங்கியிருக்கிறது என்பது கண்ணுக்கு முன்னால் உள்ள விஷயம். டி.ஐ. சைக்கிள்ஸில் 60 பேர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். 56 பேர்கள் மீது வழக்குகள் இருக்கிறது. அந்த வழக்குகள் எந்த பிரிவுகளின் கீழ் எல்லாம் போடப்படுகிறது. 147, 148, 326, 328 என்று என்ன என்ன செக்ஷன்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை செக்ஷன்களையும் போட்டு பல வழக்குகளாகப் பிரித்துப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்குகளை

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

எல்லாம் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் செங்கற்பட்டு கலெக்டரிடத்திலே கேட்டால் அவர் அதைப் பற்றி எனக்குத் தகவல் இல்லை என்று கூறுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருக்கிறது.

டி.வி.எஸ்.-இல் 60 பேர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். பிரேக்ஸ் இண்டியாவில் 109 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் சரண் அடைந்திருக்கிறார்கள். குணசேகரன் என்பவர் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். பி.டி.சி. யிலிருந்து வெளியே மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வியாசர் பாடியில் பழிவாங்கப்படுகிறது. டி.வி.எஸ்.-இல் டி. அய்சைக்கிள்ஸ்-இல் சிம்கோ மீட்டர்ஸ்-இல் மன்னார்குடியில் உள்ள கூட்டுறவு பால் வள நிறுவனத்திலே ஒன்றரை ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றிய பிறகு 12 பேர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப் படுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த வேலையை நம்பி திருமணம் செய்து 1 வருடத்தில் பிள்ளை பிறந்துவிட்டது. இன்றைக்கு வேலை போய்விட்டது என்றால் அவர்கள் தெருக்களிலே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் புதிதாக வேலை தராவிட்டாலும் இருக்கின்றவர்களை வேலையிலிருந்து வெளியேற்றாமலிருந்தால் போதும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடினால் நல்லது. 1978ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 25ஆம் நாளில் கூடியது. அது தான் கடைசி கூட்டம். வருகிற மேயிலே கூடும் என்று தகவல் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு காலதாமதமாக கூட்டப்படுகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 25 ஆம் நாளில் கூட்டப்பட்ட கூட்டத்திலே கருப்பு மசோதாவை வாங்கவேண்டுமென்று காட்டூர் கோபால் தீர்மானம் கொடுத்தார், கே.டி.கே., கே. எஸ். நாராயணன், நல்லசிவம், இராமச்சந்திரன் ஆகியோர் அதை ஆதரித்தார்கள். ஆனால் வலியுறுத்தவேண்டாம் என்று கூறியிருக்கிறீர்கள், ஏன் கருப்பு மசோதாவை வாபஸ் பெறவில்லை, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு எதிரான உங்கள் கருப்பு மசோதா கருவிலேயே சிதைந்து செத்தது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சாதனையால் கருப்பு மசோதா என்ன ஆனது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

மத்திய அரசு இண்டஸ்ட்ரியல் ரிலேஷன்ஸ் பில் கொண்டு வருகிறது, அதைப்பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன? கேரளா விலே சட்டமன்றத்திலே அதைக் கண்டித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு வேறு மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால் நீங்கள் ஒரு கருப்பு மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். மத்திய அரசினுடைய சட்டத்தைக் கண்டித்து எதிர்த்து இங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். டெல்லியிலே 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 20ஆம்

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

நாளில் மாபெரும் பேரணி தொழிலாளர் வர்க்கம் தொழிலாளர் உறவு மசோதாவை எதிர்த்து ஏ.ஐ.டி.யு.சி., ஐ.என்.டி.யு.சி, எச்.எம்.எஸ்., யு.பி.யு.டி., டி.எம்.கே. சங்கம் உட்பட மாபெரும் பேரணி நடந்தது.

[பிற்பகல் 12—10]

உங்களுக்குச் சங்கம் இருப்பதாகச் சொல்கிறீர்களே, ஏ.டி.எம்.கே. சங்கம் 'அது ஏன் அங்கே வரவில்லை? தொழில் உறவு மசோதாவை எதிர்ப்பதில் உங்களுக்கு அக்கறை இல்லை. நீங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் இதனுடைய அடையாளம் ஆகும். டெல்லிக்கு வர உங்களுக்கு நேரம் கிடையாது. அந்தப் பேரணியிலே கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதிலே உங்களுக்கு ஆவல் இல்லை என்பதைத் தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. நீங்கள் பாம்புக்குத் தலையைக் காட்டுகிறீர்கள் மீனுக்கு வாலைக் காட்டுகிறீர்கள். மத்திய அரசு கொண்டு வந்த பில்லை எதிர்த்து மோதுவதற்கு உங்களுக்கு வலுவில்லை. ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலேயே கொண்டு வருவதற்கு ஏன் தயங்குகிறீர்கள் என்பதைத்தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் மீது திட்டமிட்ட தாக்குதல் நடத்தப்படுகிறது. நம் நாட்டு மக்கள் தொகை 66 கோடி. வேலை செய்து வாழ்வோர் 26 கோடி, சுய சம்பாத்தியம், அதாவது டாக்டர்கள், வக்கீல்கள் போன்றவர்கள் 16 கோடி, சம்பளம் வாங்குவோர் 10 கோடி. இந்த 10 கோடியில் தொழிலாளர்கள் கூட்டாக வேலை செய்வோர் 2½ கோடி. இந்த இரண்டரை கோடியைச் சிதற அடித்தால் அனைத்துப் பகுதியையும் ஒடுக்கலாம் என்று மத்திய அரசு கருதுகிறது. நீங்களும் எண்ணுகிறீர்கள். எனவே தான் ஐ.ஆர். பில்லை எதிர்க்க உங்களுக்கு மனம் வரவில்லை.

இன்றைக்குப் பல சட்டங்கள் முறையாக அமல்படுத்தப்படவில்லை. குறிப்பாக இந்த மாநிலத்தில் நம்முடைய அறிக்கையில் இருப்பதைப்போல, 6,61,245 தொழிலாளர்கள், 10,541 நிறுவனங்கள் உள்ளதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். 1977 ஆம் ஆண்டுக் தான் கதவடைப்புகள் உள்ளிட்ட வேலை நிறுத்தங்கள் 298, 1978 ஆம் ஆண்டில் அது 378 ஆக உயர்ந்து உள்ளது. வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும், உயர்ந்துள்ளது என்றால் காரணம் என்ன? இது தொழில் அமைதி குலைந்துள்ளது என்பதைக் காட்டவில்லையா? முதலாளிகள் தொழிலாளர்களின் மீது தாக்குதலை நடத்துகிறார்கள். வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட தாக்குதல் கடுமையாக உள்ளது. அதைப்போல துணி ஆலை பொறியியல் இவற்றில் 1977 ஆம் ஆண்டில் 111 என்றால், 1978-இல் 153, அதைப் போல பிற விவரங்களும் இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. தொழில்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 19]

துறையில் தகராறு அதிகமாக உள்ளது என்பதற்கு உதாரணமாகத்தான் இவ்வளவும் இருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1977 ஆம் ஆண்டில் 6,775 தகராறுகள் இருந்தது, 1978 ஆம் ஆண்டில் 8,209 ஆக உயர்ந்துள்ளது. எனவே தொழிற்சாலைகளில் அமைதி குலைவதற்குக் காரணங்களை இன்றைக்கு உள்ளாக்கி உள்ளது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல வடிகட்டும் குழு — ஸ்கீரினிங் கமிட்டி — அந்தக் குழுவில் கூட்டுறவுத் துறையில், பொதுத் துறைகளில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு அரசுக்கு எழுதினால் இந்தக் கமிட்டிக்கு அது போகும். அங்கே முதலாளியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கலாம் தொழில் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இருக்கலாம், ஆனால் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாத இந்தக் கமிட்டியை — ஸ்கீரினிங் கமிட்டியை, வடிகட்டும் குழுவைக் கலைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறுவார்கள், கமிட்டி இருந்தால் என்ன, ரெஃபரன்ஸ் கொடுப்பது அங்குதானே என்று கேட்பார்கள். ரெபரன்ஸ் கொடுக்க ஒரு அமைச்சரின் தயவு தேவை. எனவே, இந்த ஸ்கீரினிங் கமிட்டியைக் கலைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல விபத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் 1978 ஆம் ஆண்டு அதிகரித்திருக்கிறது. 1977 ஆம் ஆண்டு 27,965 விபத்துக்கள், மரணம் 28. ஆனால் 1978 ஆம் ஆண்டு விபத்துக்கள் 30,507, மரணம் 39. எனவே 1977-க்கும் 1978-க்கும் பார்க்கும்போழுது விபத்துக்களும் மரணமும் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே போல், 'உழைப்போர் உலகம்' என்கிற ஒரு பத்திரிகை வருகிறது. ஆசிரியருக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்கள், நன்றாக இருக்கிறது, விவரங்கள் இருக்கிறது. அனைத்துப் பதிவு செய்த சங்கங்களுக்கும் முதல் பிரதியை இலவசமாக அனுப்புவங்கள். அடுத்து வருகிற பத்திரிகைகளுக்கு சந்தா அனுப்புவங்கள் என்று எழுதுங்கள். "உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" என்பது முதுமொழி. அதில் கூறி இருக்கிறார்கள், 'உலகம் என்பது உழைப்போர் மாட்டே' — புது மொழி என்று கூறி இருக்கிறார்கள் சிறப்பாக. "எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு" என்றானே பாரதிதாசன். அதையே "எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத உழைப்பேயென்று சங்கே முழங்கு" என்று மாற்றுவோம். இந்த உலகம் உழைப்பவர்களின் அற்புத சக்தியால் வளர்கிறது என்ற முறையில்

1979 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இப்பொழுது மாண்புமிகு அம்பிகாபதி பாடிய பாட்டை எழுதிக் கொடுத்தால் அடுத்த 'உழைப்போர் உலகம்' இதழில் வெளியிட நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : எனவே இந்த உழைக்கின்ற மக்களுடைய உலகமாக இது உண்மையிலே மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தில் குடிசை மாற்று வாரியம் கட்டியிருக்கிற 4 அடுக்கு 5 அடுக்கு வீடுகளில் தண்ணீர் வசதி எலெக்ட்ரிக் வசதி இரண்டும் செய்து கொடுத்து நீங்கள் வாடகையை உயர்த்தினால் கூடப் பரவாயில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். 4 அடுக்கு 5 அடுக்குக்குத் தண்ணீர் தூக்கிக் கொண்டு ஏறமுடியாத நிலைமையிருக்கிறது. குடிசை மாற்று வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் அதைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து அண்மையில் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் முடிவுகளின் அடிப்படையில் அடிப்படை சம்பளம், பஞ்சப்படி (பேசிக் பே, டியர்ன்ஸ் அலவன்ஸ்) இவையிரண்டும் இணைக்கப்பட்டதால் என்.ஜி.ஓக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசு வீடுகளில் குடியிருக்கிற என்.ஜி.ஓக்களது அடிப்படை ஊதியத்தின் அடிப்படையில் வாடகை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் முடிவுகளால் அடிப்படை சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் சேர்க்கப் பட்டிருப்பதால் அடிப்படை சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டு அந்த ஊதிய அடிப்படையில் வீட்டு வசதி வாரிய வீடுகளில் குடியிருக்கும் என்.ஜி.ஓக்கள் மற்றும் பலரிடமிருந்து அதிக வாடகை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இவை கவனித்து வாடகையைக் குறைக்க அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்; வணக்கம்.

*திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : தலைவரவர்களே, குடிநீர், பொதுச் சுகாதாரம் மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 200 ஜனத் தொகைக்கு மேலுள்ள கிராமங்களுக்கு மேல் நிலைத் தண்ணீர் தொட்டி அவசியம் தேவை. அதேபோல் 100-லிருந்து 200 ஜனத் தொகைக்கு உட்பட்ட கிராமங்களிலே தரை மட்ட நீர்த் தொட்டி சுட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏழை எளிய மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிற மக்கள் காலை 6 மணிக்குக் கூலி வேலைக்குப் போகிறார்கள். மாலை 6 மணிக்குத் தான் வீடு திரும்புகிறார்கள். அப்பொழுது தண்ணீர் இல்லாமல்

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

சிரமப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் 6 மணிக்குப் பிறகு வெகுதூரம் சென்று தண்ணீர் எடுத்து வர அவர்களால் முடியவில்லை. ஒரு பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 5, 6 ஊர்கள் இருக்கின்றன. அதில், 2, 3 ஊர்களில்தான் மேல் நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டியோ, தரைமட்ட நீர்த்தொட்டியோ கட்டப் பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஊர்களில் ஏதுவும் இல்லை. ஆகவே, சாயந்திரம் 6 மணிக்கு வீடு திரும்பி, வெளியிடங்களுக்குச் சென்று தண்ணீர் கொண்டு வரமுடியவில்லை.....

அடுத்து, எனது நத்தம் தொகுதியிலே, சி. எஸ். பைனான்ஸ் மினிஸ்ட்ராக இருந்தபோழுது, ரூ. 20 இலட்சத்திலே தண்ணீர் தொட்டிக் கட்டிக் கொடுத்தார். ரூ. 20 இலட்சம் ஆகிறது. இன்னும் வேலை முடியவில்லை. ரூ. 20 இலட்சத்திற்கு ரூ. 1 இலட்சம் வட்டி வருகிறது. ரூ. 21 இலட்சத்திற்கு அந்த மக்களால் வரி கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, தண்ணீர் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

அதை இந்த அரசு மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். 0 இலட்சம் ரூபாய்க்கு 1 இலட்சம் ரூபாய் வட்டி கிடைக்கிறது. வீட்டுவரி கூட கட்ட முடியாத சூழ்நிலையில், இதை வசூல் பண்ண வேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி அவர்களால் முடியும். அரசாங்கத்திலிருந்து அதை மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். சென்னை மதுரை திருச்சி ஆகிய இடங்களில் தண்ணீர் வரி கிடையாது. ஆனால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு தண்ணீர் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது குறிப்பாக கிராமங்களில் சுகாதாரமுறை கேடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீக்க வேண்டும். அங்குள்ள பெண்கள் மல ஜலம் கழிப்பதற்கு ஒரு கக்கூஸ் கட்ட வேண்டும். ஆண்கள் வெகுதூரம் போகிறார்கள். பெண்களால் போக முடியவில்லை ரோடுகளிலும், பாதை ஓரங்களிலும் மல ஜலம் கழிக்கிறார்கள். அதனால் அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு ஒரு கழிவு நீர் அறை கட்டிக் கொடுத்து, அங்கு சுத்தம் செய்பவரை போட்டு, அந்த கிராமங்களில் சுகாதார முறையை சாப்பாற்றி, நோய்கள் வராமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கடமை. அதைக் கண்டிப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் குக்கிராமங்கள், 5, 6 இருக்கின்றன. எல்லா கிராமங்களுக்கும் சுகாதாரக் குறைவினால், குப்பை கூளங்கள் அதிகமாக இருப்பதினால், சுகாதார முறை சீர்கேடாக அமைகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. மெ. ஆண்டிஅம்லம்ப.]

கும் ஒரு ஸ்வீப்பர்களைப் போட்டு கைவண்டிகள் மூலம் குப்பைகளை அப்புறப்படுத்தி கிராமங்கள் சுத்தமாக, சுசாதாரமாக, நோய்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியான சானார்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த வேம்பார்பட்டி, பஞ்சாயத்துக்கு குடி நீர் திட்டத்திற்கு தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியமாக 25—11—74 அன்று சுமார் 4 இலட்சத்திற்கு மதிப்பீடு தயார் செய்து வேலைகள் துவங்கப்படுவதாக இருந்தது. அதற்கு வடிகால் வாரியத்தின் பரிசோதனை செலவாக ரூ. 10,000 அரசு அனுமதித்தது. அந்த 10,000 ரூபாய் வேம்பார் பட்டி பஞ்சாயத்து மூலம் கட்டப்பட்டுள்ளது என்றும் வேலை இன்னும் துவங்கப்படவில்லை என்றும் அறியப்படுகிறது. அங்கு ஹைஸ்கூலும், மேல்நிலைப் பள்ளியும் உள்ளன. ஆகவே, இந்த திட்டத்தை சீக்கிரமாக துவக்கி முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேம்பார் பட்டி பஞ்சாயத்து தீர்மானம் போட்டது. ரூபாய் 4 இலட்சத்திற்கு தீர்மானம் போட்டது. அதனால் கோபால் பட்டியை விட்டுவிட்டு வேம்பார்பட்டிக்கு மட்டும் 71 ஆயிரத்திற்கு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக எஸ்டிமேட் போடப்பட்டுள்ளதாக தெரிகிறது. சானார்பட்டி யூனியனிலே பெரிய பஞ்சாயத்து வேம்பார்பட்டிதான். 4 இலட்ச ரூபாய் மதிப்பீட்டில் கோபால்பட்டியையும் இணைத்து அதற்குள்ள பங்குத் தொகையை சட்டமூன் வருகிறார்கள். சானார்பட்டி பஞ்சாயத்து உனவாய் பட்டி, இந்த கிராமங்களிலும் தண்ணீர் டாங்கி கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்: அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே மனு கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் 2 தான். முடித்து விடுகிறேன். ஆகவே இந்த கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் டாங்கி கட்டிக் கொடுத்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்து, தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடமாடும் மருத்துவ மனை இருக்கிறது. நத்தம் கிராமத்தில், அதற்கான வண்டி-வேன் வசதி சரியாக இல்லை. வண்டி ஒரு பக்கம் போகிறது. சக்கரங்கள் வேறு பக்கம் போகிறது. இரண்டும் தனித்தனியாக வருகிறது. ஆகவே அந்த வண்டிகளை மாற்றி புது வண்டிகளாக மாற்றிக் கொடுத்து அங்குள்ள ஏழை கிராம மக்களுடைய, நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு உதவ அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மெ. ஆண்டிஅம்பலம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

அடுத்து நத்தம் தொகுதியில் கோசு குரிச்சி என்னும் கிராமத்தில் முஸ்லீம் மக்கள் அதிகமாக உள்ளனர். அவர்களுடைய பெண்கள் கோஷா ஸ்திரிகள் ஆஸ்பத்திரிக்கு போக வேண்டும் என்றால் பத்து மைலுக்கு அப்பால் உள்ள நத்தம் ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு தனியாக ஒரு ஹெல்த் சென்டர் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நத்தம் தொகுதியிலே காராசந், பண்ணுவார்ப்பட்டி, சானார்ப்பட்டி யூனியன் கணவாய்ப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களில் வசிக்கும் அரிசனப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களும் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த கிராமங்களில் உள்ள அரிசன மக்களுக்கு மானியமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நத்தம் நகர பஞ்சாயத்து, அது தாலுகாவாக ஆக்கப்பட்டது. அங்குள்ள ஜனத் தொகை கூடுதலாக உள்ளது. அதனால் ஸ்லீப் பர்கள் மற்றும் துப்புறவாளர்கள் போதுமானதாக இல்லை. அங்கு சுகாதார வசதியை முன்னிட்டு பொது ஜனங்களின் நன்மையைக் கருதி கூடுதலாக ஸ்லீப்பர்கள் மற்றும் துப்புறவாளர்களை அதிகப்படுத்தி சுகாதார வசதிக்காக நத்தம் நகரை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் தாலுக்காவில் காட்டுப்பார் எனமேட்டில் ஒரு பெரிய குடிதண்ணீர் திட்டம் தீட்டி செயல்படுத்தினால் பல கிராமங்களில் குடிநீர் வசதி ஏற்பட்டு, குடிநீர் பஞ்சம் தீரும்.

அடுத்து கிராமப்புற வீட்டு வசதி திட்டம் தற்பொழுது மாற்றப்பட்டுள்ளதாக தெரிகிறது. ஆனால் தனி வீடுகள் அமைக்கும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிதி ஒதுக்கீடுகளை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அதற்கு கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற, சட்ட மேலவை உறுப்பினர்கள் சுமார் 300 பேர்கள் உள்ளனர். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்திட்டத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் நாங்கள் நிம்மதியாக எங்கள் சட்டமன்ற பணிகளை செய்ய முடியும். அதை தயவு செய்து நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

அடுத்து குளித்தலை தொகுதி, அந்தத் தொகுதியில் மணப் பாறை-மணப்பாறையா, எமப்பாறையா என்று சொல்வார்கள். அங்கே அப்படி தண்ணீர் பஞ்சம். அங்கே குடிதண்ணீர் வசதி செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் காவேரியில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த மக்களுடைய தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. பாலுச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய மாமன்ற தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கை மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க அனுமதி தந்தமைக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசிய மாற்றுக் கட்சிகாரர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் முதலாளிகளை தடவிக்கொடுத்து தொழிலாளர்களை நசுக்கி விட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் அமைச்சரவையை நடத்திக் கொண்டு இருக்கும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றும் சரி, என்றும் சரி, முதலாளிகளுக்கு துணை போனவர் இல்லை என்றும், அந்தப் பாடத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கற்றுக்கொடுக்கவில்லை என்பதையும் இந்த மாமன்றத்தில் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலாளியாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரியார் குற்றம் செய்தாலும் அதைத் தட்டிக்கேட்டு இன்று ஒரு சரித்திர நாயகனாக விளங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார் என்பதை இந்த நாடு அறிந்து இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது போன்று புரட்சித் தலைவர் நல்லதொரு ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார். புரட்சித் தலைவரின் அன்பு பெற்று இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தை காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராமப் புறங்களில் வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கும் குடிநீர் பிரச்சினையைப் போக்க வேண்டும் என்றும், தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் வேலை தேடித் தவித்துக்கொண்டு இருக்கும் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்றும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு தரவேண்டும் என்கிற வகையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக ஒரு நல்ல அமைச்சரை நியமித்து இருக்கிறார் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதை இந்த நாடும் அறிந்து இருக்கிறது.

[திரு. அ. பாலுச்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 19]

அதே நேரத்தில் என்னுடைய நிலக்கோட்டை தொகுதி மிகவும் வறட்சியான தொகுதி. மேலூர் பகுதியில் கூட்டுறவு சர்க்கரை தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே போல் ஒன்று நிலக்கோட்டையிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், சுதந்திரம் அடைந்து இன்றைக்கு 32 ஆண்டுகள் ஆனபின்பும் சுகாதாரமாக குடிநீர் இல்லாமல் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கிராமக்களில் குடிநீர் பிரச்சனையைப் போக்க வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு, குடிநீர் பிரச்சனையால் தவித்து கொண்டு இருக்கும் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைப் போக்க வேண்டும் என்பதற்காக கிராமப் புறங்கள் அனைத்திலும் குடிநீர் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அந்த குடிநீர் திட்டமானது நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இன்று வாரியங்கள் மூலமாக அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நிலக்கோட்டைத் தொகுதியில், நிலக்கோட்டை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், வத்தலகுண்டு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இடையே உள்ள பகுதிகளிலும் குடிநீர் வசதி ஏற்படுத்துவதற்கு, மேல் நிலை தொட்டி கட்டி, நல்ல திட்டங்களை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் மழை பெய்தாலும் தண்ணீர் தேங்குவது இல்லை. ஆகவே அதைச் செய்துதர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டியிருப்பி் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய நிலக்கோட்டை தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப்புறங்களில் மக்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகள் கூட இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள். நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு 5 ஆண்டு காலத்தில் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து இருக்கிற காரணத்தால், மிகவும் தீவிரமாக அதில் செயல்பட்டு, அந்தத் திட்டத்தை எங்கள் பகுதியிலும் செயலாற்றி, கிராமப் புறத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் முடிச்சுப்போட்டு, அதன் மூலம் ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சனையில் நல்ல கவனம் செலுத்தி, அதற்காக அவர்கள் நலன் காக்க ஒரு அமைச்சரை நியமித்து, அதன் மூலம்

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. அ. பாலுச்சாமி]

அவர்களுக்கு நன்மை செய்து, இன்றைக்கு ஒரு சரித்திர நாயகனாக புரட்சித் தலைவர் காணப்படுகிற காரணத்தால் அனைவரும் நல்லதொரு எண்ணத்தோடு நல்ல நோக்கத்தோடு ஒத்துழைத்து, அமைச்சர் அவர்களும் திட்டங்களைத் தீட்டி அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நல்வாழ்வு தந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து, இத்துடன் என் சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-30]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் தொழிலாளர் நலத்துறை, வீட்டுவசதி வாரியம், பொதுச்சுகாதாரத்துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தொழிற்சங்கங்களில் நெடுங்காலமாகப் பணிபுரிந்த, ஒரு பழம்பெரும் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்து பல போராட்டங்களை நடத்தி அதன்மூலம் தொழிலாளர்களுக்குப் பல உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் வாங்கிக்கொடுத்த ஒருவர்தான் இன்றைக்கு அந்தத் துறையை நிர்வகித்து வருகிறார் என்று எண்ணும்போது உண்மையிலேயே இந்தத்துறையில் அவர் மிகவும் திறமையாக செயல்பட்டு வருகிறார் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமுமில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில், அதாவது தொழிலாளர் நலத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் அதிலே உள்ள சில தவறுகளை சுட்டிக்காட்டுவது தவறில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அப்படி சுட்டிக்காட்டப்படுகிற தவறுகளை, தொழிலாளர்கள் படக்கூடிய இன்னல்களைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய சில தனியார் ஆலைகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் தொழிலதிபர்கள் போட்ட மூலதனம் 10 சதவீதம் கூட இருக்கவில்லை. ஆனால் அதேநேரத்தில் அவர்கள் சிப்காட், டி.அய்.சி., மத்திய அரசு, ரிசர்வ் பாங்க் போன்றவற்றிடம் இருந்து மட்டுமல்லாமல் பொதுமக்களின் பங்குத்தொகையாகவும் ஏராளமான தொகையைப் பெறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தத் தனியார் நிறுவனங்களின் கணக்குகளை சரி பார்ப்பதற்கு ஆடிட்டர்களை அனுப்புகின்ற சூழ்நிலையில் தனிப்பட்ட ஆடிட்டர்கள் அந்தக் கணக்குகளை பரிசீலனை செய்கின்றனர். இதன் காரணமாக அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் உண்மையான நிலை பரிசீலிக்கப்படாமல் உண்மையான கணக்கு கிடைப்பதில்லை. அதனால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு லாபத்திலே சரியான பங்குள்ள கொடுக்கப்படாமல்

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

மறைக்கப்படுகின்றன. ஆகவே அரசாங்கத்தினுடைய உதவி பெறக்கூடிய எந்த ஒரு நிறுவனமாக இருந்த போதிலும் அதில் அரசாங்கத்தினுடைய ஆடிட்டர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டும் என்றும் அதன்மூலம் அந்த வரவு செலவுக் கணக்கு ஒழுங்காகப் பரிபாலிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் சில தனியார் நிறுவனங்கள், அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய பெண்கள் தங்கள் ஆடைகளை முழங்காலுக்கு மேல்தான் அணிய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பெண்கள் லேபர் கோர்ட்டுக்குச் சென்று முறையிட்ட பின்னர் அது வற்புறுத்தப்படவில்லை. இதைச் சொல்வது சிரிப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, சிந்தித்துப்பார்ப்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். பெண்கள் சிறுமைப்படுத்தப் படக்கூடாது. சிறுமைப்படுத்தப்படக்கூடிய காரியங்களை அனுமதிக்கக்கூடாது (குறுக்கீடு).

அடுத்து பல தனியார் நிறுவனங்கள் ரெடிமேட் ஆடைகள் தயாரித்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற சில பெரிய பெரிய நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஏராளமான பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த லேபர் ஆக்ட் அமலாக்கப்படுவதில்லை. இதை ஏற்கெனவே கடந்த இரண்டு மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பேக்டரிஸ் அவர்கள் எக்ஸாம் செய்து ஒரு அறிக்கையைக்கூட அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அவர்களுக்கு அந்த லேபர் ஆக்ட் அமல்படுத்தப்படவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல; இன்றைக்கு சென்னையிலே உள்ள பல தனியார் நிறுவனங்களில் ஏராளமான பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். உதாரணமாக இன்றைக்கு கிண்டியிலுள்ள இங்லீஷ் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி, லண்டன் ரப்பர் கம்பெனி, டி.டி.கே. ஸ்தாபனம் போன்ற கம்பெனிகளில் பல பெண்கள் பணி புரிகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்தில் உள்ள லேபர் ஆபீஸர்களில் ஒரு பெண்மணி கூட நியமிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு லேபர் ஆபீஸராக இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாருமே ஆண்கள். ஆகவே பெண்களின் நலனைக் கருதக்கூடிய அளவில் ஏன் ஒரு பெண் லேபர் ஆபீஸர் ஒருவரை நியமிக்கக்கூடாது? ஆகவே அப்படி நியமிக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை கோட்டேர்புரத்தின் இன்றைக்கு தமிழ்நாடு குடிசை மாற்றுவாரியத்தின் மூலமாக கட்டப்பட்ட குடியிருப்புகள் 1976 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளத்தின் காரணமாக சேதம் அடைந்து அவைகளை மீண்டும் மராமத்து செய்வதற்காக 1976-ம்

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

ஆண்டிலே திரு. கே. கே. நம்பியார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு உயர் மட்ட குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு 1977-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் இந்த அரசுக்கு ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. ஆனால் இதுவரைக்கும் அந்த அறிக்கையின் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் மீண்டும் தற்போது தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தில் தலைமை பொறியாளர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இப்படி ஆண்டுக்கு ஆண்டு குழுவை அமைத்துக் கொண்டு போனால் எப்போது அந்தக் குடியிருப்புகளை மராமத்து செய்யப்போகிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் வீட்டு வசதி வாரியம் ஏழை மக்களுக்காக வீடுகட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள அத்தனை மக்களுக்கும் அந்த வாரியம் வீடு கட்டிக் கொடுக்க சாத்தியமாகாது. பொருளாதார ரீதியில் கட்டடம் கட்டுவதற்கான சாமான்கள் விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக அந்தத் திட்டத்தை முழுஅளவில் நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே கட்டட நிபுணர்களை கொண்ட குழுவை அமைத்து எப்படியெல்லாம் ஏழை மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்பதற்கான ஆலோசனை பெற்று அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களை மராமத்து செய்வதன் மூலம் அந்தக் கட்டடங்களுக்கு ஆயுட்காலத்தை நீட்டிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சென்னைக்கு எந்த நீர் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வீராணம் நீரா அல்லது கிருஷ்ணா நீரா என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு வீராணத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரமுடியாது என்பதனால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்தத் திட்டத்திற்காக ரூபாய் 25 கோடி விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். காலஞ்சென்ற பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தீர்க்க தரிசனமாக கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரலாம்; அது பொருளாதாரத்திற்கு நலமாக இருக்கும் என்று கூறினார்கள். அதை அந்த அரசு சிந்தித்து இருந்தால் சென்னை மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ்.ஜே. இராமசாமி) : உங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது. இரண்டு நிமிடம் தருகிறேன். முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, சேலத்தில் மேட்டூர் அணைத் தண்ணீர் தஞ்சை திருச்சி மாவட்டங்களுக்கு சென்றாலும் கூட சேலத்திலுள்ள மக்கள் அனுபவிக்க

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே சேலத்தில் இருந்து மேய்ச்சேரி, தாரமங்கலம், ஓமலூர் ஆகிய ஊர்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க குடிநீர் திட்டத்தை தயாரித்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சேலத்திலிருந்து 6 மைல் தூரத்திலுள்ள பனை மரத்துப் பட்டியிலிருந்து குடிநீர் சேலத்திற்கு வருகிறது. இந்தத் திட்டம் சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால், அவர்கள் நகரசபை தலைவராக இருந்த போது 1917-ல் போடப் பட்ட திட்டம். 60 & 62 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்ட திட்டமாகையால் அந்தக் குழாய்கள் பழுதடைந்து விட்டன. அதனால் நான் ஒன்றுக்கு 8 லட்சம் காலன் தண்ணீர் கிடைப்பதற்குப் பதிலாக 2 லட்சம் காலன் தண்ணீர்தான் கிடைக்கின்றது. 6 லட்சம் காலன் தண்ணீர் வீண்விரையம் ஆகிறது. அந்தக் குழாய்களைப் புதுப்பிக்கும் திட்டத்தோடு சேலத்தில் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தையும் இந்த அரசு அமுலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது) ஆகவே நான் கூறிய இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் செவிசாய்த்து இதற்கும் சேர்த்து பதில் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-40]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். நீண்டகாலமாக தொழிலாளர் தலைவராக இருந்து பணியாற்றியவர். இன்றைய தினம் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பதவியை ஏற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் மாட்டிக் கொண்டு ஒரு சிக்கலில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார் என்று நான் எண்ணுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் ஏற்கனவே தொழிலாளர்கள் பால் உள்ள அனுதாபம் ஒருபுறம். இப்போது முதலாளிகளுடைய தொடர்பு ஒரு பக்கம். ஆக இந்த நிலையில் இவற்றையெல்லாம் எப்படி செய்வது என்று தெரியாமல் தான் வகிக்கின்ற தொழிலாளர் நலத்துறையில் ஒரு நிலையான கொள்கை இல்லாத நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விரிவாக இதையெல்லாம் குறிப்பிடவேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பல்வேறு உதாரணங்களை நான் எடுத்துக்கூற முடியும். குறிப்பாக கருர் எல்.ஜி.பி. தொழிற்சாலையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி எனக்குமுன் பல நண்பர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் அங்கே அமைதியாக நடைபெற்ற போராட்டத்தின் போது போலீஸ்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு அத்துமீறி செயல்பட்டார்கள். அதன் மீது இந்த அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே அது வருந்தத்தக்கது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நியாயமான பிரச்சனைகளுக்காக போராட்டங்கள் நடைபெற்ற போது அமைதியான முறையில் நடைபெற்ற போது தொழிலாளர்களுக்கு அந்தப் பிரதேச மக்கள் ஆதரவு கொடுத்ததின் காரணமாக அது பிரதேசப் பிரச்சனையாக மாறிய போதிலும் கூட இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் பால் ஆதரவு காட்டாமல் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு காலம் தாழ்த்தியதோடு மட்டுமில்லாமல் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக சென்றது என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து டி.வி.எஸ். கம்பெனி நிர்வாகத்தில் கூட கொள்கை நிரந்தரமாக அமையவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆரம்பத்தில் நியாயமாக நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்து வந்தன. பின்னால் நாட்கள் போகப் போக அந்த நிர்வாகத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப் படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை எப்படியிருந்தது என்பதை யெல்லாம் இந்த நாடு நன்றாக அறிந்து இருக்கிறது. அதன் பயனாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற விளைவு என்ன என்று சொன்னால் நிர்வாகம் இங்கே இருக்கின்ற, தொழில்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய் வேறு நகரங்களில் மாற்றி அமைப்பதற்கு (குறுக்கீடு) அப்படியில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை அப்படி மாற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக தொழிலாளர்களின் நிலைமை, அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இம்மாதிரி தனியார்களுக்கு ஒரு நீதியும் அரசு நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு இன்னொரு நீதியும் காட்டுவது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. இந்த போக்கு நிச்சயமாக வரவேற்கக் கூடியதல்ல என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு என்.ஜி.ஓ.க்கள் அவர்கள் நீண்டகாலமாக தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து அதற்காக அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசுக்கு அவர்களோடு பேசி பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு இதுவரையில்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

வசதி ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அது வருந்தத்தக்கது. ஒருவேளை நாளையதினம் முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசுவதற்கு இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களோடு சுமுகமாக பேசி பிரச்சனைகளை தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. அரசு நிறுவனங்களில் இருக்கின்ற சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன், டிரீஸம் கார்ப்பரேஷன், டயரி டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன், போன்ற நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு உரிய நீதியை இந்த அரசு வழங்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்கின்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக போராட்டம் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அரசு இந்தப் பிரச்சனையின் மீது இன்னும் ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு வரவில்லை. அதே போல் டிரீஸம் கார்ப்பரேஷனில் உள்ள தொழிலாளர்கள் கூட, மிகவும் நியாயமான கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து போராட்டத்தை ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக அவர்களில் பலரை பழி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர்களின் நலனை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற இந்த அரசு, எந்த அளவுக்கு தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு ஒரு நீதியையும், அரசுக்கு ஒரு நீதியையும் கையாளுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது.

அடுத்து யூனியன் செயல்படுகின்ற முறைகளைப் பார்க்கின்ற போது, இப்போது நியாயமாக அரசு எந்த தொழில் துறையிலும், தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கங்களுக்கு வலு தேடிக்கொள்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுவது நியாயமாக இராது. ஆனால், இன்றைய தினம், நடைமுறைகளை பார்க்கின்றபோது, எங்கேயாவது ஒரு தொழிற்சங்கத்தில்—ஒரு நிறுவனத்தில் ஒரு பிரச்சனை ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னால், அங்கே அரசு தரப்பில் ஒரு யூனியனை ஆரம்பித்து, இது தான் நல்ல வாய்ப்பு என்று சொல்லி ஏற்கெனவே தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிக்கும் ஏற்பட்டிருந்த பிரச்சனையில் ஊடுருவி ஏதாவது இலாபம் தேடுவதற்கு முயற்சிப்பது வரவேற்கத் தக்கதல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த சங்கங்களோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணவேண்டுமே தவிர, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு யூனியன் அமைப்பது நிச்சயமாக நியாயமான முறையா என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதா

[197 ஏப்ரல் 199]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ரணமாக, சிம்கோ தொழிலாளர்கள் சங்கத்தில் பல பிரச்னைகள் எழுப்பப்பட்டு, பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றது. கடைசியாக அரசு எடுத்த.....

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அண்ணன் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான அரசு என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள இரயில்வே தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்களே, அதை ஆதரிக்கிறார்களா என்று அறிப விரும்புகிறேன்?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதிலே இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்பதைத் தெரிந்து சொன்னால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, இதுபோல் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் இப்படி பிரச்னைகள் ஏற்படும் போதெல்லாம், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கத்தை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கிறார்களே தவிர, இந்தப் பிரச்னைகளை நல்லமுறையிலே தீர்த்து வைத்து; தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்து தருவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் ஏற்கெனவே டெக்ஸ்டைல் மில் தொழிலாளர்களுக்கு இருந்து வந்த அக்ரிமெண்டானது காலாவதியாகி இருக்கின்றது. அதேபோல், சுகர் தொழிற்சாலையிலே உள்ள பணியாளர்களுக்கும் இந்த அக்ரிமெண்ட் முடிவடைந்திருக்கிறது. ஆனால், இதுவரையிலும் புதிய அக்ரிமெண்ட் போடுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே, உள்ள அக்ரிமெண்ட் முடிந்தவுடன் புதிய அக்ரிமெண்ட் நடப்பில் வர வேண்டும். அதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் சேலம், கிளாஸ் பாசுடரி, கடந்த ஆண்டு கூட இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஏறத்தாழ 1¼ ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 600 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுக் கணக்கான குடும்பங்கள் இன்றைக்கு பட்டினி கிடக்கின்றன. இதிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் கால்நடையாகவே சென்னைக்கு வந்து, அமைச்சரைக் கண்டு இதற்காக மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு இந்த அரசு இதுவரையிலே எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், மாண்புமிகு எனது நண்பர்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

1979 ஏப்ரல் 19]

தாமரைக்கனி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உள்ள படியே இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை உள்ள அரசு என்று கூற முடியுமா என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் குரோம்பேட்டைத் தொழிற்சாலை ஏறத்தாழ 9 மாதங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இது இந்தியாவிலேயே ஒரு தனி சிறந்த ஒரு தொழிற்சாலையாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அரசிடமிருந்து ஏறத்தாழ 1½ கோடி ரூபாய் இந்த நிறுவனம் கடன் பெற்றிருக்கிறது. அரசின் முதலீட்டைப் பெற்று நடத்தக் கூடிய இந்தத் தொழிற்சாலையிலே ஏறத்தாழ 400 தொழிலாளர்களுக்கு 9 மாத காலமாக சம்பளம் இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால், இந்தத் தொழிற்சாலையை அரசு மேற்கொண்டு நடத்துவதற்குப் பதிலாக, இந்தத் தொழிற்சாலை, மூடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வேதனையாக இருக்கின்றது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சாரத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் கடந்த ஆண்டு வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தம் இப்போது சமரசம் ஏற்பட்டு, மீண்டும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் அந்தப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்ட தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, பலர் சென்னை லிலிருந்து தூத்துக்குடி போன்ற பல்வேறு தூர இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீண்டும் சென்னைக்கு மாற்றம் அளிக்கப்படாமல் சித்திரவதை செய்யப் படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு இனிமேலாவது அவர்கள் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதற்காக பழி வாங்காமல், அவர்களுக்கு இடமாற்றம் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

பரவலாக இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகளில் போதுமான மருந்துகள் இல்லை. அதனால், தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் சிகிச்சை அளிக்கப்படவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சினிமா தியேட்டர்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்தில் சினிமா தியேட்டர்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை நீண்ட நாட்களாக தொழிலாளர் நல இலாகா அதிகாரிகளின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை அதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படவில்லை. அந்த உரிமையாளர்கள் எந்த நியாயமான சலுகைகளையும் வழங்க முன் வரவில்லை. இந்த அரசு தயவு கூர்ந்து அவர்கள் பிரச்சனையை மேலும் காலதாமதம் இல்லாமல் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

எங்கள் மாவட்டத்தில் நாகம்மாள்மில் என்று இருக்கிறது. கடந்த சில நாட்களாக தொழிலாளர்கள் தங்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைத்து ஜனதா கட்சித் தொழிலாளர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளி இதுவரை செவி சாய்க்கவில்லை. அரசு தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அங்கு அரசு ஒரு ரப்பர் பிளாண்டேஷனை நடத்துகிறது. தனியார் நடத்துகிற பிளாண்டேஷன் நிறுவனங்களில் 20 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசு நடத்துகிற பிளாண்டேஷனில் இதுவரை பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இலாபம் வந்தும் போனஸ் என்ற ஐடமே இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டத்தைக் காட்டி இந்த அரசாங்கம் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு போனஸ் என்ற பெயரில் இல்லாவிட்டாலும் எக்ஸ்கிரேஷியா கிராண்ட் என்று சில இடங்களில் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதே போன்று இங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கும் அரசு கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே பணியாற்றுகின்ற வாச்சர்களை அரசு கடைநிலை ஊழியர்களாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட நாள் கோரிக்கையாக அதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை அந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவில்லை. உடனடியாக இதனைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கு அரசுக்குச் சொந்தமான பாக்டரி இருக்கிறது. அங்கு போதுமான வேலை இருந்தும் கூட தொழிலாளர்களை நிரந்தரமான தொழிலாளர்களாக மாற்றுவதற்குப் பதிலாக காஷுவல் ஒர்க்கர்ஸாக, 14 நாட்கள் வேலை கொடுத்தால் உடனே மூன்று நாட்கள் பிரேக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இது நியாயமா? தனியார் இந்த மாதிரி முறைகளைக் கையாள்வாம். சோஷலிசத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற அரசு இவ்வாறு முன்மாதிரியாக இருக்கலாமா? நிச்சயமாக அரசு இந்தக் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை அளிக்க வேண்டும்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் அதிகமாக பனையேறும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பனை வெல்லத்திற்கு விலை இல்லாத காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் லேபர் டிப்பார்ட்மெண்ட் இவர்களுக்குச் சட்டம், கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏதோ கூலி கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் முதல் நாள் பதனியை தொழிலாளி எடுத்துக் கொள்கிறான், மறு நாள் பதனியை மரத்திற்குச் சொந்தமானவர் எடுத்துக் கொள்கிறார். நெல் பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கு 60—40 என்ற விகிதம் மாறி 75—25 என்று வந்திருப்பது போல் பனையேறும் தொழிலாளர்களைப்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 ஏப்ரல் 19]

பொறுத்தும் 75 பங்கு தொழிலாளர்களுக்கும் 25 பங்கு உரிமையாளர்களுக்கும் என்ற முறையில் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மால் முடிகின்ற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இயந்திரத்தால் மால் முடிய தனி நபர்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுத்த காரணத்தால் கடலோரங்களில் வசிக்கின்ற ஏழைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழைத் தாய்மார்கள், குழந்தைகள் காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்ற முறையில் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் இந்த லைசன்ஸ்களை அரசு வாபஸ் வாங்க வேண்டும். காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிசுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் முறையில் இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இருக்கின்ற விதிமுறைகளை மாற்றவில்லை. அங்குள்ள கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க தண்ணீர் இல்லை போதுமான மழையிருந்தும் குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சம் எல்லாக் கிராமங்களிலும் இருக்கிறது. மாங்குடி, வாவரை, உசரவினை போன்ற ஊராட்சிப் பகுதிகளில் குடிநீர்த் திட்டம் செயல்படவில்லை.

கருங்கல், கப்பியறை, பேரூராட்சிகளிலே அந்தத் திட்டம் இனிமேல் தான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும், அதையும் கவனிக்கவேண்டும், வேர்கிளம்பி பேரூராட்சியில் பூவங்கோடு கிராமத்திலே ஒரு குடிநீர் திட்டம் வேண்டுமென்று ஒரு மனு அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக வீட்டு வசதி, ஏற்கனவே ஜர்னலிஸ்களுக்கு பீட்டர்ஸ் ரோடிலே 35 வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ரிப்போர்ட்டர்களுக்கு இப்போது வீடுகள் கிடைப்பதில்லை, அவர்கள் அந்த வகுப்பிலே முக்கியமானவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஆகவே ரிப்போர்ட்டர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு மேலும் 15,20 வீடுகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியத்தின் பேரிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே தொழிலில் அமைதி வேண்டும், தொழில் அமைதி இருந்தால் ஒழிய உற்பத்தி பெருக முடியாது தொழில் அமைதி என்ற பெயரால்

[1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளைப் பறித்துவிடக் கூடாது. அவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படாமல் தொழில் அமைதி இருப்பதற்கான முயற்சியை அரசு ஏற்படுத்தியாகவேண்டும்.

இன்றைக்கு ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலேயும் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் தொழிற்சங்கங்களுக்குள்ளே போட்டாபோட்டி ஏற்பட்டு அதனால் பல இடங்களிலே தொழில் அமைதியின்மை ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படாமல் தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அமுலாக்கவேண்டும். அப்படி அதை அமலாக்குவதிலே அரசுக்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் இருக்கமுடியாது. முன்னாலே இருந்த தி.மு.க. அரசு இந்த அவையிலே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிட்டது. ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டால் 100க்கு 100 தொழில் அமைதி வந்துவிடும் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை, ஆனால் பெருமளவிற்கு தொழில் அமைதியின்மை குறையும். தொழிற் சங்க போட்டா போட்டிகள் குறையும் என்பது என்னுடைய ஆழ்ந்த கருத்து. அந்த மசோதாவை அவர்கள் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றமுடியாததற்குக் காரணம் அந்தந்த தொழிற் சாலையிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் தான் சங்கத்திற்கு தலைவர்களாக இருக்கலாம் என்று அதிலே ஒரு ஷரத்து இருந்தது, அதனால் நிறைவேற்றமுடியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அந்த மாதிரியான முறையிலே தொழிற்சாலை களிலே இருக்கிறவர்கள் தான் தலைவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது தவறான கருத்து. அந்தக் கருத்திலே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவருவதிலே பிரயோஜனம் இல்லை. ஒரு தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்கிறவரைத் தான் சங்கத்திற்குத் தலைவராகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னால் அது அவர்கள் யாரை விரும்புகிறார்களோ அவர்களைக் கொண்டுவர முடியாத அளவிற்கு அவர்களுடைய உரிமையைப் பயன்படுத்த முடியாத முறையில் போகும். ஆகவே அந்தத் தலைவரைத் தான் தேர்ந்து எடுக்கவேண்டுமென்று நாம் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது சரியல்ல, வெளியார் வருவதைத் தடை செய்யாமல் அந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்படுமானால் தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த நன்மையும் தொழிற்சாலைகளிலே அமைதி இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும். சீக்ரட் பேலட் வைத்து அவர்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம், தேர்ந்து எடுக்கப்படுகிறவர் தான் மேனேஜ்மென்டோடு நெகோஷியேட் பண்ணி முடிக்கலாம், வேறு யாரும் செய்ய முடியாது, போட்டி என்பதே வராது. இங்கே பேசிய உறுப்பினர் அம்பிசாபதி அவர்கள் பேசியபோது உங்கள் மேல் ஒரு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 ஏப்ரல் 19]

சார்னை சொன்னார்கள். ஏ.ஐ.டி.யு.சி.யை உடைத்துத்தான் ஐ.என்.டி.யு.சி. வந்தது, அப்புறம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி போய்விட்டது, அதனால் தான் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள், பின்னாலே டி.எம்.கே.யும் அப்படிச் செய்தார்கள், ஆட்சி போனதற்கு அதுதான் காரணம் என்று சொன்னார்கள். சி.ஐ.டி.யு. ஆரம்பித்து 9 வருடங்கள் தான் ஆகின்றன, அவர்கள் தோற்றார்கள், யாரால் தோற்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. நீங்கள் இப்போது தொழிற்சங்கம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள், இருக்கலாம், ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறவர்களுக்கு அப்படி ஒரு தனி அமைப்பு தனக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கலாம். அப்படித்தான் காங்கிரஸ்க்கும் அந்த எண்ணம் இருந்தது. டி.எம்.கே.க்கும் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்தது, உங்களிடத்திலேயும் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கலாம்.

(பிற்பகல் 1-00 மணி)]

ஆனால் அந்த எண்ணத்தை நிறைவேற்றும்பொழுது தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பாதிக்கப்படாமல் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டால் அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கள் எல்லாம் உங்கள் பேரில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லாமற் போய்விடும் என்பதால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தொழிலாளர்கள் பற்றி ரொம்ப அக்கறை உள்ளவர்கள், தொழிற் சங்கத்திலே இருந்து பணியாற்றியவர்கள் என்ற முறையில் இந்த மாதிரி சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முன் வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சும்கோ மீட்டர் விஷயமாக 12(3)—ஐ அப்படியே காப்பாற்றி கூடுமான வரையில், எதிர்த்துப் போராடியவர்களுக்கும் மனச் சங்கடம் இல்லாமல் நடுநிலையிலே இருந்து செய்த தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கூட, அவருடைய கோரிக்கையையும் ஓரளவிற்கு நிறைவேற்றி விட்டு—முழுதும் நிறைவேற்ற வில்லை என்றாலும், ஓரளவிற்கு நிறைவேற்றி, 12(3) அக்ரிமெண்ட்டை ரொம்ப நல்ல முறையிலே, தீர்த்து வைத்த அமைச்சரவைக்கு, குறிப்பாக தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களுக்கு எனனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் மேக்னசைட்டை அரசு எடுத்திருக்கிறது. அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த பேக்டரியை ஜாயின்ட் செக்டராக வைத்திருப்பது நல்லதல்ல, அதை அரசாங்கமே நடத்த வேண்டும், ஏனென்றால்

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மைனிங் நடத்துவதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் அந்த பேக்டரியை ஜாயின்ட் செக்டராக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மைனிங்கில் நஷ்டம் வரும், இது இலாபம் வரும் ஒன்று, எனவே இரண்டையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டும். அரசுப் பணத்தைப் போட்டு [அவர்கள் கொஞ்சம் போடுகிறார்கள்] அந்த முதலாளிகையில் கொடுத்துச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே, அதை அரசே எடுத்து நடத்தக்கூடிய முடிவை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால், அதைப்பற்றி இன்டஸ்ட்ரியில் பேச வேண்டும், இருந்தாலும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களிடத்தில் பல்வேறு தடவை சொல்லியிருக்கிறோம், தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. நாராயணன் அவர்களோடு சென்று சொல்லியிருக்கிறோம். சுமார் 500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய அந்தத் தொழிற்சாலையை முடிய காரணத்தால் அவர்கள் வாழ வழியில்லாமல் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காந்தி—காமராஜ் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு இதில் ரொம்ப இன்டரஸ்ட். அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி சொல்வதற்கு முன்னால், இது கிடைத்தால்தானே நன்றி சொல்ல முடியும். இந்தத் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டால் அமைச்சருக்கு ஐந்து தடவை வேண்டுமானாலும் நன்றி சொல்வேன், 50 தடவை வேண்டுமானாலும் நன்றி சொல்கிறேன். இந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலை போனஸ் சம்பந்தமாக பேச்சு வார்த்தை முறிந்து எல்லாத் தொழிற் சங்கங்களுமே பாகுபாடு இல்லாமல் கூட்டு முயற்சியாக ஸ்ட்ரைக் செய்யப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கத்தின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள், ஸ்ட்ரைக், பெரிய போராட்டம் நடத்தப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

மேற்கு வங்கத்திலும், மகாராஷ்டிராவிலும் ஒப்பந்தம் முடிந்து விட்டது, தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக நல்ல முறையிலே முடித்திருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்காளத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சர்க்கார். மகாராஷ்டிரத்தில் ஜனதா சேர்ந்த சர்க்கார், கூட்டு சர்க்கார், பவார் சர்க்கார் அங்கேயெல்லாம் அவர்கள் முன்னின்று முயற்சி செய்து முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். உங்களுக்கு என்ன தகவல் என்று தெரியவில்லை. இங்கேயும் நீங்களும் முன்னோடியாக இருந்து செய்ய

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 ஏப்ரல் 19]

வேண்டுமென்று தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளர் பிரச்னையைத் தீர்த்து வைக்க அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே பஞ்சாலைத் தொழில், மிக அதிகமான தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற பிரதான தொழில். அவர்களுக்குச் சங்கடங்களும், தொழில் அமைதியின்மையும் ஏற்பட்டு வ்டக் கூடாது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை குரோம் லெதர், இந்தியாவிலேயே நல்ல தோல் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையாகும். அந்தத் தொழிற்சாலை யில் நடக்கும் போராட்டமே விநோதமாக இருக்கிறது. முதலாளி லாக் அஷ்ட்டும் செய்யவில்லை, தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளமும் கொடுக்கவில்லை. தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைக்குப் போகிறார்கள், ஒன்பது மணி என்றால் ஈரன் ஒலிக்கிறது, ஒன்பது மணிக்கு உள்ளே போகிறார்கள். உள்ளே வேலை இல்லை, உட்கார்திருந்து விட்டு வெளியே வருகிறார்கள். பத்து மாதங்களாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் ஆரம்பித்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பேங்கிலே இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுத்து அது போய்விட்டதே என்று அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசு முன் அனுமதி கொடுத்து, அந்தப் பேங்கே எடுத்து நடத்த முன் வருவதற்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால் பேங்கே எடுத்து அதை நடத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதில் ஏன் காலதாமதம் காட்டவேண்டும்? அந்த முதலாளியும் நடத்தவும் மாட்டேன் என்கிறார். யார் அதிக விலை கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறார். என்றைக்கு, யார் வந்து அந்தத் தொழிற்சாலையை அதிக விலைக்குவாங்குவது? என்றைக்கு அவர் விற்பது? என்றைக்கு அத்தொழிற்சாலை நடப்பது? இதெல்லாம் சாத்தியமே இல்லை. பாங்குக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்து அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த முயற்சிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளி சாப்பிடாமல் எப்படி இருப்பான்? இதை எப்பொழுதோ அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும் அரசு சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஏன் உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையா? இந்த மாதிரி தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கக்கூடிய வகையில் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு சாப்பிட வழி ஏற்படுத்த வேண்டும். நீங்கள், சட்டப்படிதான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், தெரியும். ஆகவே, ஒன்று அரசு எடுத்து நடத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பாங்கு மூலமாக, அதனை நடத்த முயற்சிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்து, பீடி தொழிலாளர்கள், பீடி தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு ஒழுங்காகப் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் ப்ரமிசுஸஸ்—க்குள்ளே, செயல்படாமல், காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் மாதிரி, வீட்டிலே செய்யச் சொல்லி, தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான சலுகை கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். திருச்சியிலே ஹாட்டின் பீடி முதலாளி, எந்தச் சலுகையும் கொடுப்பதில்லை. அங்கு சங்கமே வைக்க விடாமல், முதலாளி அதை உடைத்து, யார் சங்கம் வைத்தார்களோ, அவர்களுக்கு வேலை இல்லையென்று தள்ளிவிடுகிறார். அதன்மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கப் போனால், அந்த முதலாளி, ஏ.ஐ.ஏ.டி. எம்.கே.யில் சேர்ந்தேன் என்று சொன்னார். எந்தக் கட்சியில் சேர்ந்தால் என்ன? நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். இது ஒரு கோர்வை. அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் அந்தக் கட்சி. அந்த மாதிரி சில பேர் இருப்பார்கள். அடுத்த கட்சி வந்தால், உங்கள் கட்சியில் பேச மாட்டார். உங்களைக் காலைவாரிவிட்டு அவர் போய் விடுவார், தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பரதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

பீடி தொழிலாளர்களுக்கு சில உதவிகள் கொடுத்திருக்கிறது மத்திய அரசு. செஸ்ஸ் பண்டிவிருந்து தொழிலாளர்கள் பிள்ளைகள் படிக்க ஸ்காலர்ஷிப், சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலே கொடுக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலே அதிகமாகக் கொடுத்தும் நம் ஸ்டேட்டிலே அதைப் பயன்படுத்தவே இல்லை, அல்லது பயன்படுத்தியது ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. கேரளாவிலே 6,000 மனுக்கள் போயிருக்கின்றன. நம் ஸ்டேட்டிலேயிருந்து 100 தான் போயிருக்கின்றன. ஏன்? தொழிலாளர்களுக்கு அறிவித்து, அதை உருப்படியாகப் பயன்படுத்தினால், மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற மானியத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியும். அதிலே, கவனம் செலுத்தி, தமிழ்நாட்டுக்கு உரிய பங்கு கிடைக்கும் வகையிலே அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு, இந்தச் சம்பளப் பிரச்னை இருக்கிறது. முதலாளிகள் என்ன சொல்வார்கள் என்றால், சர்க்கரைக்கு விலை கிடையாது, சரும்புக்கு விலை கிடையாது, அது, இது என்று சொல்வார்கள். இதர மாநிலங்களில், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய சம்பளம் கிடைக்கிறது. அதே மாதிரி சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு, இங்கும், ஊதியம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லாரி டிரான்ஸ்போர்ட். அவர்கள் ஆர்கனைஸ்ட் ஆக சங்கம் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், ஒரு முதலாளி 1 லாரி, 2 லாரி என்று வைத்திருப்பார்கள். அரசு கூட லாரி

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 ஏப்ரல் 19]

மூரான்ஸ்டோர்ட் வைத்திருக்கிறது. லாரி தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. சேர்ந்தாற்போல் 7 நாட்கள் ஒட்டுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால்தான், லாரிகளால் தான் அதிகம் ஆக்சிடெண்டுகள் ஆகின்றன. மெட்ராசிலேயிருந்து, திருச்சிக்கு மூரங்க் ரோடிலே போனால், ஒரு நாளைக்கு 3, 4 லாரி ஆக்சிடென்ட் பார்க்கலாம். ஏனென்றால், லாரி தொழிலாளர்கள் சேர்ந்தாற்போல், கண் விழித்து, சம்பளம் போய் விடுமோ, வேலை போய் விடுமோ, என்று லாரி ஒட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க, இவ்வளவு நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்ற வகையில் பாதுகாப்பு அளிப்போமானால், இந்த லாரி ஆக்சிடெண்டுகளைக் குறைக்க நம்மால் முடியும் என்று நான்கருதுகிறேன்.

இது தவிர, சிறு சிறு தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அரசுத் தரப்பிலேயும் இது மாதிரி பல்வேறு வகையிலே இருக்கின்றன. கும்பகோணத்திலே சேக்ரட் ஹார்ட் லெப்ரசி சென்டர் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் தர்மத்திலே அதை நடத்துகிறார்கள். அதிலேயிருக்கிற எம்பிளாயிசுக்கு சம்பளம் குறைச்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே, வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதனை உடனடியாகக் கவனித்து, அவர்களது குறைகளைக் களைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1.10.]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சினில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனில் மூட்டைத் தூக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு அறிவித்த சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அதற்காக அவர்கள் உண்ணாவிரதம்கூட இருந்தார்கள். ஒன்றும் பிரயோஜனப்படவில்லை. மனு கொடுத்து கேட்டுப் பார்த்தார்கள். ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. அந்த மனுவை அப்படியே தூக்கிப் போட்டுவிட்டார்கள். உண்ணாவிரதம் இருந்து பார்த்தார்கள். உண்ணாவிரதமும் போச்சு. அவர்கள் கதி என்ன ஆவது? அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? எப்படி வாழ்வார்கள்? அறிவித்த சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதுகூட அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், இங்கே ஒரு லேபர் அமைச்சர் எதற்கு? இது எவ்வளவு பெரிய குறை தெரியுமா? நியாயமான கோரிக்கையா என்று பாருங்கள். பார்த்து அதை கொடுப்பதற்கு எந்தவித தடையும் இல்லாமல் கொடுக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் நிச்சயமாக செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மேட்டூர் அலுமினியம், மால்கோ. அங்கே 61-ல் பெரிய போராட்டம் நடந்தது. ஏதோ சில தொழிலாளர்களை டிஸ்மிஸ் செய்து வட்டார்கள் அப்போது. ஒரு 100 பேர்கள் இருக்கும், அவர்களை பணியிலிருந்து வீட்டுக்கு டிஸ்மிஸ் செய்து

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

விட்டார்கள். அப்போது அது தனியார் நிறுவனமாக ஜாயிண்ட் செக்டாராக இருந்தது. இப்போது அந்த நிறுவனத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. அந்த வேலையை இழந்தவர்கள் இப்போது மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் பாதி பேர் செத்துக்கூட போய்விட்டார்கள். ஒரு முப்பது, நாற்பது பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு திரும்பவும் அங்கே வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனையை அனுதாபத்தோடு கவனித்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அன்-ஆர்கனைஸ்டு லேபர்கள். இவர்கள் தான் பெரிய அளவில் இருக்கிறார்கள். சில விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், மீனவர்கள், கடைகளில் வேலை பார்ப்பவர்கள், இப்படி ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போராட்டம் செய்ய முடியாது. ஒரு கடையில் 4 பேர் இருப்பார்கள், இன்னொரு கடையில் 2 பேர்கள் இருப்பார்கள், அவர்கள் எப்படி போராட்டம் நடத்த முடியும்? அவர்களுக்கு சரியான ஊதியம் கிடையாது. அவர்களுக்கு சரியான ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய வேலை நேரங்கள் இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது கிடையாது. அப்படி அவர்கள் வேலை நேரத்தை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு முறை உத்தரவிடப்பட்டது. அந்த உத்தரவு வந்த காலத்தில் சுமமா இடைவேளையின் போது 2, 3 மணிநேரம் கடையை மூடிவிட்டு பிறகு திறந்தார்கள். இப்போது அது சரியாக அமுல்படுத்தப்படுகிறதா கிடையாது. அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் ஒரு நாளைக்கு 12 மணி நேரம், 15 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். காலையில் 8 மணிக்கு ஆரம்பித்தால் இரவு 10 மணி வரையில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான சட்டங்கள் இல்லை. இருப்பதையும் சரியாக அமுல்படுத்தப்படுவதில்லை.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : மணியடித்து, 15 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன, சீக்கிரம் முடிக்கப்பாருங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அவர்களுக்கு நாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இத்தகைய தொழிலாளர்களுக்காகத்தான் சட்டம் போடப்படுகிறது. போடப்பட வேண்டும். போட்டிருக்கும் சட்டங்களே சரியாக அமுல் ஆக்கப்படவில்லை என்றால், இத்தகைய சட்டங்கள் போடப்பட்டதான் வேண்டுமா என்ன? அந்தச் சட்டங்களினால் பிரயோஜனம் இல்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஆண் தொழிலாளர்களுக்கு, 5 ரூபாய், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு 3½ ரூபாய். ஆனால், உண்மையில் கொடுக்கப்படுவது ஆண் கூலியானால் 2½ ரூபாய்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரித்து] [1979 ஏப்ரல் 19]

பெண் கூலியாளுக்கு 1½ ரூபாய். இப்படி இந்த நாட்டிலே 2½யும், 1½ யும் வாங்கிக் கொண்டிருந்தால், அவர்கள் எப்படி ஊழ முடியும். அப்பறம் எதற்காக இங்கே நாமெல்லாம் இருக்க வேண்டும், சட்டங்களைப் போட வேண்டும்.

கேரளா ஆக்ட் பார்த்தேன். அவர்களுடைய லேபர் ஆக்ட் சட்டம் ரொம்ப நல்ல சட்டம். நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மாதிரியான சட்டத்தை நீங்கள் இங்கே போட வேண்டும். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

பெயரளவிலே சட்டத்தைப்போட்டுவிட்டோம் என்றிருக்க கூடாது. அந்தச் சட்டத்தை சரியாக அமுல் ஆக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எப்படி எப்படியெல்லாம் சட்டம் போட்டு அவர்களை பாதுகாப்பது என்று அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். யோசனை செய்ய வேண்டும்—சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு பல்வேறு வகைகளில் உதவுவதற்கான வழிகளில் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது குறித்து எனக்கு முன்னால் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டம், மேச்சேரி யூனியனில் நிரந்தரமாக தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. அந்த மேச்சேரி மேட்டூரில் இருந்து 8 மைல் தூரத்தில்தான் இருக்கிறது. மேட்டூரில் தண்ணீர் நிறைய இருந்தாலும் அந்த இடத்திற்கு தண்ணீர் கிடைப்பது இல்லை. அங்கே குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, குடிப்பதற்கு, தண்ணீர் தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர் திட்டம் யூராவும் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் தற்போது செய்து கொண்டு வருகிறது. குடிநீர் திட்டம் ஒரு கிராஷ் ப்ரோக்ராம் என்ற முறையில் செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் அந்தத் திட்டத்தை அந்த வாரியத்திடம் ஒப்படைத்தார்கள். தற்போது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் சிறிய வேலைகள் எங்காவது செய்ய வேண்டும் என்றால் கூட அதற்கும் அந்த குடிநீர் வாரியம் தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அது பல்வேறு இடங்களில் சரியாக அமையவில்லை. அப்படிப்பட்ட சிறிய வேலைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செய்வது என்று இருந்தால், அவர்களுக்கு ஏற்பாடாக எந்தெந்த இடத்தில் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று தெரியும். அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் முறையாக எடுத்துக் கொண்டு, தேவைக்கு ஏற்ற வகையில் செய்வார்கள். ஆகவே, சிறிய வேலைகளைப் பொறுத்த வரையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

களுக்கு அந்த வேலைகளைச் செய்ய அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால், அந்த சேர்மன், அங்கேயுள்ள ஆணையர் போன்றோர் தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்த திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். அதிகமான அளவிற்கு செலவு செய்து செய்யக்கூடிய—உதாரணமாக 40,000, 50,000 ரூபாய் என்கிற அளவிற்குச் செய்யும் வேலைகளை வாரியத்திடம் வந்து விட்டால், ஆகவே, இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், ஒரு குடிநீர் திட்டம் வேண்டும் என்று இரண்டு ஆண்டு காலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறேன். குடிநீர் வாரியத்திற்கு இரண்டு மூன்று முறை எழுதி இருக்கிறேன். இன்னும் எனக்கு ஒரு பதில் கூட வரவில்லை. என்னுடைய தொகுதி கடற்கரை பகுதி. அதனால் எங்கே தோண்டினாலும் உப்புத் தண்ணீர் வருகிறது. அதனால், அவர்கள் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வசதியுள்ளவர்கள் தண்ணீர் வண்டியில் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. வண்டியில்லாதவர்கள் ½ நாள் அதற்காக செலவழித்து, கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தம்பிக் கோட்டை, வடகாடு, மேலக்காடு, மறவக்காடு, தர்மரைக்கோட்டை ஒரு பகுதி, பழஞ்சூர் ஒரு பகுதி ஆகிய இடங்களில் கிணறு போட்டால் பூமியில் உப்புத் தண்ணீர்தான் வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 20,000 மக்கள் இந்த நிலையால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த 20,000 மக்கள் பயன் அடையும் வகையில் ஒரு குடிநீர் திட்டத்தைப் போட்டு, நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் நடந்த விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பாலகிருஷ்ணன், செல்வராஜ், ரமணிகிருஷாமி, மார்க்கப்பந்து, அம்பிகாபதி, ஆண்டி அம்பலம், பாலுச்சாமி, ஆறுமுகம், ஜேம்ஸ், மாரிமுத்து, சேலம் ஆறுமுகம், கா.கா. தே. கா. கட்சி ஆக எல்லோரும் கலந்து கொண்டு, இதிலே அரசியல் கட்சிக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப இந்த அரசின் கொள்கையை விமர்சனம் செய்தார்கள்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு 15 தினங்களுக்கு முன்னால் என்னால் மிகவும் மதிக்கப்படுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் தோல் ரொம்பத் தடித்துப் போய் விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எதற்காகச் சொன்னார்கள் என்றால் அவர் ஏதோ சொன்ன ஒன்றை உடனே செய்ய முடியவில்லை என்பதால் சொன்னார்கள். இப்போது எல்லாம் கோபம் வருவது இல்லை—முன்பெல்லாம் போல். அமைச்சராகியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். எப்போதுமே He is noted for his blunt speech. அதற்கு முன் காரணமே பல்லாண்டு காலத்திற்கு முன்பாகவே எங்களுடைய ஒப்பற்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

பதவி வரும்போது பணிவு வரவேண்டும் தோழா என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, பதவி வந்த பிறகு in Raghavanandam's life தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை அரசியல் பிரச்சினையாக்கக் கூடாது. தனிப்பட்ட கோப தாபங்கள் இருக்கக் கூடாது, என்கிற அடிப்படையில் மாறி அமைதியின் மொத்த சொருபமாக இருக்க வேண்டும், இருக்கக்கூடிய பதவிக்கு ஏற்ப கண்ணியமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் பதவி வரும் போது பணிவு வரவேண்டும் தோழா என்று புரட்சித் தலைவர் கூறினார்கள். நாம் ஒரு நாளைக்கு பதவிக்கு வரப்போகிறோம் என்பதை he was able to see far beyond his nose அறிந்து அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே தான் நான் அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டு இருந்தேன்.

(பிற்பகல் 1-20).

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி போன்றவர்கள் எல்லாம் எங்களுடைய கொள்கையை நீண்ட காலமாக கவனித்து வருவதாகவும் அது தங்களுடைய கொள்கைக்கு ஏற்றவகையில் வரவில்லை என்றும் நல்ல நோக்கிலே தொழிலாளர்களைப் பார்த்து தொழிலாளர்களுக்கு நல்லது செய்யவில்லை என்ற காரணங்கள் கூறி விமர்சனம் செய்தார்கள். ஆனால் எல்லோருமே மிகக் கண்ணியமாக வார்த்தையை உபயோகித்தனர். The discussion was of very high order. அதற்காக நான் முன்னாலே இந்த அரசின் சார்பாக உங்களுக்கு நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு என்னுடைய பதில் இதுதான்.

1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 3-ம் நாளை திரு. உமாநாத் அவர்கள் நிதியமைச்சருக்குப் பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். “இன்றைக்கு புத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். கரெக்டாக் நடந்தால் நாங்கள் வரவேற்போம். இல்லாவிட்டால், நாங்கள் அப்போஸ் பண்ணுவோம். டிபேட்டில் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிற மாதிரி அவர்கள் சொல்கிற எல்லாவற்றையும் பின்பற்றி நடப்போம் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு”. இது எங்கள் கட்சிக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னது. அதை இப்போது திருப்பி அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். டிபேட்டில் நீங்கள் சொல்கிறபடியே நாங்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. நீங்கள் பின்பற்றுவது மார்க்ஸிஸம். நாங்கள் பின்பற்றுவது அண்ணாமிசம்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, நாங்கள் சொல்வதைப் பின்பற்றச் சொல்லவில்லை, அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தியதைத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று திரு. ரமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் சொல்கிற மாதிரி அவர்கள் சொல்லவில்லை.

1979 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, மார்க்ஸிஸத்தைப் பற்றி நானும் படித்திருக்கிறேன். பல மார்க்ஸிஸ்ட்கள் பிறப்பதற்கு முன்னதாகவே நான், வயது அதிகமாக ஆகிவிட்டதன் காரணத்தால் அவற்றைப் படித்துவிட்டேன். நான் கிழவன், 63 வயது ஆகிறது. ripe old age. அந்த மார்க்ஸிஸத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்டு வேலை செய்வது ஒரு பாணி. நாங்கள் புரிந்து கொண்டு வேலை செய்வது ஒரு பாணி.

LABOUR AND MONOPOLY CAPITAL—THE DEGRADATION OF LABOUR IN 20TH CENTURY.

அந்தப் புத்தகத்தில் 20-ம் நூற்றாண்டில் தொழிலாளர்கள் எப்படி பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் படித்துப் பார்த்து, அவர்களை அதிலிருந்து விடுதலை செய்வதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்ற வழிவகைகளை வகுத்து என்ன எல்லாம் செய்தார்கள் என்பதை நான் படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு புத்தகத்தை என்னிடத்தில் கொடுத்து படிக்கச் சொல்லி இருக்கிறார் முதலமைச்சரவர்கள். பதவி வந்த பிறகு பழைய இராகவானந்தம் புதியவராக மாறிவிட்டாரோ என்ற சந்தேகம் யாருக்கும் ஏற்படக்கூடாது. பதவி வந்தவுடன் மாறிவிடக் கூடாது என்பதற்காக அப்படி அந்தப் புத்தகத்தைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னார்.

To be abundantly cautious என்பதற்காக ஒவ்வொரு ஒரு சில புத்தகத்தைக் அமைச்சருக்கும் கொடுத்து இருக்கின்றார்.

திரு. கு. ரமணி : 'Imperialism is the highest stage of Monopoly Capitalism' என்ற புத்தகத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் படிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்னிடம் பணம் வாங்காமல் புரட்சித் தலைவரவர்கள் கொடுத்து போல் அவர்களும் கொடுத்தால் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் குடிதண்ணீர் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் பகுதி ஆற்றி விருந்து தண்ணீர் எடுக்க முடியாது என்று வல்லுநர்கள் சொன்ன காரணத்தால் அங்கிருந்து தண்ணீர் எடுக்க வில்லை. இந்தத் தண்ணீர் கொடுப்பதைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். அதுபற்றி விவரம் எல்லாம் பின்னால் தருகிறேன். லேபர், வாட்டர் சப்ளை, ஹவுஸிங் என்று எடுக்கும்போது விவரம் தருகிறேன். நான் இப்போது அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல

[திரு. எஸ். இராகவனந்தம்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

விரும்புகிறேன். அவர் சர் குறிப்பிடுகின்ற வைகை ஆற்றில் அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் எடுக்க வசதி இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆறு இருந்தால் மட்டும் தண்ணீர் எடுத்துவந்த முடியாது. இருபது கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை சென்று அதன் பின்னர் ஒரு சின்ன கிளை அங்கே இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அங்கிருந்து தண்ணீர் எடுக்க முடியும். இந்த பதிலை நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. செல்வராஜ் சொன்னதை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய முயற்சி எடுக்கிறேன்.

அடுத்து அருமைச் சகோதரர் திரு. ரமணி அவர்கள் வழக்கம் போல் எல். எம். டபிள்யூ., டி. வி. எஸ்., சிம்கோ, டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ் பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம், கால் அட்டென்ஷன், ஷார்ட் நோட்டீஸ் கொஸ்டின், லாங் நோட்டீஸ் கொஸ்டின் என்றெல்லாம் கொடுத்து அதற்கு பதில் சொல்லி இருக்கின்ற காரணத்தால் அதிலே அதிகமாகப் இப்போது பேசவிரும்பவில்லை. நீங்கள் உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இவைகளில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு, திருந்த வேண்டிய நிலை இருக்குமேயானால் திருத்திக் கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் எங்களுடைய கருத்தை உங்களுக்குச் சொல்லும்போது, அப்போது நீங்கள் சொன்னது தவறாக இருக்கிறது என்று நீங்கள் நினைத்தால் அப்போது அந்த மாறுபட்ட அப்ரோச் செய்வதற்கு எங்களுக்குத் துணையாக இருந்தால் நல்லது.

[மாண்புமிகு துணைத் தலைமை]

டி. ஐ. சைக்கிள்சைப் பொறுத்தவரையில் 5 பேர்கள் குழுவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 'பியர்ட்செல்' பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் நிறைய அனவுன்ஸ்மென்ட் பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி, அதை அதிகமாகச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். 'பியர்ட்செல்' லில் 10 தொழிற் சங்கங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். செட்டில்மென்ட் அதிகாரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டி. வி. எஸ். சைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஜாடையாகச் சொன்னார்கள். He is highly intelligent. அதில் சந்தேகமில்லை.

In general Marxists are very intelligent. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தியாகம் செய்துவிட்டு கடைசிவரையில் இருப்பது என்பது சாமான்யம் அல்ல, மதிப்பிற்குரிய அனந்தன் நம்பியாரும் நானும்

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. எஸ். இரமகவனந்தம்]

நீண்ட நாட்களாக 194-0லே இருந்து தலைவர்களாக இருந்தோம் இப்போது இருக்கின்ற தலைவர்கள் பின்னால் வந்தவர்கள், ஏ., கே. ஜி. அவர்களோடு பாதுகாப்பு கைதியாக நாங்கள் சிறையில் இருந்தோம், ஆனால் இப்போது பேசிய எல்லாம் உறுப்பினர்களுக்கும் மதிப்பு உண்டு, நாமினேட்ட உறுப்பினரையும் சேர்த்து இங்கே 235 உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றார்கள், அதாவது 234 பிளஸ் 1, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக மன்ற உறுப்பினர்களாக இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். அந்த உணர்வோடு அவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுத்து அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்குப் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன்,

டி. வி. எஸ். என்பது ஒரு தனி நிறுவனம், தொழிற்சங்கத்தில் நாங்கள் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும், நாங்கள் ரெபரென்ஸ் செய்திருக்கிறோம்

Payment of wages for the period of the lockout of the factory of M/s. Brakes India Limited, Madras—Industrial Tribunal-க்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்,

Payment of wages for the period of the lockout of the factory of Lucas T.V.S. Limited அதையும் டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம், நூறு பேர்களுக்கு மேல் இருந்தால் டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

Payment of wages for the period of lock out of the factory of Sundaram Claytons Limited, Madras. அதையும் Industrial Tribunalக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்,

Unemployment of 12 workmen in Sundram Claytons Limited அதையும் Labour Court-க்கு அனுப்பியிருக்கிறோம், Unemployment of P. Selvaraj in M/s. Brakes India Limited அதையும் Labour Court-க்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்,

நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இப்படி அனுப்பும் போது பாராட்டுதல், ஆனால் ஏதோ ஒன்றிரண்டு காரியங்களில் தவறு செய்துவிட்டால், நீங்கள் கோபித்துக் கொள்வது நல்லதா என்பதை உங்கள் முடிவுக்கு விட்டு விடுகிறேன், பின்னால் பிகர்ஸ் பற்றிச் சொல்கிறேன், இந்த ஆட்சியிலே அதிகமான அளவுக்கு, இரண்டு பங்கு அளவிற்குச் ரெபரென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும்,

[திரு. எஸ் இராகவானந்தம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், நான் அதற்கு இறுதியாக பதில் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஈரோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ரிபைனரீஸ் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராணி சொன்னார், நான் அவரோடு தோளோடு தோள்நின்று 55, 56 நாட்கள் போராடினேன் நான் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்,

He showed extra emphasis. இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ரிபைனரீஸ் கம்பவுன்ட் எல்லைக்குள்ளே கீழ்க்கண்ட மூன்று நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன,

Erode Sri Krishna Refineries.

Sri Shanmugham Sundaram Traders.

Durai Krishna Rice & oil Mills.

முதல் நிறுவனத்தில் இருபது தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், பெண்கள் யாரும் இல்லை, இரண்டாவது நிறுவனத்தில் ஐம்பது தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், மூன்றாவது நிறுவனத்தில் பெண் தொழிலாளர்கள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளில் கடந்த ஜூன். ஜூலை மாதங்களில் தொழிற்சாலை

[பிற்பகல் 1-30]

ஆய்வாளர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டது, இந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளுக்கும் உரிமம் வழங்குவதற்காக அங்கே அதிகாரிகள் சென்றிருக்கிறார்கள், ஆய்வின்போது அங்கு சட்டவிதிகளுக்கு முரண்பாடாக இருப்பவைகள் குறித்து, தொழிற்சாலை உரிமம் வழங்குவதற்கான காரணம் கேட்டு. ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

So, the Government is not sitting pretty idle என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்,

இன்னொன்று. இந்த நேரத்தில் மனமுவந்து எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், குறிப்பாக தொழிற்சங்கத்தில் முழு நேரமாக ஈடுபட்டு உழைக்கின்ற முழு நேர தொழிற்சங்க தலைவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றவர்கள் இங்கே இருப்பவர்களுக்கும், வெளியே இருப்பவர்களுக்கும், இந்த அரசின் சார்பாக இருகரம் கூப்பி, அவர்களுக்கு எனது நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் 19-ம் தேதி அதாவது இன்று வரை தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய.....

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

திரு. ரா. உமாநாத் : கை கூப்புகிற என்றாலே இரு கரம்கொண்டு கூப்புகிறது என்பது தான். ஒரு கையால் முடியாது.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஒரு கை என்றால் அடிப்பதாக ஆகிவிடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு அவையின் நேரத்தை இன்னும் சிறிது நேரம் நீட்டிக்கிறேன்,

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தமிழ்நாட்டில் ஸ்டிரைக் 8. லாக்அவுட் 2 இவ்வளவு தான் தமிழ்நாட்டில், Affected workers பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 4,611 தான், இந்த சுமுகமான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருக்கின்ற ஏ.ஐ.டி.யு.ஸி. ஐ.என்.டி.யு.ஸி. வி.டி.ஐ.யு.எச்.எம். எஸ்., ஏ.டி.யு.ஸி. டி.என்.யு.ஸி. ஜனதாக்கட்சியைச் சேர்ந்தது, இவர்கள் எல்லோருக்கும் என் நன்றியை அரசின் சார்பில் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொடர்ந்து இந்த ஹெஸ்தி கோப்ரேஷன், இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்,

ஒன்று, 12 (3) செட்டில்மென்டைப்பற்றி சொன்னார்கள், ஒரே வரியில் அதைப்பற்றி சொல்லிவிடுகிறேன், நானும் அருமை சகோதரர் மாண்புமிகு ரமணி அவர்களும் சேஷசாயி போர்டில் போராட்டம் நடத்தியபோது. 1974-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 28-ஆம் நாள் அன்று சமரச முறிவு அறிக்கை ஏற்பட்டு இது 12 (3) செட்டில்மென்ட், இதில் ஒரு கமாவைக் கூட மாற்றக்கூடாது என்று அப்போது இருந்த அரசு சொல்லிவிட்டது, அதற்கடுத்தாற்போல். 1974-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 11-ம் தேதியன்று அதை ரெபரன்ஸ்க்கும் அனுப்ப முடியாது..... Because all issues are covered by settlement என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் என்னால் பல ஆண்டுகளாக மதிக்கப்பட்டு பல முறை சோஷியலிஸித்தைப் பற்றி அடிக்கடி விவாதித்து, எனக்கு ஆசானாகவும் அந்த காலத்தில் 68-69-ல் இருந்த மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது. அவர்களுக்கே உரிய கண்ணியமான முறையில் அந்தப் பிரச்சனையை அணுகினார்கள்..... நீங்கள் என்ன தான் சொன்னாலும், பத்தினித்தன்மை கெட்டுவிட கூடாது. பத்தினித்தன்மை கெடக்கூடாது. எதை இழந்தாலும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பத்தினித் தன்மையை இழந்துவிட்டால் திரும்ப பெற முடியாது, உலகத்திலேயே திரும்பப் பெற முடியாத ஒன்றே ஒன்று இதுதான், அதனால் தான் பத்தினித் தன்மை

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

என்று சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை மிக அழகாக சொன்னார்கள். He is noted for that sobriety—sophisticated type of gentleman, என்று சொன்னால் அது திருவாளர் மாரிமுத்து அவர்களுக்குத் தான் பொருந்தும், அவர்கள் அந்த ஒப்பந்தத்தைக் காப்பாற்றியதையும் பெருமையாக சொல்லி. புரட்சித் தலைவரின் அணுகும் முறையையும் சொல்லி இந்தப் பெருமை எல்லாம் என்னைச் சேர்ந்தது அல்ல. நான் எல்லாம் இன்றைக்கு மனிதனாக உலாவுகிறேன் என்றால். மந்திரியாக வந்திருக்கிறேன் என்றால். எல்லாவற்றிற்கும் முழு முதற் காரணம் புரட்சித் தலைவரை சார்ந்தது என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும், என்னுடைய அரசியல் வாழ்கையை அழித்துவிட முயற்சி செய்தவர்கள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் என்னை இங்கு கொண்டு வந்து அமைச்சராக உட்காரச் செய்து பார்த்துக் கொண்டு. என்கரேஜ் செய்து கொண்டிருப்பவர் புரட்சித் தலைவர் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் சொல்ல வில்லை என்று சொன்னால். நான் நன்றி கொன்றவன் ஆவேன், சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் சொல்லும்போது. சொன்னார்கள். அதையும் செய்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அந்தச் சட்டத்தில் எப்படியாவது சந்து பொந்துகளைப் பார்த்து ஒப்பந்தத்தை காப்பாற்றினார். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையும் செய்தார் என்று சொன்னார்களே. அப்பேர்ப்பட்ட உத்தமர் ஆட்சிதான் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை திருவாளர் ரமணி அவர்களுக்கு, அவர்கள் தலையாட்டுவதிலிருந்து இதை ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்பதை நான் மனதார நம்புகிறேன். இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு எத்தனையோ ஒப்பந்தங்கள்.

நான் இன்னும் சொல்கிறேன், நான் மாண்புமிகு ரமணி அவர்களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை வைத்திருக்கிறவன் என்பதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்லுகிறேன், சிறுவாணி நீர்த் தேக்கம், 16 கோடி 16 லட்சத்திலுள்ள ஒரு திட்டம் என்னுடைய சக அமைச்சர், அண்ணன் அண்ணன் என்று உயிரை விடக்கூடியவர், அந்தக் கல்வி அமைச்சர் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார். அவரை அழைத்துக்கொண்டு போய் காண்பிக்கவில்லை. மருதாச்சலம், அண்ணை அண்ணை என்று என்னைப்பார்த்து அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர், அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் காண்பிக்கவில்லை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்களை நானே வலிய அழைத்துக்கொண்டுபோய் அந்தத் திட்டத்தைக் காண்பித்து விட்டு, அவர் வீட்டிலேயே சாப்பிட்டுவிட்டு, அவர் குழந்தைகளோடு பேசிவிட்டு, அங்கு அவருடைய பெண் குழந்தையோடு

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

‘அப்பாவை மாதிரி பாவிட்டிக்குல்லிப் போகாமல் நல்லா படித்து முன்னுக்கு வாருங்கள்’ என்று நான் சொல்லவே வண்டிய அறிவுரையும் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன்..... (சிரிப்பு)..... எனவே இங்கு குடாக பேசுவதனாலேயோ, அரசைக் கண்டித்து பேசுவதனாலேயோ, நாங்கள் எல்லாம் இந்த அரசை எதிர்க்கிறோம் என்றோ எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது..... (குறுக்கீடு)..... (திரு. நா. சுந்தரராஜ் எழுந்திருந்தார்.....) தயவு செய்து உட்காருங்கள், டிரன்ட் போய்விடும்.

இந்த அரசு எந்தெந்த விஷயங்களில் தலையிட்டது என்ற புகார்ப் பட்டியலுக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை.

I will give you all respect. Don't worry. We have done : இதுவரையிலே இந்த அரசு செய்த சாதனைப் பட்டியல் இருக்கின்றது. அதை பூராவையும் படிக்காவிட்டாலும், சிலவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் சட்டத் தைத் திருத்த வேண்டும் என்பதற்காக, ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறோம். அந்தக் குழுவிலே தொழிலாளர்கள், தொழில் அதிபர்கள், மற்றும் சட்டமன்ற பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு உயர்மட்டக் குழுவை அமைத்து, தொழிலாளர்கள் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்திருக்கிறோம்.

I do not think any States —any one of the 21 States in India except the Government of Gujrat has done it.

இந்தியாவில் 22 மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. எந்த மாநிலம் மும் செய்யவில்லை. இந்த அரசுதான், கீழ்க்கண்ட சட்டங்களை திருத்துவதற்கு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது.

- (1) தமிழ்நாடு கடைகள், மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம்.
- (2) தமிழ்நாடு உணவு விடுதிகள் சட்டம்.
- (3) தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள், தேசிய மற்றும் பண்டிகை விடுமுறைகள் சட்டம்.
- (4) தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதி சட்டம்.
- (5) ஊதிய பட்டுவாடா சட்டம், 1976.
- (6) தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கும் தகுதி வழங்குவது பற்றிய மசோதா.

அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையை அரசு பரிசீலித்து சட்டமாகக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும்.

லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

Labour Welfare officers are paid by the management. They are on the PayRoll of the Management.

அவர்கள் லேபரர்ஸ்களுக்கு வெல்பேர் செய்ய இல்லை. மாணேஜ்மென்ட், முதலாளிகளுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறார்கள். ஸ்டிரைக்கை உடைப்பதற்கும், தொழிலாளர்களை மேல் விசாரணைக்கு அனுப்பி, அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கும் அவர்கள் ஆலோசனை கூறுகிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக—அதாவது டெபுடேஷனாக அனுப்புவது குறித்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதினோம்; அவர்கள் ரெபியூஸ் பண்ணிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், மறுபடியும் ஒரு கடிதம்வர் எழுதியிருக்கிறேன். அங்கே இந்தப் பொறுப்பை வகிக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய ரவீந்திர வர்மா, என்மேல் மதிப்பு வைத்திருப்பவர், அவருக்கு கடிதம் எழுதி, நேரில் சென்று ஒப்புதல் பெற்று வரலாம் என்று எண்ணியுள்ளேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு டைம் கார்டு வழங்குதல். ஒவ்வொரு தொழிலாளர்களுக்கும் ஒவ்வொரு மாதமும், அவர் வேலை செய்கின்ற நாட்கள், அவருக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் போன்ற விவரங்கள் அந்த டைம் கார்டிலே பதிவு செய்து, விதிருப்பி அதை அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க தியொன்று தமிழ்நாடு தொழிற்சாலை விதிகளில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதனால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பின்னால் தாற்காலிகமாக வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டேன், ஊதியம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாத அளவில், அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தகராறு ஏற்பட்டால், இதை ஆதாரமாகக் காட்டலாம்.

இன்னும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்ய இருக்கிறது. ஒன்று ஊதிய விடுப்பு. ஒரு ஆண்டில் குறைந்தபட்சம் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால், அடுத்த ஆண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை.

One day for every 20 days.

என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அதைக் குறித்து, முதல் ஆண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால், தொடர்ந்து வரும் ஆண்டில் 240 நாட்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற பிரிவை, சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். அதை வலியுறுத்துவதாக இருக்கிறோம்.

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அடுத்து குறைந்தபட்சக் கூலி. பெஸ்டிவல் ஹாலிடேஸ் 5, நேஷனல் ஹாலிடேஸ் 4. இதைக் குறைந்தபட்ச கூலி சட்டத் தின்கீழ் சேர்க்கப்பட இருக்கிறது. எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் தமிழ்நாடு நிறுவன சட்டத்தின்கீழ் அமுலுக்கு கொண்டுவந்தாக வேண்டும்.

அதேபோன்று தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நிறுவனங்கள், தேசிய மற்றும் பண்டிகை விடுமுறைகள் சட்டத்தையும் மாற்றப் பெற ஏதுவாகிறது.

பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். அது நீண்ட பட்டியல்; அதைப் படிக்க நான் விரும்பவில்லை. பிரிவு 3, 4, 2 (ஜி) ஆகியவைகளை மாற்றினால் ஒழிய, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்காது. அதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

ரமணி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

Removal of liability of beedi workers to pay copy stamp paper under the Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Rules, 1958.

இதற்கு முன்னால் காப்பி வேண்டுமென்றால், ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும். இதை சென்ற ஆண்டு அறிவித்தோம். சட்ட சிக்கல்கள் காரணமாக இந்த பீடி தொழிலாளர்கள் சலுகைப் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆனால், இதற்கு இப்போது விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

அடுத்து, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயக் கமிட்டி நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களே இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் நீங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விரைவாக இந்தப் பரிந்துரைகளை வழங்குகிறீர்களோ அதற்கேற்ப படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். நீங்கள் அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—எந்த மாற்றமும் நீங்கள் செய்யக்கூடாது என்று. கூடுமான வரையில் அந்த வார்த்தையைக் காப்பாற்றுகிறோம். அதைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மேற்கு வங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்—
That is a healthy compensation.

அது வேண்டும். அதே நேரத்தில் மேற்கு வங்க முதல்வர் சொன்னதையும் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன்—

(திரு. எஸ். இராகவாணந்தம்)

[1979 ஏப்ரல் 19]

‘The West Bengal Chief Minister, Mr. Jyoti Basu, today asked the workers in factories to keep an eye on production specially after achieving their demands. (Hindu, dated 15th April 1979).

அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பெற்று—அது நல்ல மார்க்சிஸ்ட் சித்தாந்தம். தலைசிறந்த தலைவர் என்ற முறையில் கூறுகிறார்—கோரிக்கைகளைப் பெற்ற பிறகு அதற்குப் பின்னால் அந்த நிறுவனம் சிறப்பாக நடைபெற ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், கோவாப்ப ரேட்டிவ் ஹவுசிங் சொசைடி ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் எல்லாம் பேசினீர்கள்—நான்கு தவணைகள், மூன்று தவணைகள் வரிசையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் பேசினீர்கள். அதைப் பற்றிப் படித்து விடுகிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் வீட்டில்லா ஏழை மக்களுக்கு அரசே வீட்டு மனை வழங்குவதுடன், கிராமங்களைச் சீராக அமைக்கும் வகையில் குடிநீர், வடிகால் வசதி, தெரு விளக்கு, குடிசைத்தொழில் முதலியவைகளை அமைப்பதுடன், வீட்டு வசதி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அக்கிராமங்களில் வாழ இருக்கும் மக்களை அங்கத்தினர்களாக்கி அவர்களுக்கு மேற்படி சங்கங்கள் மூலம் வீடுகள் கட்ட குறைந்த வட்டியில் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். இவ்வாறு ஒருங்கிணைந்த ஊரமைப்புத் திட்டங்கள் தீட்டுவதன் மூலம் கிராமங்கள் மினிரவும், அங்கு வாழும் மக்களின் பொருளாதார நிலை உயரவும் அரசு இந்த ஆண்டு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

புதிதாக வீடு கட்ட வரைபடம் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்தால் ஒப்புதல் வழங்கப்பட வேண்டும். கிராம வீட்டு வசதி திட்டத்தின்கீழ், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் பெற்று வீடு கட்டுவோருக்காக வெவ்வேறான மூன்று வகை மாதிரி வரைபடங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை அங்கத்தினர் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டால், சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்தில் ஒப்புதல் தேவையில்லை.

வில்லங்க சான்றிதழ் வழங்க பதிவுத்துறை இதுவரை ஒரு மாதத்திற்கு மேல் காலதாமதமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. இப்போது அங்கத்தினர்களுக்கு ஐந்து நாட்களுக்குள்ளாகவே கிடைக்கும்படி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

சாதாரணமாக நிபந்தனை பட்டா வைத்துள்ளோர் பத்தாண்டு களுக்குள் வீட்டு மனையை அடமானம் செய்ய இயலாது. கிராம கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கத்தில் கடன் பெறுவதற்கு

1979 ஏப்ரல் 19]

[திரு. எஸ் இராகவானந்தம்]

வசதியாக இப்பட்டாதார்கள் பத்தாண்டுகள் முடியும் முன்பே சங்கங்களுக்கு அடமானம் செய்யலாம் என்ற மாற்றத்தை அரசு செய்துள்ளது.

நத்தம் நிலத்தைப் பொறுத்தவரை தொலை தூரத்திலுள்ள தாசில்தாரிடம் சென்று உரிமைச் சான்றிதழைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக தற்போது கிராம கர்ணமே உரிமைச் சான்றிதழ் வழங்கலாம் என உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

வீடு கட்டுவதற்கான நிலத்தின் பரப்பளவு குறைந்தபட்சம் இரண்டு சென்ட் இருக்க வேண்டுமென்று முன்பு சொல்லியிருந்தோம். அதைக் குறைத்து $1\frac{1}{2}$ சென்ட் இருந்தாலே கடன் வாங்குவதற்குப் போதுமானது என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் பலர் பயனடைவர். இதுவரை தாசில்தார் அளிக்கும் வருவாய்ச் சான்றிதழ்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் கிராமக்கர்ணங்கள், கூட்டுறவுத்துறை மேற்பார்வைப் பணியாளர்களால் அளிக்கப்படும் வருவாய்ச் சான்றிதழ் போதுமானது என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இதனால் கிராம மக்கள் தாலுக்கா தலைநகருக்கு அலைந்து திரியும் நிலை அகற்றப்பட்டுள்ளது.

சாதாரணமாக கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கங்களிலிருந்து கடன் வாங்க விண்ணப்பிக்கும் பொழுது கடன் தொகையில் பத்து சதவீதம் பங்குத் தொகையாக கொடுக்க வேண்டும். கிராம வீட்டு வசதிச் சங்கங்கள் பொருத்தவரை, இப்பங்குத்தொகை 5 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறைந்த பங்குத் தொகையும் கிராமத்தில் வசிப்பவர்களால் தர இயலாது என்பதால், கடன் விண்ணப்பத்தோடு அவர்கள் பத்து ரூபாய் பங்குத் தொகை செலுத்தினால் போதும். பங்குத் தொகைக்கான மீதிப் பணத்தை கடன் தொகையில் முதல் தவணையில் பிடித்தம் செய்யப்படும்.

தற்போது கடன்தொகை 4 தவணைகளுக்குப் பதிலாக 3 தவணைகளில் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது. அதாவது வீடுகட்ட ஆரம்பிக்கையில் முதல் தவணையும், கடைக்கால் முடிந்ததும் இரண்டாவது தவணையும், கூரை மட்டம் வந்ததும் மூன்றாவது தவணையும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் கட்டிடங்கள் துரிதமாகக் கட்டி முடிக்கப்படுகிறது.

வீடு கட்டுபவர்கள் சிமெண்டு விற்பனையாளர்களிடமிருந்து பல தொல்லைகளுக்குட்பட்டு தாமதமாக சிமெண்டு வாங்க வேண்டியிருந்தது. இக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு, கிராம கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்களையே சிமெண்டு சில்லரை விற்பனையாளராக நியமிக்கப்பட்டு, கடன் வாங்குபவர்களுக்கு சுலபமாக சிமெண்டு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[திரு. எஸ். இராகவனந்தம்]

[1979 ஏப்ரல் 79]

இதுவரை பிரதம சங்கங்களிலிருந்து கடன் கோரும் விண்ணப்பங்கள் தலைமைச் சங்கத்திற்கு ஒப்பளிப்பிற்கு அனுப்பப்பட்டன.

கடன் தவணைகளை தலைமைச் சங்கமே உறுப்பினர்களுக்கு பிரதம சங்கத்தின் மூலம் வழங்கி வந்தது. கடன் வழங்குவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க 3 தவணைகளில் தலைமைச் சங்கம் அளித்து வந்த பட்டுவாடா ஆணைகளை, பிரதமச் சங்கங்களே பிறப்பிக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தலைமைச் சங்கம் ஆரம்ப ஒப்புதல் அளித்தால் போதுமானது. கோட்ட, தாலுக்கா சங்கங்களுக்குத் தேவையான நிதியைத் தலைமைச் சங்கம் அவ்வப்போது தாமதமின்றி தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிராமப்புற மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் பணிகளை மேலும் துரிதப்படுத்தும் வண்ணம், 1978-79 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கும் ஆறாவது ஜந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் கிராமப் பகுதிகளில் ஊரக வீட்டு வசதி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வாயிலாக ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமென அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. 1979 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களோடு முடியும் கூட்டுறவு ஆண்டில் கட்டப்படவிருக்கும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை 10 ஆயிரம். நடப்பாண்டில் (1978-79) தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கம், கிராமப்புற கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்கள் மூலமாக 9,948 உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 475 இலட்சம் மதிப்புள்ள கடன் தொகைக்கு இதுவரை ஒப்புதலளித்துள்ளது.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் அரசு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கடனும், ஒரு கோடி ரூபாய் பங்கு மூலதனமும் வழங்கியுள்ளது. இதனைத்தவிர, தலைமைச் சங்கம் ஆறு கோடி ரூபாய் ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகத்தினிடமிருந்தும், ஒரு கோடி ரூபாய் பொதுக்காப்புறுதிக் கழகத்திடமும் (ஜெனரல் இன்ஸூரன்ஸ்) அரசு பொறுப்புறுதியின் பேரில், கடனுதவியைப் பெற்றுள்ளது.

1979-80 கூட்டுறவு ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் 20 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்ட இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ்ப்புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள 60 கோட்ட/வட்ட அளவிலான திட்டத்தின் கீழ் புதிதாக ஊரகவீட்டு வசதி சங்கங்களைத் தவிர இம்மாநிலத்தில் 371 நகர்ப்புற கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கங்களும், 119 கிராம கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கங்களும் இயங்கி வருகின்றன. நகர்ப்புற சங்கங்கள் மூலம் அங்கத்தினர்களுக்கு வீடு கட்ட ரூ. 30,000 வரை கடன் வழங்கப்பட்டு வந்தது. மேற்படி உச்சவரம்பை இந்த அரசு ரூ. 40

1979 ஏப்ரல் 19]

(திரு. எஸ். இராகவானந்தம்)

ஆயிரமாக உயர்த்தி யுள்ளது. 1977-78லிருந்து அமலிலுள்ள புதிய திட்டத்தின் கீழ் வராத கிராமக் கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கங்கள் மூலம் அங்கத்தினர்களுக்கு வீடுகட்ட ரூ. 10 ஆயிரம் வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அனைத்துக் கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் பெற்று கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளின் எண்ணிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது. எண்ணிக்கையைத் தர விரும்பவில்லை. தரப்படுகிறது என்பதோடு நான் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். இப்போது இங்கே பேசியவர்கள் மாண்புமிகு திரு. அம்பிகாபதி என்று நினைக்கிறேன், வீட்டு வசதி வாரிய. வாடகை வீட்டிற்கு அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வின் காரணமாக அதிக வாடகை கொடுக்க வேண்டி வரும் என்று சொன்னார்கள் அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

I request the Hon. Members to sharpen their ears, because it is a most important announcement.

இப்போது கூர்மையாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். It is a most important announcement for the benefit of my Press Colleague. I shall read slowly,

மிக முக்கியமான அறிவிப்பு ஒன்றை புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் ஊர்புறங்களில் தமிழக அரசின், குடியிருப்புச் சட்டம், நில ஆர்ஜித சட்டம், கிராம கைவினைஞர்கள் குடியிருப்புச் சட்டம் என்ற பல்வேறு சட்டங்கள் இருந்தும் இன்னும் பல இடங்களில் குடிசை வாசிகளுக்கு தாங்கள் குடிசை போட்டுள்ள மனையிடம் சொந்தமாக்கப்படவில்லை. அதே போல தமிழகத்தின் நகர்புறங்களில் குடிசைப் பகுதிகளில் வாழுகின்ற ஏழை, எளிய மக்களுக்கும் தாங்கள் போட்டுள்ள குடிசை இடம் சொந்தம் இல்லை. இதை அரசு பரிசீலித்து தமிழகம் முழுவதும் உள்ள குடிசை வாசிகள் வசிக்கின்ற வீட்டு மனையை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்குவதென்று முடிவெடுத்துள்ளது. இதற்கு ஏற்கெனவே அமலில் உள்ள சட்டங்களைத் திருத்தியும், தேவைப்பட்டால் புதிய சட்டம் கொண்டுவரவும் அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

முதல் கட்டமாக சென்னை மாநகராட்சி குடிசை பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு இத்திட்டம் அமல் செய்யப்படும். மேலும் சென்னையில் உலக வங்கித் திட்டத்தின்கீழ் பயனடையும் குடிசைப்பகுதிகளில், குடிசைவாழ் மக்கள் வீடுகளை டீடிக்கொள்ளவும் அரசு உதவி செய்யும்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

[பிற்பகல் 1.50]

Are you satisfied? I will proceed further இந்த அறிவிப்பு களை நான் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாகச் சொல்கிறேன். ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் -ஐப் பொறுத்தவரையில் முன்பைவிட அதிகமாகக் கட்டியிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) நான் சொன்னது மேஜர் அனவுன்ஸ்மெண்ட். மீண்டும் படிக்க வேண்டுமென்றாலும் படிக்கிறேன். ஆனால் படிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, நிதானமாகத்தான் படித்திருக்கிறேன். தமிழ் நாடு பூராவும் இருக்கிற குடிசை வாழ் மக்களுக்குப் பட்டா வழங்குவது என்றால், It is not a small achievement. It is a major achievement.

திரு. கு. ரமணி : அமைச்சரவர்கள் சொன்னதை வர வேற்கிறேன். ஆனால் பலயிடங்களில் அரசாங்கத்தினுடைய புறம்போக்கு நிலம், அது முன்சிபாலிட்டியாக இருக்கலாம், பஞ்சாயத்தாக இருக்கலாம், அங்கே சாதாரண உழைப்பாளிகள் தங்கள் கையிலே கிடைத்த ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய்களைச் சேர்த்து வீடு மாதிரி, குடிசை மாதிரி கட்டிக் கொண்டிருக்கும் வீடுகள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் சொன்ன அனவுன்ஸ் மெண்டின் கீழ் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இதையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஸ்கீமை அனவுன்ஸ் செய்துவிட்டோம். டீடெயில்ஸ் எல்லாம் பிறகு ஒர்க்-அவுட் செய்து கொள்ளலாம்.

அதைப் போல, எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சேஞ்சில் (குறுக்கீடு) உட்கார்ந்து பேசுவோம், சட்ட மன்றமே எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசுவதற்குத்தானே,

அடுத்து, எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சேஞ்சில் — ஒரு அசீல் மெண்டை ஸ்பெஷலாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

The performance of Empl yment Exchange in Tamil Nadu in the placement of apprentices is the best in the Southern States. 9875 apprentices have been placed in various industrial establishments. It is a big accieivment.

மற்றபடி கர்நாடகத்தில் 5,468, ஆந்திரத்தில் 5,402, கேரளா வில் 4,191. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே அப்ரன்டீஸ் டிரெயினிங் கொடுக்கப்பட்டு வேலை வாங்கித் தருவதில் கல்வித் துறை

1979 ஏப்ரல் 19]

அமைச்சரவர்கள், அருமைச் சகோதரர், நண்பர், அவர் இந்த இலாக்காவில் சிறப்பான முறையில் வேலை செய்து, 9,876 பேர்களுக்கு வேலைவாங்கித் தருகிறார்கள் அப்ரன்டஸ்களுக்கு என்பதைப் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

குடிநீரைப் பொருத்தமட்டில், கிராமக் குடிநீர் திட்டத் திற்காக 1971-லிருந்து, அய்ந்தாண்டுக் காலத்தில் செலவு செய்தது 13 கோடி ரூபாய்தான். நாங்கள், இந்த அரசைப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, — கூர்மையாக இருந்து கவனித்து நல்லது இருந்தால் கை தட்டுவோம் என்று மார்க்சிஸ்ட் நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் — இந்த அரசு பொறுப்பேற்று கடந்த இரண்டாண்டுகளில் 15.53 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம். சரி, இந்த ஆண்டு என்ன? இம்ப்ரூவ்மெண்ட் வேண்டாமா? 16 கோடி ரூபாய் குடிநீர் வழங்க. இதற்காகத்தான் அவருக்கு ரெவல்யூஷனரி லீடர் என்று பெயர் வைத்தார்கள். ஏதாவது புரட்சிகரமான திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறவர். 16 கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம். இதுவே ஒரு ரெவல்யூஷன் இல்லையா? கேட்கிறீர் 1, 2 போக, மற்ற கேட்கிறிகளில் தண்ணீர் இருக்கும், ஆனால் அது போதுமானதாக இருக்காது. சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் நின்றுவிடும். அந்த மாதிரி கேட்கிறிகளைச் சேர்க்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இன்னும்கூட, எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களில் கொடுக்க இருக்கிறோம், எத்தனை சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கொடுக்க இருக்கிறோம் என்ற பட்டியல் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் அவைகளைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. காரணம் காலதாமதமாகி விடும்.

என்னமோ தெரியவில்லை, இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைத் தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபட்டு நான் ஜெயிலுக்குப் போயிருக்கிறேன். அதனால் அந்த முதலாளிக்கு என்பேரில் உள்ளூரக் கோபமோ என்னவோ தெரியவில்லை. 'Water supply to Madras is bleak' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். It is a distorted version.

நான் வரும்பொழுது அவசரமாகப் படித்துக் கொண்டு வந்தேன். இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி பத்திரிகைக்குத் தொழிலாளர்களுக்காக மறியல் செய்து பாடுபட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) ஒவ்வொருவரும் என்னைவிட அதிகத் தியாகம் செய்தவர்கள் எதிரிலே இருக்கிறார்கள்.

அந்தக் கோபம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது, ஆனால் இந்த ரிப்போர்ட்டர்களுக்கு கோபம் இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை, The Reporters are all my very good friends.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1979 ஏப்ரல் 19]

ஏதோ வருகிறார்கள், யாரோ சொல்கிறார்கள் என்று போட்டு விடுகிறார்கள் போல் இருக்கிறது. கொஞ்சம் இதைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இது சென்னை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். என்னை மன்னிக்க வேண்டும், பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேப்பரிலே வந்து விட்டதாலே, சென்னையிலே உள்ள மக்கள் ஐயோ, தண்ணீர் கிடைக்காது போல் இருக்கிறதே என்று ஏங்குவார்கள். கிராமங்களுக்கு 16 கோடி ரூபாய் என்றெல்லாம் சொல்லி விட்டேன்.

There need not be any fear about getting sufficient supply of drinking water for the people who are residing within the City of Madras.

சென்னைப் பகுதியில் குடியிருக்கக்கூடிய மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய் விடுமோ, குறைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் தேவையில்லை. இதையும் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் 'அந்த மாதிரி - காப்ஷன்' கொடுத்து போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுதே சென்னை நகரில் பல்வேறு இடங்களில் குடி தண்ணீர் பிரச்சனை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஏழைகள் வாழ்கின்ற பல பகுதிகளில் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

The Hon. Thiru S. Raghavanandam: I hope you will share with me.

மிக மதிப்பிற்குரிய வழக்கறிஞர் நீங்கள். வீராணம் திட்டத் தைப் பற்றி நேற்று ராத்திரி படித்துக் கொண்டே இருக்கும் போது மயக்கம் வந்து விட்டது. என் 'ஓய்ப்' கூப்பிட்டு, என்னங்க, இது மாதிரி மயக்கமாக இருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு)

Let me complete sentence.

நாளைக்கு டிமான்ட் ஆயிற்றே, 'டல்' லாக இருந்தால் எப்படி என்று அவர்கள் 'சூப்' பண்ணி, சமாதானம் பண்ணி அனுப்பினார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பணம் போகும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கட்சியிலே தான் இருந்தார்கள், இப்பொழுதுள்ள கட்சியிலே இல்லை.

1979 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : கட்சியிலே இருந்ததாக வைத்துக் கொள்வோம். அமைச்சரவை செய்கிற குற்றத்தையெல்லாம் மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? நீங்கள் கோபமாகப் பேசினால், ஆறுமுகத்திடம் கோபித்துக் கொள்ள முடியுமா?

வீராணம் திட்டத்திற்காக, ரூ. 22,66,39,000 பாழாகியிருக்கிறது. ஆலந்தூரிலே குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக, ரூ. 2,65,00,000 செலவாகியிருக்கிறது. எல்லாம் இருக்கிறது, ஓவரஹெட் டாங்க் இருக்கிறது. 53 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு பைப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தண்ணீர் விட்டால், it is oozing out

தண்ணீர் தானாகவே வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் போட்ட இன்ஜினியர்களுக்கே சந்தேகம் வந்து விட்டதாம், நாம் போட்ட திட்டம், குடிநீர் திட்டமா, நீர்ப்பாசனத் திட்டமா, என்று. இப்படியெல்லாம் போயிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேமறுபடியும் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், if my memory serves me right

ரூ. 495 இலட்சம் செலவு செய்தால்தான் ஆலந்தூர் திட்டம் வரும். பஞ்சாயத்து என்ன சொல்கிறார்கள்? நாங்கள் ஏற்கனவே பணம் கொடுத்து விட்டோம், திரும்பித் திரும்பிக் கேட்கிறீர்கள்? கேட்காதீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இவ்வளவு கஷ்டத்திலே you must appreciate our difficulties. You must appreciate the predicament in which we are placed.

இப்படியே விட்டு விட்டு, எங்களைக் பார்க்கிறீர்கள். புரட்சித் தலைவர் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார். (திரு. நா. சுந்தரராஜ் குறுக்கீடு) கடைசியிலே சொல்லுங்களேன். டிரென்டைக் கெடுத்து விடாதீர்கள். I am an old man, good old man எனக்கு ஞாபகம் மறதி அதிகம், கடைசியிலே சொல்லுங்களேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீராணம் திட்டம் விஷயத்திலே பல கோடி ரூபாய் அரசுக்கு நஷ்டம் என்று சொல்லி, அதை விளையாட்டாக இந்த அவையிலே பேசினால், என்னைப் போன்றவர்களோ, அல்லது நம்மைப் போன்றவர்களோ, எப்படி எண்ணுவது? கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது—முக்கியமான பிரச்னை. அவ்வளவு பணம் பாழாகக் காரணமாக இருந்தவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக செயல்படுமா? அல்லது இன்னும் பரிசீலனை செய்யுமா? இல்லை போன பிறகு பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இங்கே பொது நிறுவனங்கள் குழு கொடுத்த அறிக்கை இருக்கிறது, எல்லோரும் படித்திருக்கிறார்கள். அதில், என்ன, என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், செய்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2-00)

1. தென் சென்னையில் (இந்திரா நகர், பெசன்ட் நகர், பகுதிகளில்) நாளொன்றுக்கு சுமார் 1 மில்லியன் லிட்டர் குடிநீர் வழங்கப்பட்டு வந்ததை, நிலத்தடி நீரை (கிணறுகளிலிருந்து) எடுத்து 2 மில்லியன் லிட்டராக அதிகப்படுத்தப்பட்டது. இன்னும் 1 மில்லியன் லிட்டர் நிலத்தடி நீரை இந்தப் பகுதிகளுக்கு வழங்குவதற்காக மற்றொரு கிணறு அமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

2. வட சென்னைக்கு, ரூ. 121 இலட்சம் செலவில், தாமரைப் பாக்கத்தில் உள்ள குழாய்க் கிணறுகளிலிருந்து கிடைக்கும் நிலத்தடி நீரைக் கொண்டு வந்து அண்ணா பூங்காவிலுள்ள (Robinson Park) நிலமட்ட குடிநீர் தொட்டிகளில் நிரப்பி, வழங்குவதற்கு திட்டம் செயலிலுள்ளது. இது இவ்வாண்டு முடிவிற்குள் செயல்படுத்தப்படும். இதனால் நாளொன்றுக்கு சுமார் 18 மில்லியன் லிட்டர் அதிகப்படி குடிநீர் கிடைக்கும்.

3. சென்னை நகரிலுள்ள 73 குடிசைப் பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வழங்க ரூ. 29.6 இலட்சத்தில் வேலைகள் துவங்கப்பட்டுள்ளன.

4. சென்னை நகரில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட 12 ஊராட்சி பகுதிகளுக்கு உடனடியாக குடிநீர் வழங்க சுமார் ரூ. 206 இலட்சங்களுக்கு மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. மேலும், இப்பகுதிகளில் ஒன்றான திருவான்மியூரில் ஏற்கனவே வாரியத்தின் ஆய்வின் மூலம் தகுந்த அளவு நீர் கிடைக்கக் கூடிய கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு விஞ்ஞான முறையில் இடங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வருடத்திலேயே இவ் வேலைகள் துவங்கப்படும்.

5. இது தவிர புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஊராட்சிகளில் ஒரு முழு அளவு கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டம் செயல்படுத்த நீண்ட காலம் ஆகும் என்பதால் தற்காலிகமாக கழிவு நீரை அகற்ற தகுந்த அளவு ஊர்திகள் (Sewage Vans) வாங்க இவ்வருடத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு எஸ். இராகவானந்தம்]

மேலும், சென்னை நகரில் குடிநீர், கழிவு நீர் அமைப்புகளை சீரமைக்கும் நோக்கத்துடன் மாநகராட்சி செய்து வந்த பணிகளை மேற்கொண்டு நடந்த இவ்வாட்டில் சுமார் ரூ. 296 இலட்சங்கள் செலவிடப்படும்.

சென்னைப் பெருநகர் குடிநீர், கழிவு நீர் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை வகுக்க ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம். உலக சுகாதார இயக்கம் உதவியின் கீழ் கலந்தறிஞர்களால் (Consultants) விரிவான ஆய்வு செய்யப்பட்டு அடுத்த முப்பதாண்டு களுக்குத் தேவையான திட்டங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன.

உடனடியாக ரூ. 954 இலட்சங்கள் மதிப்பீட்டில் சில திட்டங்கள் நிறைவேற்ற உலக வங்கி கடனுதவியுடன் செயல்படுத்த அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

இவ் உடனடித் திட்டத்தின் கீழ் நகரின் குடிநீர் அமைப்பில் ஏற்படுகின்ற நீர்க்கசிவு, வீணாக்குதல் இவற்றைத் தடுத்து கிடைக்கும் நீரைப் பாதுகாக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் கழிவு நீரேற்றும் இயந்திரங்களைப் புதுப்பிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் கூவம் ஆறு மற்றும் இதர நீரோடைகளில் கழிவு நீர் கலப்பதை பெரும் அளவுநிறுத்த இயலும். இத்திட்டத்தின் மற்றொரு முக்கிய பகுதியாக கழிவு நீர்க் குழாய்களில் ஏற்படும் அடைப்புகளை நீக்குவதற்கு உகந்த இயந்திரங்கள் ரூ. 42 இலட்சம் செலவில் தருவிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மனிதனின் கழிவு நீருக்குள் மனிதனே மூழ்கி அடைப்பை நீக்கும் அவலத்தன்மை போக்கப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் உள்ள எல்லா செயல்களும், இரண்டு ஆண்டுக்குள் நிறைவேற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும், கலந்தறிஞர்களின் பரிந்துரையின் பேரில் இரண்டு திட்டங்கள் பரிசீலனையில் உள்ளன. முதலாவது, இப்பொழுது கடலில் வீணாக செலுத்தப்படும் கழிவு நீரை சுத்தப்படுத்தி, அதனை தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்கி, அத் தொழிற்சாலைகளுக்கு தற்போது வழங்கப்படும் நிலத்தடி நீரை சென்னை நகர மக்களின் குடிநீர்த் தேவைக்கு வழங்குதல், இதன் மதிப்பீடு சுமார் ரூ. 600 லட்சம். இத்திட்டத்தின் மூலம் நாளொன்றுக்கு 40 மில்லியன் லிட்டர் குடிநீர் கிடைக்கும்.

இரண்டாவது, செங்குன்றம், சோழவரம், பூண்டி, இம் மூன்று நீர்த் தேக்கங்களில் உள்ள நீர் தற்பொழுது சுமார் 50 சதவீதம் முதல் 60 சதவீதம் வரை (பத்திரிகையில் 30 சதவீதம் 40 சதவீதம் என்று போட்டிருந்தார்கள்) வெப்பத்தினால் ஆவியாகவும், கசிவுற்றும், நீரிழப்பு ஏற்படுகிறது. நீர் ஆவியாக மாறிக் குறைவதைத் தடுக்கும் நோக்கோடு நில மட்ட நீரை நிலத்திற்கடியில் பாதுகாத்து நிலத்தடி

[திரு எஸ். இராகவானந்தம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

நீருடன் இணைந்து உபயோகிக்க (Conjunctive use) திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம்முறை மற்ற நாடுகளில் வெற்றிகரமாக செயல்படும் திட்டமாகும். இது பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ள ஐக்கிய நாடுகள் மேம்பாடுத் திட்டக் குழுவின் உதவிக்கு அணுகப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் வெற்றி பெற்றால், நகருக்கு நீர் வழங்கும் வழிமுறைகளுக்கு ஓர் சிறந்த சிக்கனமான மாற்றுத் திட்டம் ஆக முடியும்.

வாரிய அமைப்பின் மூலமாகவும், உலக சுகாதார நிறுவனம் உலக வங்கி போன்ற நிறுவனங்களின் தொழில் நுட்ப மற்றும் பண உதவியினுடனும் சென்னைப் பெருநகரில் குடிநீர், கழிவுநீர் அமைப்புகளை சீரிய முறையில் திருத்தி விரிவாக்க மாண்புமிகு முதல்வரின் தலைமையில் இவ்வரசு தீவிர முயற்சி எடுத்து வருகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நான் சொன்ன பதில்கள் அவர்களுக்கு திருப்தியளிக்கும் என்று கருதி, அதேதோடு நான் சிலர் சொன்ன குறைகளையெல்லாம் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். இன்னும் திரு. ஆறுமுகம் போன்றவர்களுக்கு கூட பதில் எழுதி ரெடியாக வைத்திருக்கிறேன். நாளைக்கோ அல்லது வேறு எப்பொழுதோ தனியாகக் கேட்டால் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூரல் ஏரியாவை மாற்றம் செய்வது பற்றி கேட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலித்து ஒரு சர்வே செய்து அரசு முடிவு எடுக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்ல நேரம் இல்லை. அதனால் மணி இரண்டாகிவிட்ட காரணத்தினால் மாண்புமிகு அம்பிகாபதி போன்றவர்கள் கை தூக்கினாலும், கையை இறக்கும் படி கேட்டுக்கொண்டு எனது இந்த மூன்று மானியங்களையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

■

திரு. மு. அம்பிகாபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது இடையிலே நான் ஒரு விஷயம் கேட்க எழுந்திருந்த போது, கடைசியில் கேட்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது மணியாகிவிட்டது என்கிறார்கள். இப்பொழுது இங்கே கொடுத்த வாக்குறுதியையே நிறைவேற்ற முடியவில்லை அவர்களால். அனைத்திந்திய அளவிலே உள்ள கட்சி மற்றும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கு சென்னையில்—வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி கொடுப்பதில், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் வீடுகள் கொடுக்க முன் உரிமை கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

1979 ஏப்ரல் 19]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கைத்தறி, விசைத் தறி நெசவாளர்களுக்கு சட்டங்கள் அமலாக் கப்படுவது இல்லை. குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதையும், சட்டங்கள் போட்டாலும் போதாது, அதை அமல் நடத்த வேண்டும் என்று இயக்கம் நடத்துகிறபோது, அங்கே போலீஸ் தலையிட்டு, அதைத் தடுக்காமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே வாக்குறுதி கொடுத்தது போல் திரு. ராஜா சுப்பிரமணியம் கொடுத்த பரிந்துரை அடிப்படையில், சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அது அநேகமாக இங்கே இந்தக் கூட்டத் தொடருக்குள்ளாகவே அறிமுகப்படுத்தப்படும். (குறுக்கீடு) அவர்கள் அறிக்கையை இங்கே வைப்பதாக இல்லை. நமக்கு வேண்டியது சாப்பாடு. எப்படி சமைத்தீர்கள், எங்கே சமைத்தீர்கள் என்று பார்க்க வேண்டாம். (குறுக்கீடு) நாம் சமைத்து இருப்பது கோப்ரா கேஸ்ஸில் அல்ல. எப்போதும் சமைக்கிற இடத்தில் சமைக்கிற முறையில் தான் சமைத்து இருக்கிறோம். அந்தச் சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அறிமுகப் படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இந்தச் சட்டங்களை இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாகவே அமல் படுத்த முடியுமா என்பதைக் குறித்தும் இந்த அரசு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டு ஆலோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ரமணி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். மதுரா கோடல் மில்லில் 20,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் 1975-76-ம் ஆண்டு போனஸ் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது இன்னும் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை. அது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுக்கு விடப்பட்டு இருக்கிறதா, பலமுறை வற்புறுத்தியும் அரசு தரப்பில் இருந்து ரெபரன்ஸ் கொடுக்கவில்லை. ரெபரன்ஸ் கொடுக்க வற்புறுத்தினால் ரெபரன்ஸ் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு, துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாதிரி கேள்விக்கு இந்த அரசு பதில் சொல்வது இல்லை. ஏனென்றால், ஒரு தொழில் தகராறு நடந்த பிறகு ஒப்பன் ரிப்போர்ட் என்று அந்த அறிக்கையை அனுப்பி விடுவார்கள். கான்பிடன்சியல் ரிப்போர்ட் என்கிற ஒன்றையும் கமிஷனர் மூலமாக அரசு செயலாளருக்கு சென்று, அரசு செயலாளர் அமைச்சருக்கு அதை அனுப்புவார்கள். அவர்கள் காரணங்களை எல்லாம் எழுதி

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1979 ஏப்ரல் 19]

This may be referred for adjudication. Adjudication may be denied.....

என்று எழுதி அனுப்புவார்கள். அதையெல்லாம் படித்துப் பார்த்து அமைச்சர் முடிவு எடுப்பார். முடிவு எடுப்பது அமைச்சர் தான். கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று சொல்வதும் அமைச்சர் தான். அவருக்குத் தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அதி காரிகளுக்கு இல்லை. அதை படிக்க நேரம் இல்லாததால் படிக்கவில்லை. இதுவரையிலும் இருந்த அரசு அவர்கள் காலத் தில் அனுப்பி இருந்ததை விட இரண்டு மடங்கு வழக்குகளை கிட்டத்தட்ட 700 வழக்குகளை இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். நாங்கள் ஒரு முறை நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பவில்லை என்று எழுதி விட்டால், நீங்கள் திரும்பவும் ரீகன்சிடரேஷன் கொடுத்து இருக்கலாம். அதையும் பரிசீலனை செய்ய ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பு இருக்கிறது. அதிலே ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் முதலாளிக்கு ஹியரிங் கொடுக்க வேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டு, அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நான் ஏற்கனவே தெரிவித்ததைப்போல் டி.வி.எஸ். பிரச்சனையை அனுப்பி இருக் கிறோம். அதிகமாக அனுப்பியிருக்கிறோம். மறுத்து சொல்லி யிருக்கிறோம் என்றால் சில வழக்குகளில் நியாயம் இல்லை என்று கருதி தள்ளி இருப்போம் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, சென் னையிலும், மாவட்டங்களிலும் உள்ள அரசு தனியார் நிறுவனங் களில் பணிபுரியும் மணமாகாத தன்னிச்சையாக தங்கும் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பான வசதியில் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, 5,6 தினங்களுக்கு முன்னால் தான் அந்த வாரியத் தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு, பிரதம அமைச்ச ரோ, குடியரசுத் தலைவரோ அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு சரியாக நினைவில்லை. கால் கோள் விழா செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப் பினர் ஆறுமுகம் மகிழ்ச்சி அடையலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, குரோம் லெதர் பாக்டரி தொழிலாளர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் கள். அது பற்றி ஏதாவது சொல்வார்களா ?

1979 ஏப்ரல் 19] (திரு. எஸ். இராகவானந்தம்)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, கிளாஸ் பாக்டரி, குரோம் லெதர் பாக்டரி பற்றி நான் எழுதி வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். நேரம் அதிகமானதால் அது பற்றி பேசவில்லை. நான் எழுதி வைத்துள்ளதில் 3/4-ல் பகுதி. நீங்கள் சொன்னது தான் 1 1/2 பக்கம் வந்து இருக்கிறது. அலட்சியமாக இல்லை. கவனித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறேன். அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். ஒரு தொழிற்சாலை நடத்தும் போது லாபம் வருகிறது என்கிற வரையில் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நஷ்டம் வர ஆரம்பித்த பிறகு, ஒவ்வொரு கடனாக லென்டிங் இன்ஸ்டிடியூஷனிடம் வாங்கி, 5-6 ஆண்டுகளுக்கு தொடர்ந்து நஷ்டம் வந்தால் மூடுவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 2-10]

That is what is happening now.

ஆக அது பர்ஸ்ட் இயர் ஆப் லாஸ் என்று வந்த உடனே மானிட்டரிங் பண்ண வேண்டும். அதைப் பற்றி பரிசீலனை பண்ண வேண்டும். அதெல்லாம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் வருகிறது. அந்த இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் இருக்கின்றது. அவர்களும், அரசின் லேபர் டிப்பார்ட்மென்ட், செயலாளரும், நானும் அதைப் பற்றி எல்லாம் கலந்து பேசுகிறோம். ஒரு தொழிலை கொஞ்ச நாள் நடத்துகிறார்கள். பிறகு 67 லட்சம் 70 இலட்சம் நஷ்டம் வருகிறது என்று சொல்லி திடீரென்று அரசிடம் கொடுத்துவிட்டு தப்பித்து ஒடிச் செல்லப் பார்க்கிறார்கள். அதிலே இருந்து அவர்களையும் விட்டுவிடாமல் தொழிலாளர்களும் நடுத்தெருவில் நின்று விடாமல் அரசு ஒரு தந்திரமான முறையில் அதாவது டேக்டிவ் லாக் டீல் பண்ண வேண்டி இருக்கிறது. அந்த முறையில் அரசு ஆவன செய்யும். அவ்வாறு மூடிவிட்டு ஓடாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கும் சட்டங்கள் ஏதாவது கொண்டு வர முடியுமா என்றும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று புரட்சித்தலைவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : தலைவரவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 400 இலட்ச ரூபாயில் ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப் பட இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லி இருந்தார்கள். ஆகவே அதைப் பற்றி சொல்வார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. ஆகவே அதைப் பற்றி ஏதாவது சொல்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை அமைச்சரின் அறையில் சென்று கேளுங்கள். சொல்வார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முன்வற்றது. இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 29

திருவாளர்கள் கு. ரமணி. மு. அம்பிகாபதி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் சோ. பாலகிருஷ்ணன், அ. சுவாமிதாஸ் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,50,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெ வேண்டும்”.

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவால் விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 33

திருவாளர்கள் சி. கோவிந்தராசன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் சோ. பாலகிருஷ்ணன், அ. சுவாமிதாஸ், செ. சிவசாமி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,65,92,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

1979 ஏப்ரல் 19]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 49

திருவாளர்கள் ரா. கிருஷ்ணன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், அ. சுவாமிதாஸ், செ. சிவசாமி, ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்குவிடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-14 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(7) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

143. தமிழ் நாடு 1968 ஆம் ஆண்டு காதி-கிராமத் தொழில் வாரிய விதிகளில் திருத்தமொன்றுசெய்வது குறித்து துறையின் 4—1—1979 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற அரசாணை எண். 19-ல் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு காதி-கிராமத் தொழில் வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 18/1959) 29 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டது).